

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐ
ในเขตจังหวัดสงขลา

Factors Affecting Decision to Tutorial Study of Public High School Students in
Songkhla Province

อาแซ ยะเยริ

Arsae Yayeri

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Public Administration
Prince of Songkla University

2557

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ บัณฑิตที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา
 ผู้เขียน นายอาแซ ยะเยริ
 สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....

(ดร.อิศรภรณ์ รินไธสง)

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์พสุ สัตถาภรณ์)

.....กรรมการ

(ดร.อิศรภรณ์ รินไธสง)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย กาญจนสุวรรณ)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
 ส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร. ธีระพล ศรีชนะ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้เป็นผลมาจากการศึกษาของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณ
บุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(ดร.อิศรวิมล รินไธสง)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....

(นายอาแซ ยะเยริ)

นักศึกษา

(4)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน
และไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นายอาแซ ยะเยริ)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา
ผู้เขียน	นายอาแซ ยะเยรี
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาสถานการณ์การเรียนกวดวิชา และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2557 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้จากการสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัดสงขลา จำนวน 377 คน การวิเคราะห์ข้อมูลได้กระทำโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 77.2) ไม่เคยกวดวิชา โดยเหตุผลในการตัดสินใจเรียนกวดวิชามากที่สุดคือ ได้วิธีการและเทคนิคการคิด และการจำแบบหลากหลาย และรายวิชาที่ตัดสินใจเรียนมากที่สุดคือ วิชาคณิตศาสตร์

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเกรดเฉลี่ย (GPA) มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้รวมของบิดาและมารดาต่อเดือน รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และ รายได้ 5,001 - 10,000 บาท เมื่อเทียบกับรายได้มากกว่า หรือเท่ากับ 20,001 บาท ต่อเดือนขึ้นไป พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจกวดวิชาในทิศทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียน

Thesis Title	Factors Affecting Decision to Tutorial Study of Public High School Students in Songkhla Province
Author	Mr. Arsae Yayeri
Major Program	Public Administration
Academic Year	2013

Abstract

This research aimed to study the situation of tutoring service and factors affecting decision to tutorial study of public high school students in Songkhla province, in academic year 2014. In this study, the data was collected from 377 students by questionnaire. The percentage, arithmetic mean, standard deviation, and logistic regression were employed for data analysis.

The results of the study found that most of students (77.2 percent) had never participated tutoring service. On the other hand, the main reason for participating tutoring service was to gain short-cut techniques and the most popular subject was mathematics.

The study of influencing factors for participating cram schools of public high school students in Songkhla provincial border found that personal GPA factor positively influenced the students to participate in the tutoring service, at the .001 significance level. The personal income factor- the parents' gross income lower than 5,000 baht per month and 5,001 - 10,000 baht per month compared greater than or equal to 20,001 bath per month found that negatively influenced the students to participate the tutoring service at the .05 and .01 significance level respectively whereas other factors had no influence.

สารบัญ

		หน้า
	บทคัดย่อ	(5)
	Abstract	(6)
	กิตติกรรมประกาศ	(7)
	สารบัญ	(8)
	รายการตาราง	(10)
	รายการภาพประกอบ	(11)
บทที่		
1	บทนำ	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	คำถามการวิจัย	3
	วัตถุประสงค์การวิจัย	3
	สมมติฐานการวิจัย	3
	ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
2	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	ข้อมูลการศึกษาจังหวัดสงขลา	8
	แนวคิดเกี่ยวกับการกวดวิชา	11
	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	21
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
3	วิธีดำเนินการวิจัย	39
	การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง	39
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	46
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	47

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล	48
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	52
การวิเคราะห์ข้อมูล	52
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	52
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	67
สรุปผลการวิจัย	67
อภิปรายผล	69
ข้อเสนอแนะ	76
บรรณานุกรม	79
ภาคผนวก	85
1. แบบสอบถามสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ	86
2. แบบสอบถาม	91
3. หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล	101
ประวัติผู้เขียน	104

รายการตาราง

ตาราง		หน้า
1	รายชื่อโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐ ในเขตจังหวัดสงขลา	9
2	ความแตกต่างของการกวดวิชาแบบต่างๆ	16
3	รายชื่อโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐ ในเขตจังหวัดสงขลา	40
4	จำนวนโรงเรียนแบ่งเป็นแต่ละอำเภอในแต่ละกลุ่ม	43
5	โรงเรียนที่ได้รับการสุ่มของแต่ละอำเภอ	44
6	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม	45
7	ตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองแบบโลจิสติก	51
8	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล	53
9	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการเรียนและเศรษฐกิจ	54
10	ผลการวิเคราะห์สถานการณ์การเรียนกวดวิชาของนักเรียน	55
11	ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลอง	58
12	ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนดในแบบจำลอง	59
13	ผลการวิเคราะห์ค่าโคสแควร์ในการทดสอบของโฮสเมอร์และเลเมโซว์	60
14	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา โดยใช้การวิเคราะห์ การถดถอยแบบโลจิสติก	61
15	สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา	64

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชา	7
2 รูปแบบทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล	31
3 ความสัมพันธ์ระหว่าง ความเชื่อต่อพฤติกรรม การประเมินผลลัพธ์ ทัศนคติและการคล้อยตามสิ่งอ้างอิง ตามรูปแบบทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล	32
4 รูปแบบทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน	33

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพ มีความสามารถ และปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคข้อมูลข่าวสาร นอกจากนี้การศึกษา ยังเป็นกระบวนการทางสังคมที่จะทำให้บุคคลได้พัฒนาบุคลิกของตนให้สอดคล้อง กับสิ่งแวดล้อมเพื่อการเป็นสมาชิกที่สังคมต้องการ และยิ่งสังคมมีความต้องการติดต่อกับสังคมอื่นอีกด้วย ก็ยิ่งจำเป็นต้องให้สมาชิกในสังคมมีการศึกษา มีคุณภาพเพื่อการสื่อสาร และแลกเปลี่ยนเศรษฐกิจ การค้า รวมทั้งการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน

ประเทศไทยมีความจำเป็นต้องพัฒนาบุคคลในชาติให้ได้รับการศึกษาที่ดี โดยเฉพาะการศึกษาในระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่จะนำไปสู่การศึกษาในระดับชั้นสูงต่อไป ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับบรยต่อการศึกษาต่างมีความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับการศึกษาชั้นต่อไป โดยเฉพาะโรงเรียนที่มีชื่อเสียง และได้รับความนิยมนสูงทั้งโรงเรียนของรัฐและเอกชน ถึงแม้จะมีการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้รัฐจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อย 15 ปี ให้กับประชาชนอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายแล้วก็ตาม เหตุผลเพราะค่านิยมของผู้ปกครองและนักเรียนที่เกี่ยวกับการเลือกโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาให้แก่บุตรหลานยังมีอยู่มาก และต่างก็มุ่งหวังที่จะได้รับการศึกษาในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง มีการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ สามารถผลิตเด็กนักเรียนให้สามารถสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาของรัฐ (เจริญพร แก้วละเอียด, 2544) แต่โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาดังกล่าว มีขีดความสามารถในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อมีจำนวนจำกัด

ดังจะเห็นในปี พ.ศ. 2554 นักเรียนในจังหวัดสงขลาที่จบชั้นอนุบาลปีที่ 3 สมัครเข้าเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 12,681 คน หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการสามารถรับไว้ได้ 12,383 คน คิดเป็นร้อยละ 97.65 ของแผน ส่วนนักเรียนที่จบประถมศึกษาปีที่ 6 สมัครเข้าเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 46,021 คน หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการสามารถรับไว้ได้ 36,558 คน คิดเป็นร้อยละ 79.43 ของแผน และนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 สมัครเข้าเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9,833 คน หน่วยงาน ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการสามารถรับไว้ได้ 6,020 คน คิดเป็นร้อยละ 61.03 ของแผน (สำนักงานนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ , 2554) และจากสถิติการรับสมัครคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาปี 2552 มีผู้สมัครจำนวน 126,678 คน โดยมีมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาจำนวน 61 แห่ง ร่วมรับนักศึกษาจากการคัดเลือกผ่านทบวงมหาวิทยาลัย แต่สามารถรับนักศึกษาให้เข้าศึกษาได้เพียง 62,850 คน คิดเป็นร้อยละ 49.6 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552 : 8) ปี พ.ศ. 2553

มีผู้สมัครคัดเลือก บุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 129,458 คน แต่มหาวิทยาลัย และสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีเพิ่มขึ้นเป็น 63 แห่ง สามารถรับนักศึกษาได้เพียง 63,532 คน คิดเป็นร้อยละ 49.08 ของนักศึกษาที่สมัครทั้งหมด (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553 : 11)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นส่งผลให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาและชั้นมัธยมศึกษา ที่ประสงค์ที่จะเข้าเรียนในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงที่ได้รับการยอมรับเชิงคุณภาพจึงพยายามแข่งขัน โดยสนใจในการเรียนในห้องเรียนและการทบทวนบทเรียนของนักเรียน การส่งเสริมทักษะต่างๆ ในการเรียนของผู้ปกครอง การอ่านหนังสือคู่มือและการอ่านหนังสือเฉลยข้อสอบคัดเลือกต่างๆ รวมไปถึงการเรียนกวดวิชา กับสถาบันกวดวิชาต่างๆ ที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยมน การเตรียมประถมที่ดีส่งผลไปสู่การเรียนมัธยมที่ดี และสู่การสอบติดมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีชื่อเสียง และสุดท้ายจะเป็นใบเบิกทางสู่การทำงานในองค์กรใหญ่โตและมีหน้าที่การงานมั่นคง (สุวรรณ เปรมโสตร์, 2552 : 156) และ พ.ศ.2551 สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้ทำการวิจัยเพื่อตอบข้อสงสัยที่ว่า การกวดวิชา มีผลต่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อจริงหรือไม่ ผลการวิจัยออกมาชัดเจนว่า กลุ่มนักเรียนกวดวิชา มีโอกาสสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้มากกว่า 1.75 เท่า เมื่อเทียบกับเด็กที่ไม่ได้กวดวิชา โดยเฉพาะเด็กที่กวดวิชาชนิด “ติวก่อนสอบ” มีโอกาสสอบติดมากขึ้นเป็นสองเท่า (สุวรรณ เปรมโสตร์, 2552 : 4) ซึ่งจากปรากฏการณ์ที่กล่าวมาข้างต้น จึงส่งผลให้นักเรียน ที่มุ่งจะเรียนในโรงเรียนของรัฐที่มีชื่อเสียงให้ความสนใจเรียนกวดวิชามากขึ้น

ในปี พ.ศ. 2550 จำนวนโรงเรียนกวดวิชารวมทั้งประเทศมีจำนวน 572 โรงเรียน และมีจำนวนนักเรียนที่เรียนกวดวิชาจำนวน 147,093 คน และในปี พ.ศ. 2555 จำนวนโรงเรียนกวดวิชารวมทั้งประเทศมีจำนวน 1,078 โรงเรียน และมีจำนวนนักเรียนที่เรียนกวดวิชาจำนวน 353,060 คนเปรียบเทียบตัวเลขระหว่างปี พ.ศ. 2550 และปี พ.ศ. 2555 จำนวนโรงเรียนกวดวิชาทั้งหมดเพิ่มขึ้นกว่า 2 เท่าตัว และจำนวนนักเรียนที่เรียนกวดวิชาในโรงเรียนกวดวิชาเพิ่มขึ้นกว่า 2 เท่าตัวเช่นเดียวกัน ในช่วงเพียง 5 ปี ข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงการเติบโตอย่างต่อเนื่องของการกวดวิชา (กองสถิติ กระทรวงศึกษาธิการ, 2556) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2544 : 45) ที่ได้สำรวจนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศ จากกลุ่มนักเรียนที่เรียนกวดวิชา พบว่าเป็นนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนปกติในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัดร้อยละ 59.5 และ 40.5 ตามลำดับ รวมทั้งงานวิจัยของประภาภรณ์ เจริญกุล (2544 : 54) พบว่า จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 63.9 ซึ่งเป็นการยืนยันได้ว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับการเรียนกวดวิชาเป็นอย่างมาก

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสนใจศึกษาสถานการณ์การเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมปลายในเขตจังหวัดสงขลา และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมปลายในเขตจังหวัดสงขลา ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกจังหวัดสงขลา

เป็นกรณีศึกษาเนื่องจากว่าจังหวัดสงขลา เป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการศึกษาของภาคใต้ มีสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นนำของรัฐบาล ซึ่งในปี พ.ศ. 2556 จังหวัดสงขลา มีโรงเรียนกวดวิชา 99 แห่ง มีนักเรียนที่เรียนกวดวิชาประมาณ 5,500 คน (สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา, 2556) และมีโรงเรียนของรัฐที่เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษา รวม 40 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 จังหวัดสงขลา, 2556) การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาเป็นกรณีศึกษา เนื่องจากเป็นระดับชั้นที่มีการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยจะพิจารณาผลเฉลี่ยสะสมของนักเรียน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน หรือกำหนดนโยบายการศึกษาของรัฐ ตลอดจนนำผลวิจัยไปเป็นแนวทางในการจัดการบริหารจัดการองค์การทางการศึกษาอย่างคุ้มค่า และใช้ในการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน เนื้อหาวิชา และหลักสูตรสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในอนาคตให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมและประเทศชาติต่อไป

2. คำถามการวิจัย

1. สถานการณ์การการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา เป็นไปในทิศทางใด
2. ปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์การการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา

4. สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านจิตวิทยา ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการเรียนกวดวิชาของผู้เรียนมีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา

5. ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์การเรียนรู้กวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา
2. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา
3. จะทำให้โรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงนโยบายการจัดการศึกษา รูปแบบการเรียนการสอน เนื้อหาวิชา และหลักสูตรการเรียนการสอน
4. จะทำให้สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการบริหารจัดการองค์การทางการศึกษาได้อย่างคุ้มค่า

6. ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดสงขลา สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2557 จำนวน 18,657 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดสงขลา สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2557 จำนวน 377 คน

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2557

การเรียนกวดวิชา หมายถึง การเรียนวิชาความรู้เพิ่มเติมจากสิ่งที่เรียนมาแล้ว นอกเวลาเรียนปกติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย เพื่อเพิ่มคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นเรียน และเพื่อเพิ่มความเข้าใจในเนื้อหาของชั้นเรียนปกติ โดยเป็นการเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่นักเรียนจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน

โรงเรียนกวดวิชา หมายถึง โรงเรียนกวดวิชาในเขตจังหวัดสงขลา ที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา

ความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา หมายถึง การเป็นที่รู้จักในด้านชื่อเสียงของครูผู้สอนกวดวิชาและด้านสถิตินักเรียนที่สอบเข้ามหาวิทยาลัย

การตัดสินใจเรียนกวดวิชา หมายถึง การเลือกที่จะเรียนกวดวิชาหรือไม่เรียนกวดวิชาของนักเรียน

สถานการณ์การเรียนรู้กวดวิชา หมายถึง สภาพความจริง เหตุการณ์ในด้านต่าง ๆ ของการเรียนรู้กวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลาในปัจจุบัน ประกอบด้วย ประสบการณ์การเรียนรู้กวดวิชา, เหตุผลที่ตัดสินใจเรียนกวดวิชา, วิชาที่ตัดสินใจเรียนกวดวิชา, แหล่งข้อมูลการเรียนรู้กวดวิชา, รูปแบบการสอนกวดวิชา, ปัจจัยด้านผู้สอนกวดวิชา ปัจจัยด้านสื่อการสอน และค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา

รูปแบบการสอน หมายถึง วิธีการสอนโรงเรียนกวดวิชา สามารถแบ่งได้ดังนี้ การสอนแบบเน้นการทำแบบฝึกหัด การสอนแบบเน้นการทำข้อสอบ การสอนแบบเทคนิคคัด การสอนแบบเทคนิคในการเชื่อมโยงเนื้อหาในแต่ละบทเรียน

เพศ หมายถึง เพศของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐ ในเขตจังหวัดสงขลา

อาชีพของบิดา หมายถึง กิจกรรมที่ประกอบเป็นประจำและสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบกิจกรรมนั้นของบิดาของนักเรียน แบ่งได้ 7 ประเภทคือ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2546 : 10)

1. รับราชการ
2. ค้าขาย
3. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
4. พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน
5. เจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว
6. เกษตรกรรม
7. อื่น ๆ

อาชีพของมารดา หมายถึง กิจกรรมที่ประกอบเป็นประจำและสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบกิจกรรมนั้นของมารดาของนักเรียน แบ่งได้ 7 ประเภทคือ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2546 : 10)

1. รับราชการ
2. ค้าขาย
3. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
4. พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน
5. เจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว
6. เกษตรกรรม
7. อื่น ๆ

เกรดเฉลี่ย (GPA) หมายถึง ผลการเรียนสะสมของนักเรียนในทุกรายวิชา ตลอดหลักสูตรของช่วงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่นำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยเพื่อแสดงภาพรวมของผลการเรียนตลอดหลักสูตรของนักเรียน อันเป็นผลผลิตของหลักสูตรว่าอยู่ในระดับใด ซึ่งจะช่วยสะท้อนให้เห็นระดับความรู้ ความสามารถ และความสนใจในการเรียนของนักเรียนแต่ละคน

รายได้ของบิดาและมารดาต่อเดือน หมายถึง จำนวนเงินรายได้ที่เป็นตัวเงินที่ได้รับจริงจากการประกอบอาชีพของรวมกันของบิดาและมารดาของนักเรียนในแต่ละเดือนเดือน

ทัศนคติที่มีต่อการเรียนกวดวิชา หมายถึง การแสดงออกถึงความพึงพอใจของนักเรียน เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของชั้นเรียนกวดวิชา ประกอบด้วยรูปแบบการสอน ความสามารถของครูผู้สอน สิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน

ทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ หมายถึง การแสดงออกถึงความพึงพอใจของนักเรียน เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ ประกอบด้วยหลักสูตรการเรียนการสอน ความสามารถของครูผู้สอน สิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน

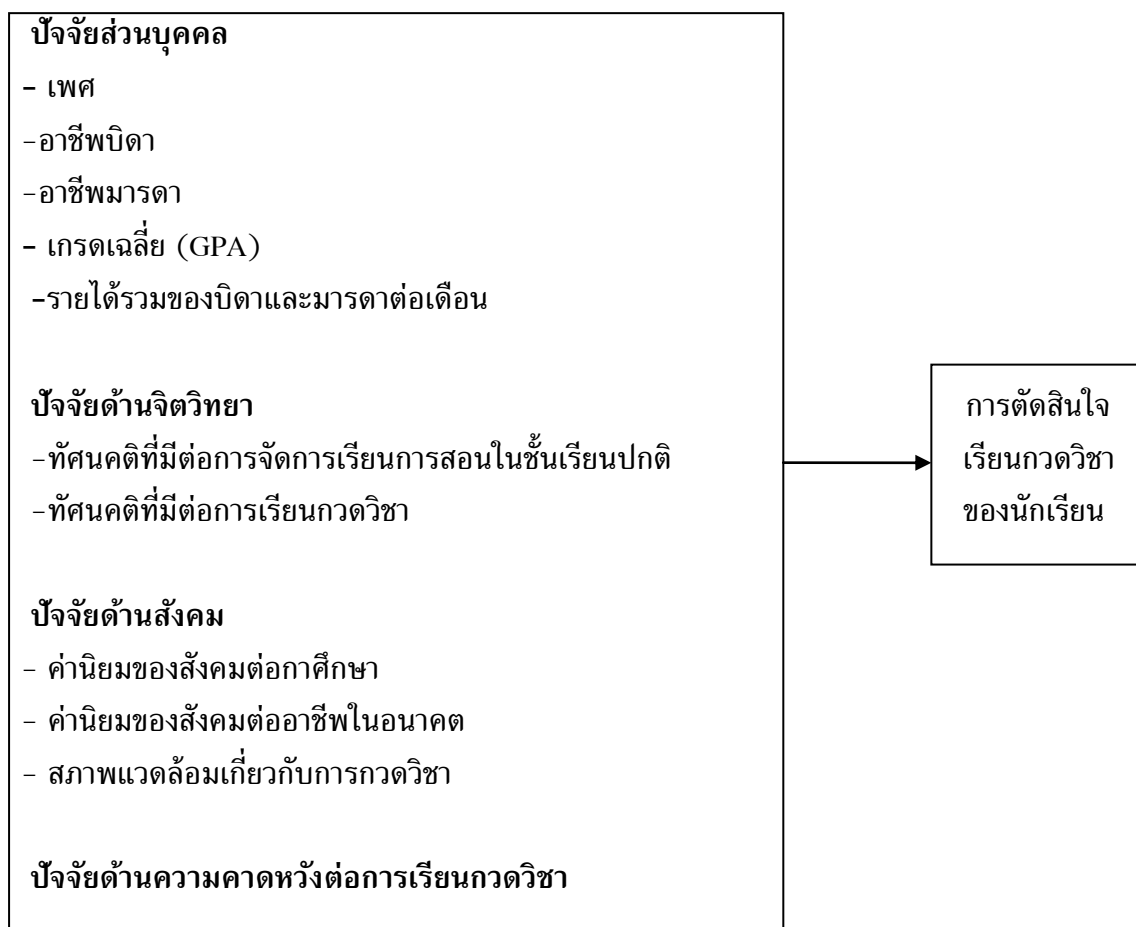
ค่านิยมของสังคมต่อการศึกษา หมายถึง การได้รับการยอมรับของคนในสังคมต่อสถานะทางการศึกษา กล่าวคือ ความมีชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา สาขาวิชาที่เลือกเรียน ที่ได้รับความนิยทางสังคม เช่น แพทย์ศาสตร์ เกษศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น

ค่านิยมของสังคมต่ออาชีพ หมายถึง การได้รับการยอมรับของคนในสังคมต่ออาชีพ กล่าวคือ อาชีพที่มีเกียรติและศักดิ์ศรี อาชีพที่มีชื่อเสียงและรายได้ที่ดี เช่น แพทย์ เกษกร วิศวกร เป็นต้น

สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการกวดวิชา หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่ส่งผลผลักดันต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียน ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มโรงเรียน กลุ่มครอบครัว และกลุ่มสังคมออนไลน์

ความคาดหวังต่อการเรียนกวดวิชา หมายถึง ความรู้สึกไว้วางใจและเชื่อต่อการเรียนกวดวิชา ว่าสามารถสนองต่อความคาดหวังด้านความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ความคาดหวังด้านการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้นเพียงพอต่อการสอบเข้าคณะหรือมหาวิทยาลัยที่ต้องการ ความคาดหวังด้านความเข้าใจเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น และความคาดหวังด้านโอกาสในการประกอบอาชีพตามที่คาดหวังของนักเรียนได้

8. กรอบแนวคิดในการวิจัย



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่

1. ข้อมูลการศึกษาจังหวัดสงขลา
2. แนวคิดเกี่ยวกับการกวดวิชา
3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ข้อมูลการศึกษาจังหวัดสงขลา

ในการศึกษาครั้งนี้จะทำการศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัดสงขลา มีโรงเรียนที่เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจำนวน เขต 16 จำนวน 40 โรงเรียน ดังตาราง 1 ที่แสดงจำนวนประชากรของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2556

ตาราง 1 รายชื่อโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา

ที่	ชื่อโรงเรียน	อำเภอ	จำนวนนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย			
			ม.4	ม.5	ม.6	รวม
1	หาดใหญ่วิทยาลัย	หาดใหญ่	844	858	712	2,414
2	วรรณรีเฉลิม ฯ	เมือง	637	597	600	1,834
3	มหาวิชราวุธ ฯ	เมือง	650	618	626	1,894
4	หาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์ ฯ	หาดใหญ่	484	487	478	1,449
5	หาดใหญ่รัฐประชาสรรค์	หาดใหญ่	446	455	426	1,327
6	หาดใหญ่วิทยาลัย 2	หาดใหญ่	448	392	392	1,232
7	นวมินทร์ราชูทิศ ฯ	เมือง	443	428	384	1,255
8	สะเดา “ขรค์ชัย ฯ”	สะเดา	266	267	248	781
9	นาทวีวิทยาคม	นาทวี	178	163	136	477
10	พะตงประธานศิรีวัฒน์	หาดใหญ่	183	200	183	566
11	ระโนดวิทยา	ระโนด	161	179	145	485
12	สทิงพระวิทยา	สทิงพระ	141	128	129	398
13	รัตภูมิวิทยา	รัตภูมิ	138	131	146	415
14	ควนเนียงวิทยา	ควนเนียง	164	116	137	417
15	มัธยมสิริวัณวรี 2 ฯ	รัตภูมิ	115	105	88	308
16	สงขลาวิทยาคม	สิงหนคร	107	128	128	363
17	เทพา	เทพา	122	131	98	351
18	ระโนด	ระโนด	78	63	29	170
19	จะนะชนูปถัมภ์	จะนะ	97	99	87	283
20	หาดใหญ่พิทยาคม	หาดใหญ่	96	97	116	309
21	สะบ้าย้อยวิทยา	สะบ้าย้อย	93	83	93	269
22	ธรรมโฆสิต	นาหม่อม	48	95	47	190
23	กอบกุลวิทยาคม	สะเดา	63	51	46	160
24	กระแสดินธุ์วิทยา	กระแสดินธุ์	45	31	30	106
25	เทพพิทยาภาณุมาศ	เทพา	46	42	34	122

ตาราง 1 รายชื่อโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	อำเภอ	จำนวนนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย			
			ม.4	ม.5	ม.6	รวม
26	ทับช้างวิทยาคม	นาทวี	65	31	38	134
27	หาดใหญ่เจริญราษฎร์	หาดใหญ่	35	20	34	89
28	สามบ่อวิทยา	ระโนด	28	28	30	86
29	ชะแล่นิมิตวิทยา	สิงหนคร	20	28	28	76
30	จะนะวิทยา	จะนะ	33	38	17	88
31	ปาดังติณสุลานนท์	สะเดา	34	13	19	66
32	จะโหนดพิทยาคม	จะนะ	13	18	12	43
33	ปากจำวิทยา	ควนเนียง	35	30	21	86
34	ไม้แก่นประชาอุทิศ	จะนะ	15	51	18	84
35	ตะเคียนวิทยาคม	ระโนด	29	30	19	78
36	บางกล่ำวิทยา ฯ	บางกล่ำ	30	23	23	76
37	คลองแดนวิทยา	ระโนด	3	8	12	23
38	รัตนพลวิทยา	รัตภูมิ	17	21	13	51
39	สทิงพระชนูปถัมภ์	สทิงพระ	24	14	7	45
40	เขาแดงกุศลวิทยา	สะบ้าย้อย	21	16	8	45
รวมทุกสถานศึกษา			6,503	6,313	5,841	18,657

ที่มา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 จังหวัดสงขลา, 2556

2. แนวคิดเกี่ยวกับการกวดวิชา

2.1 ความหมายของการกวดวิชา

คำว่า “กวดวิชา” เป็นคำที่ทุกคนรู้จักกันดีในสังคมไทยของคนไทย โดยเฉพาะนักเรียนและผู้ปกครองที่ต้องการให้ลูกเรียนนอกเหนือจากเวลาเรียนปกติในชั้นเรียน โดยผู้ปกครองมีความพร้อมที่จะสนับสนุนในการเรียนกวดวิชาของนักเรียน เพื่อต้องการให้ลูกของตนมีผลการเรียนที่ดีและสามารถสอบเข้าในแต่ละช่วงชั้นการเรียนได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของการกวดวิชาไว้ต่างกันดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2542 : 82) ได้ให้ความหมายของการกวดวิชา สรุปได้ว่า การกวดวิชา หมายถึงการเร่งรัดให้ดียิ่งขึ้นหรือเพื่อให้ทัน

เจริญพร แก้วละเอียด (2544 : 7) ได้อธิบายว่าการเรียนกวดวิชา หมายถึงการเรียนเนื้อหาวิชาความรู้เพิ่มเติม จากสิ่งที่เรียนมาแล้วในโรงเรียนมัธยมศึกษาดำเนินการสอนโดยโรงเรียนกวดวิชา มีจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนเพื่อการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

ชมนา จักรอารี (2544 : 6) ได้กล่าวกวดวิชาหมายถึงการเข้าเรียนพิเศษนอกเวลาเรียน ตามปกติโดยผู้สอนอาจเป็นครูอาจารย์ในโรงเรียนหรือจากสถาบันอื่นและมีจุดมุ่งหมายเพื่อการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยโดยโรงเรียนกวดวิชาไม่ต่ำกว่าวิชาละ 4 เดือน ก่อนการสอบวัดความรู้พื้นฐานวิชาการเพื่อคัดเลือกเข้าในมหาวิทยาลัย

ปริญญา แก้วไทรนันท์ (2545 : 23-23) ได้กล่าวว่าการเรียนกวดวิชา หมายถึง การเรียนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการนอกเวลาเรียนปกติ ศึกษามีเนื้อหาใหม่ โดยไม่ใช่เป็นการศึกษาที่มีเนื้อหาใหม่ แต่เป็นการเรียนเน้นเนื้อหาโดยที่ผู้สอนจะเน้นให้ผู้เข้ารับการเรียนกวดวิชาสนใจ เข้าใจ หรือจำได้เป็นพิเศษ ทั้งนี้เพื่อหวังว่าผลความรู้เหล่านั้นจะเกิดประโยชน์โดยตรงทันที หรืออนาคตอันใกล้ต่อผู้เรียนกวดวิชา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างหนึ่ง ภายในเวลาจำกัด บางครั้งการเรียนกวดวิชา มีคำอื่นที่ใช้เรียกกัน เช่น การติว การเรียนพิเศษ การเรียนเสริม เป็นต้น

พวงรัตน์ คงอักษร (2546 : 12) ได้ให้ความหมายของการเรียนกวดวิชา คือการจัดการสอนที่ผู้สอนหรือผู้กวดวิชาได้จัดกิจกรรมการสอนให้เข้ารับการกวดวิชา มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เคยศึกษามากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เข้าสามารถนำความรู้ที่ได้รับประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์

สุเพ็ญพร ญวนทอง (2547 : 48) ได้กล่าวว่าการเรียนกวดวิชา หมายถึง การเรียนเสริมบางวิชาโดยเรียนนอกเวลาปกติของนักเรียน ลักษณะการเรียนจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนจดจำ หรือเข้าเทคนิคต่างๆในบทเรียน และการสอนเพื่อประโยชน์ในการสอบแข่งขัน ในระดับที่สูงขึ้น

ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายของการเรียนกวดวิชาได้ว่า การเรียนกวดวิชา หมายถึงการเรียนเนื้อหาวิชาเพิ่มเติม นอกเหนือจากการเรียนตามปกติในชั้นเรียน โดยผู้สอนเป็นครูอาจารย์ในโรงเรียนหรือจากสถาบันกวดวิชาความรู้ระดับที่สามารถถ่ายทอดให้ผู้เรียนเข้าใจดีขึ้น และมีจุดมุ่งหมายในการเรียนอย่างใดอย่างหนึ่งในขณะนั้นได้แก่ เพื่อผลการเรียนที่ดีขึ้น เพื่อเรียนทันผู้อื่นหรือมากกว่าผู้อื่น เพื่อการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย เป็นต้น

2.2 ประเภทของโรงเรียนกวดวิชา

การจำแนกประเภทโรงเรียนกวดวิชาเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย โดยที่เดิมที่ การเปิดเรียนกวดวิชา มีวัตถุประสงค์เพื่อกวดวิชาบางวิชาตามหลักสูตรวิชาสามัญ ของกระทรวงศึกษาธิการ แต่ปัจจุบันความต้องการของผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงจึงทำให้โรงเรียน กวดวิชาและการกวดวิชาที่มีการเปลี่ยนแปลงตามไปเหมือนดังที่ พอดู สุวรรณทัต (2530 : 52-57) กล่าวว่า การเรียนกวดวิชาจำแนกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. ประเภทเรียนลัด โรงเรียนประเภทนี้ ผู้เรียนต้องการเรียนเพื่อที่จะไปสมัคร สอบเทียบความรู้ เช่น สอบเทียบ ความรู้ชั้นตัวประโยค ทำให้ผู้เรียนสามารถประหยัดเวลา ประหยัดเงินได้มากเพราะใช้เวลาเรียนน้อยและเสียค่าใช้จ่ายน้อย

2. ประเภทเฉพาะกาล โรงเรียนประเภทนี้ คือ โรงเรียนที่เปิดสอนเฉพาะเวลา หรือเฉพาะกิจ ส่วนใหญ่จะเปิดเรียนภาคฤดูร้อน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ไม่มีโอกาสเรียน เพื่อเพิ่มเติมความรู้ ทั้งนี้เนื่องจากว่าโอกาสในการเลือกสถานที่เรียนของนักเรียนไม่เท่ากัน เมื่อเรียนในโรงเรียนที่มีมาตรฐานไม่ดีก็เกรงว่าจะสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อในสถาบันชั้นสูงไม่ได้ ฉะนั้นผู้เรียนจึงหาที่เรียนเพิ่มเติม เพื่อความมีโอกาสที่จะสอบแข่งขันต่อไป

3. ประเภทกวดวิชาตลอดปี โรงเรียนประเภทนี้เปิดสอนตามหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการ แต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนเสริมในวิชาที่ตนเองอ่อน หรือไม่เข้าใจ ดีพอ เพื่อจะเป็นพื้นฐานการเรียนในโรงเรียนสายสามัญ และเพื่อเป็นความรู้สะสม ที่จะใช้สอบแข่งขันต่อสถาบันชั้นสูงต่อไป

จากการรวบรวมข้อมูลของบริษัท ศูนย์วิจัย ไทยพาณิชย์ จำกัด (2543) พบว่า โรงเรียนกวดวิชาและโรงเรียนสอนพิเศษมีความหลากหลาย ดังนี้

1. โรงเรียนกวดวิชา ที่มีการสอน เป็นรายวิชา เสริมจากบทเรียน โดยวิชาที่นิยม ในการเรียนเสริมเพิ่มเติม ได้แก่ วิชา คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์

2. โรงเรียนกวดวิชาเพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ปัจจุบันมีตั้งแต่ระดับอนุบาล ไปจนถึงระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้ยังมีการกวดวิชาเพื่อเข้าศึกษา เฉพาะทาง เช่น ตำรวจ เตรียมทหาร พยาบาล เป็นต้น รวมไปถึงการศึกษาต่อในต่างประเทศอีกด้วย

3. โรงเรียนกวดวิชาเพื่อสอบเข้าทำงาน โดยเฉพาะราชการตามหน่วยงานต่าง ๆ

4.โรงเรียนกวดวิชาทางด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาที่นิยมเรียน ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น จีน เยอรมัน เป็นต้น

5.โรงเรียนสอนทักษะความสามารถพิเศษเฉพาะทาง เช่น ทางด้านคอมพิวเตอร์ เสริมทักษะทางด้านความจำ และคิดเลขเร็ว เช่น จิตคณิต เป็นต้น

6.โรงเรียนสอนพิเศษในสาขาต่างๆ โดยเฉพาะทางด้านวิชาชีพ เช่น การบริหาร การจัดการ การบัญชี ช่างเทคนิค เสริมสวย และตัดเสื้อ เป็นต้น

ประยูร ศรีประสาธน์ และวิไล ศิริชุมแสง (2526 : 60) จำแนกลักษณะของโรงเรียนกวดวิชา ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. โรงเรียนกวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปี
2. โรงเรียนกวดวิชาที่เปิดสอนเป็นช่วงก่อนการสอบคัดเลือก ซึ่งจะเปิดสอนประมาณ 3-5 วิชา ที่จำเป็นต้องใช้ในการสอบ

2.3 ลักษณะการกวดวิชาเพื่อศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

การกวดวิชาเพื่อศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย เป็นลักษณะของการเรียนเพื่อผลประโยชน์ของการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย แบ่งได้เป็น 5 ลักษณะดังนี้ (ประยูร ศรีประสาธน์, 2530 : 34)

1. การเรียนกวดวิชาโดยการจ้างครูมาสอนเองที่บ้าน ลักษณะนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการเรียนเสริมวิชาที่ผู้เรียนยังอ่อนอยู่ หรือเป็นการเพิ่มพูนวิชาที่จะเป็นประโยชน์ต่อการสอบคัดเลือกอันได้แก่ วิชาเกี่ยวกับภาษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์เป็นหลัก ผู้ที่ทำหน้าที่สอนเหล่านี้มีทั้งมาจากครูในโรงเรียน นิสิตนักศึกษาและบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยต่างๆตลอดจนอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอง

2. การเรียนในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปี สถานศึกษากวดวิชา ลักษณะนี้อาจจะจัดในสถานศึกษาบางแห่งที่มีชื่อเสียงโดยมีคณะอาจารย์ในสถาบันนั้นเป็นผู้สอน หรือในสถานกวดวิชาที่จัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะ โดยรับสมัครผู้เรียนทั่วไป แนวการสอนก็เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนในด้านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษารวมทั้งการเฉลยข้อสอบและการเก็งข้อสอบด้วย

3. การเรียนในสถานกวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบ ซึ่งเป็นการเรียนกวดวิชาในลักษณะของการติวเข้มที่เป็นการเฉลยข้อสอบ และการเก็งข้อสอบเป็นสำคัญ การเรียนกวดวิชาในช่วงก่อนสอบโดยเฉพาะก่อนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยนี้ ผู้เรียนส่วนใหญ่จะเป็นเด็กนักเรียนในต่างจังหวัดที่ไม่มีโอกาสเรียนกวดวิชาตลอดปีก็จะเข้ามาเรียนกวดวิชาในช่วงก่อนสอบ ส่วนเด็กนักเรียนในกรุงเทพมหานคร มักจะไม่เรียนกวดวิชาในช่วงนี้ เพราะได้เรียนกวดวิชาในสถาบันที่เปิดสอนตลอดปีแล้ว

4. การเรียนกวดวิชาในโรงเรียนของตนโดยเฉพาะในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร หรือมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ในจังหวัดต่างๆจะเปิดการสอน

กวดวิชา เพื่อการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยให้แก่ นักเรียนของตน เพื่อให้สามารถแข่งขันกับนักเรียน ในโรงเรียนอื่นด้วย การกวดวิชาในลักษณะนี้จะเริ่มตั้งแต่ภาคที่สองของปีการศึกษา ในบางโรงเรียนนักเรียนในระดับมัธยมปีที่ 6 เกือบจะไม่ได้เรียนอะไรเลยในช่วงภาคการศึกษาที่ 2 จะใช้เวลาเพื่อการเตรียมตัวสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยและในบางโรงเรียนที่เด็กในระดับนี้สามารถไปสอบเทียบ ม.6 ได้ตั้งแต่ยังอยู่ในชั้น ม.4 หรือ ม.5 แล้ว เด็กที่สอบเทียบได้เหล่านี้ เกือบจะไม่มาเรียนเลยในช่วงภาคการศึกษาปีที่ 2 เพราะถือว่าตนสอบได้ ม.6 แล้ว บางโรงเรียนจะมีเด็กประเภทนี้กว่าครึ่งห้อง เด็กพวกนี้จะใช้เวลาดูหนังสือ หรือเรียนในวิชาที่จำเป็นสำหรับการสอบคัดเลือกเข้าเท่านั้น ไม่สนใจเรียนวิชาอื่นหรือทำกิจกรรมอื่นใดที่โรงเรียนจัดขึ้น และโรงเรียนมัธยมส่วนใหญ่ก็จะมุ่งส่งเสริมเด็กประเภทนี้ด้วยเพราะเป็นเด็กเรียนเก่ง หากสอบคัดเลือกได้ดีจะเป็นการทำชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน บางโรงเรียนก็จะจัดกิจกรรมกวดวิชาเป็นพิเศษ เพื่อให้สอบได้ในคณะที่ตนต้องการ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นคณะแพทยศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ สำหรับโรงเรียนมัธยมโดยทั่วไป ก็มักจะจัดให้มีการกวดวิชาเพื่อการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในช่วงภาคปลายของปีการศึกษาและที่ทำกันอยู่มากก็คือ การจัดให้เรียนกวดวิชาภายหลังการสอบไล่ประจำปีเสร็จแล้ว

5. ลักษณะการสอบ Pre-Entrance เพื่อเป็นการทดสอบความรู้ก่อนการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งอาจจะมีการทำโดยคณะนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยต่าง ๆ หรือสถาบันที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำการทดสอบความรู้ดังกล่าวนี้ การสอบ Pre-Entrance นี้ก็เป็นสิ่งหนึ่ง ที่ได้รับความนิยมอยู่มากในปัจจุบัน

2.4 จุดมุ่งหมายของการกวดวิชา

การกวดวิชาโดยรวมจะหมายถึงการเรียนเพิ่มเติมจากการเรียนปกติในชั้นเรียน ซึ่งการเรียนเพิ่มเติมนี้จะเรียนจากครูในโรงเรียนหรือครูสอนภายนอกและครูจากโรงเรียนกวดวิชา ก็ได้ โดยผู้เรียนมีเป้าหมายในการเรียนเพื่อเสริมความรู้ในชั้นเรียน เรียนเพื่อเตรียมตัวล่วงหน้าในชั้นต่อไปและเรียนเพื่อทำเกรดให้ดีขึ้น ทั้งนี้ผู้เรียนกวดวิชายังมีเป้าหมายดังกล่าวทำให้ขอบเขตของการกวดวิชากว้างขวางและมีจุดมุ่งหมายในการเรียนกวดวิชาที่แตกต่างกัน จึงได้มีผู้จำแนกจุดมุ่งหมายของการเรียนกวดวิชาไว้ดังนี้

สุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2530 : 34 - 35) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนกวดวิชาเป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. การเรียนซ่อม (Remedial Learning)

ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนตามปกติแล้วนักเรียนเรียนไม่ทันผู้อื่น เพราะเหตุผลต่างๆ เช่น มีความสามารถไม่เพียงพอ มีเวลาไม่เพียงพอ หรือเพราะขาดเรียน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนนั้นสามารถเรียนได้ทันคนอื่นหรือเรียนให้ผ่านวัตถุประสงค์ขั้นต่ำในโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่ได้กำหนดได้ เช่น ให้ผ่านวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้เป็นต้น หรืออาจกล่าวสั้น ๆ

ได้ว่า การเรียนซ่อม นั้น คือ การเรียน กวดวิชา ให้สามารถมีความรู้ความสามารถทันผู้อื่นที่มีความรู้ความสามารถมากกว่าเปรียบเหมือนการวิ่งกวด หรือไล่กวดผู้อื่นที่อยู่ข้างหน้าให้ทันนั่นเอง

2. การเรียนเสริม (Extra Learning)

ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนตามปกติแล้วเรียนได้เก่งกว่าคนอื่น เพราะเหตุผลต่างๆ เช่น มีเวลาเรียนมากกว่า มีสติปัญญาดีกว่า หรือเพราะรู้เรื่องเหล่านั้นดีแล้ว เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนนั้นมีสิ่งอื่นได้เรียนรู้มากขึ้น ไม่ต้องเสียเวลาผู้อื่นหรือเพื่อให้ผู้เรียนนั้น เรียนกวดผู้อื่นที่อยู่ในระดับสูงกว่าตนเองขณะนั้น เช่น นักเรียนชั้น ม.4 เรียนกวด วิชาเพื่อสอบเทียบ ม.6 และนักเรียนชั้น ม.6 เรียนกวดวิชา เพื่อให้มีความรู้มาก ๆ จะได้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เป็นต้น

3. การเรียนปรับสภาพ (Adapted Learning)

ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ทางวิชาการ หรือความพร้อมไม่เพียงพอที่จะไปเรียนร่วมกับคนอื่นได้ จึงต้อง มีการเรียนเพิ่มเติมหรือปรับปรุงแก้ไขสิ่งเหล่านี้ก่อน เช่น นักเรียนอนุบาลต้องเรียนปรับสภาพความพร้อมทางร่างกายและจิตใจก่อนในชั้นเตรียมประถมก่อนไปเรียนในชั้นประถมปีที่ 1 นิสิตนักศึกษาที่รับจากโครงการพิเศษต้องเรียนปรับสภาพภาษาอังกฤษก่อนเปิดเรียนภาคต้นก่อนที่จะไปเรียนร่วมกับนิสิตนักศึกษาทั่วไปเป็นต้น

4. การเรียนแก้ไข (Corrective Learning)

ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้ผู้เรียนเพื่อแก้ไขความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนบางอย่างให้ถูกต้องในเมื่อสิ่งที่ผู้เรียนนั้นคลาดเคลื่อนหรือไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง เช่น นักเรียนเรียนแก้ไขภาษาอังกฤษ เพราะว่าออกเสียงบางเสียงไม่ถูกต้องมานานแล้ว หรือเรียนแก้ไขวิชาคณิตศาสตร์ เพราะว่าแนววิธีคิดบางอย่างเกี่ยวกับ บวก ลบ คูณและหาร ของหลักสูตรใหม่และเก่าแตกต่างกัน เป็นต้น การเรียนรู้ประเภทนี้มักเป็นการเรียนสิ่งที่ผู้เรียนรู้อแล้วแต่ยังไม่ถูกต้อง จึงต้องมาเรียนเพื่อแก้ไขให้ ถูกต้องขึ้น

5. การเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัด (Accelerated Learning)

ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่ฉลาด เพื่อให้เรียนฉลาดยิ่งขึ้น เรียนรู้เนื้อหามากขึ้น และเรียนได้ในชั้นที่สูงขึ้น ซึ่งการเรียนประเภทนี้จุดหมายหลักมักได้แก่ การเรียนเพื่อเรียนลัด เช่น เรียนเร่งรัดเพื่อสอบเทียบ ม.3 และ ม.6 เป็นต้น

6. การเรียนเฉพาะ (Specified Learning)

ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนโดยเฉพาะ เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการหรือความสนใจเฉพาะบุคคล

ของผู้เรียน เช่น การเรียนเฉพาะวิชาดนตรีไทย การเรียนเฉพาะวิชาภาษาไทย และการเรียนเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ เป็นต้น

7. การเรียนพิเศษ (Special Learning)

ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้ผู้เรียนนอกชั้นเรียน หรือนอกหลักสูตร เช่น นักเรียน ม.5 เรียนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศ วันอาทิตย์ หรือเรียนพิเศษอีเล็คโตนในวันหยุด เป็นต้น ผู้สอนวิชาต่างๆนี้ มักนิยมเรียกว่า ครูพิเศษ หรือครูสอนพิเศษ เป็นต้น

8. การเรียนติว (Tutorial Learning)

ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูหรือเพื่อนร่วมชั้น (Peers or Classmates) หรือเพื่อนรุ่นพี่ (Senior Students) จัดให้ผู้เรียนสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราว มักนิยมจัดทำกันเป็นกลุ่มเล็กๆ หรือเป็นการส่วนตัว เช่น นิลิตชั้นปีที่ 1 เรียนติวกับนิลิตชั้นปีที่ 4 หรือ นักศึกษาปีที่ 2 ติววิชาต่างๆกันเองก่อนสอบ เป็นต้น

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า การเรียนกวดวิชา อาจหมายถึงการเรียนอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าว ทั้งนี้ มีความแตกต่างกันออกไปในแง่ของสิ่งที่มุ่งกวด วัตถุประสงค์และลักษณะของผู้เรียน

ตาราง 2 ความแตกต่างของการกวดวิชาแบบต่างๆ

ที่	แบบเรียน	ความแตกต่างของการกวดวิชาแบบต่างๆ		
		สิ่งที่มุ่งกวดให้ทัน	วัตถุประสงค์หลัก	ลักษณะผู้เรียน
1	การเรียนซ่อม	ความรู้ความสามารถของเพื่อนร่วมชั้น	เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดต่างๆที่มีอยู่	เรียนอ่อนหรือขาดเรียน
2	การเรียนเสริม	ความรู้ความสามารถของตัวเอง	เพื่อเรียนเนื้อหาที่มากกว่าหรือสูงกว่าที่เรียนในชั้นเรียน	เรียนเก่งกว่าเพื่อนร่วมชั้น
3	การเรียนปรับสภาพ	ความรู้และความพร้อมของเพื่อนร่วมชั้นในอนาคต	เพื่อให้มีความรู้และความพร้อมในด้านต่างๆ	เรียนอ่อน อายุหรือวุฒิภาวะมีน้อยกว่าผู้อื่น
4	การเรียนแก้ไข	ความรู้ที่ถูกต้อง	เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดของข้อความรู้ที่มีอยู่เดิม	ใครก็ตามที่เข้าใจผิดในข้อความรู้บางอย่าง

ตาราง 2 ความแตกต่างของการกวดวิชาแบบต่าง ๆ (ต่อ)

ที่	แบบเรียน	ความแตกต่างของการกวดวิชาแบบต่าง ๆ		
		สิ่งที่มุ่งกวดให้ทัน	วัตถุประสงค์หลัก	ลักษณะผู้เรียน
5	การเรียนเร่ง(รัด)	ความรู้ความสามารถของผู้ที่อยู่ในชั้นสูงกว่า	เพื่อเรียนเนื้อหาของชั้นที่อยู่สูงกว่าชั้นไปให้ได้	เรียนเก่งหรือว่าเรียนได้เร็ว
6	การเรียนเฉพาะ	ความรู้ความสามารถของเพื่อนร่วมชั้น	เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่มีอยู่	เรียนอ่อนหรือขาดเรียน
7	การเรียนพิเศษ	ความรู้ความสามารถของตัวเอง	เพื่อเรียนเนื้อหาที่มากกว่าหรือสูงกว่าที่เรียนในชั้นเรียน	เรียนเก่งกว่าเพื่อนร่วมชั้น
8	การเรียนตัว	ความรู้และความพร้อมของเพื่อนร่วมชั้นในอนาคต	เพื่อให้มีความรู้และความพร้อมในด้านต่างๆ	เรียนอ่อน อายุหรือวุฒิภาวะมีน้อยกว่าผู้อื่น
รวมการเรียนกวดวิชา		อะไรก็ตามที่คิดว่าขาดหรือยังไม่พร้อม	เพื่อให้เรียนทันผู้อื่นหรือมากกว่าผู้อื่น	ใครก็ตามที่ผู้เรียนอ่อนปานกลาง หรือเก่งก็ได้

ที่มา: สุวัฒน์ สุขมลสันต์, 2530

ในการเรียนทั้ง 8 แบบ ดังกล่าว หากมีเป้าหมายเพียงเพื่อเพิ่มเติมความรู้เฉพาะและมุ่งให้ทันเพื่อนเสมอไปอาจจะไม่ใช้การกวดวิชาที่เดียว โดยเฉพาะการสอนเสริมหรือซ่อมในโรงเรียนหรือชั้นเรียนปกติของนักเรียนเอง จุดเน้นของการกวดวิชาจึงอยู่ที่ตามให้ทันเพื่อเป้าหมายของการแข่งขันเป็นหลักด้วย

จากประเภทกวดวิชาลักษณะต่างๆ ทำให้สามารถสรุปได้ว่าการกวดวิชานั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อกวดให้ทันเพื่อให้ถึงเป้าหมายที่บุคคลนั้นต้องการ ซึ่งอาจเกิดจากการขาดสิ่งนั้นหรือเพียงต้องการเพิ่มเติมให้มากขึ้น โดยเป้าหมายนั้นเกิดจากการเปรียบเทียบสถานะปัจจุบันกับเป้าหมายของตน หรือเปรียบเทียบกับคนอื่น ซึ่งผู้ที่เลือกเรียนกวดวิชานั้นอาจเป็นผู้ใดก็ได้ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ความสามารถต่ำ ผู้ที่มีความสามารถปานกลาง หรือผู้ที่มีความสามารถสูงอยู่แล้ว อีกทั้งยังได้ความว่า ประเภทของการกวดวิชาที่น่าจะสอดคล้องกับการเรียนกวดวิชาเพื่อการสอบ

วัดความรู้เพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามากที่สุดคือ การเรียนเสริม เนื่องจากเป้าหมายสำคัญคือ การเก่งกว่าคนอื่น

2.5 เหตุผลที่ต้องกวดวิชา

สุวัฒน์ สุกมลสันต์ (2530 : 39-42) ให้เหตุผลว่าคนนิยมเรียนกวดวิชาเพราะ

1. เหตุผลทางวิชาการ

1.1 ต้องการแก้ไขข้อบกพร่อง หรือ ข้อผิดพลาด หรือ ทดแทนความรู้ที่ขาดหายไป เพื่อให้เรียนทันเพื่อนรวมชั้น หรือ เพื่อนรวมรุ่น

1.2 ต้องการเรียนวิชาเนื้อหาเพิ่มเติมจากที่ได้เรียนรู้แล้วในหลักสูตร ซึ่งได้เรียนรู้แล้วเพื่อให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น

1.3 ต้องการเรียนเนื้อหาวิชาเพิ่มเติมจากที่เรียนรู้แล้วในหลักสูตรซึ่งตนได้เรียนรู้แล้วเพื่อให้ตนได้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น

1.4 ต้องการทบทวน ตรวจสอบ หรือ ให้แน่ใจใน เนื้อหาต่างๆ ที่ตนเรียนรู้อยู่เพื่อให้แม่นยำมากขึ้นในการสอบเลื่อนระดับที่ตนเรียนอยู่ในปัจจุบัน หรือระดับที่สูงกว่าหรือในตำแหน่งหน้าที่ต่างๆ ที่ตนต้องสอบแข่งขันเพื่อบรรจุ

1.5 ต้องการปูความรู้พื้นฐานบางอย่างที่มีการเรียนรู้เป็นลำดับขั้น เพื่อให้สามารถเรียนรู้เนื้อหาขั้นที่ยากขึ้นได้

2. เหตุผลทางด้านสติปัญญาและจิตวิทยา

2.1 สติปัญญาของผู้เรียนแตกต่างกัน ทำให้เรียนได้มากน้อยแตกต่างกันในเวลาเท่าๆกัน

2.2 ความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ผู้เรียนมีวิธีการเรียนรู้ เจตคติ และแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน ในสถานการณ์ที่คล้ายๆกัน

3. เหตุผลที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา

3.1 ระบบการรับเข้าศึกษาในสถานศึกษาระดับต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐ ซึ่งเน้นการสอบแข่งขันในด้านวิชาการเพียงอย่างเดียว ส่งผลให้ผู้เรียนส่วนหนึ่งที่มีความได้เปรียบในสังคมเพิ่มโอกาสในการแข่งขันโดยการเรียนกวดวิชา ซึ่งสาเหตุหลายประการ ได้แก่

3.1.1 ระบบการศึกษาของไทยจะมีรูปแบบที่วางไว้ค่อนข้างตายตัว กล่าวคือ เมื่อเรียนจบการศึกษาชั้นพื้นฐานแล้วทุกคนจะมุ่งเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐเป็นเป้าหมายหลัก เมื่อความต้องการเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐมีสูง แต่จำนวนที่รับได้มีจำกัด จึงทำให้การแข่งขันสูง ผู้เรียนจึงพยายามเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับตนเองโดยการเรียนกวดวิชา

3.1.2 การสอบเข้ามหาวิทยาลัยในปัจจุบันมีการสอบสองครั้งรวมทั้งการใช้ระบบโควตา ซึ่งจะสอบครั้งที่ 1 ประมาณเดือนตุลาคมหรือกลางปีการศึกษา

ทำให้นักเรียนหรือครูไม่สามารถสอนได้ครบตามหลักสูตร โดยโรงเรียนจึงเร่งสอน และนักเรียนเกิดความวิตกกังวลและหาสถานที่กวดวิชาเอง เพื่อจะได้เรียนได้ครบตามหลักสูตร ก่อนการสอบดังกล่าว

3.1.3 การอนุญาตให้เด็กนักเรียนใช้วุฒิสอบเทียบของ กศน. มาสมัครสอบเอนทรานซ์ได้ ทำให้เด็กนิยมไปเรียนกวดวิชามากขึ้นและแม้ระบบนี้จะยกเลิกไปแล้ว แต่ยังมีผ่อนผันให้อีก 1 ปี เมื่อมีผู้ร้องเรียนทำให้เด็กอาจคาดหวังได้ว่า จะสามารถใช้วุฒิสอบเทียบได้อีกเช่นปีที่ผ่านมา

3.2 ระบบการวัดผล

ระบบการวัดผลและประเมินผลในโรงเรียนไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื่องจากวัดผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการเพียงอย่างเดียว ไม่ได้ประเมินความสามารถด้านอื่นๆของผู้เรียน ทำให้นักเรียนมุ่งเรียนกวดวิชาเพื่อให้ได้คะแนนสูงขึ้น เพื่อนำคะแนนเฉลี่ย (GPA) และลำดับที่ของคะแนน (PR) ไปใช้ในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐ

3.3 การเรียนการสอน

3.3.1 การเรียนการสอนในโรงเรียนไม่สอดคล้องกับระบบการรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย เนื่องจากมุ่งเน้นการสอนเนื้อหาและการจัดกิจกรรมให้ครบตามหลักสูตรในขณะที่ระบบการประเมินผลและการรับเข้าศึกษามุ่งเน้นการแข่งขัน โดยการสอบวัดความรู้ทางวิชาการเพียงบางวิชา นักเรียนจึงสนใจกวดวิชาเพื่อทำข้อสอบให้ได้คะแนนสูง

3.3.2 การสอนในโรงเรียนมุ่งเน้นให้เด็กศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองมากเกินไป ทั้งนี้ในแทบทุกวิชาครูจะแจกใบงานให้นักเรียนอย่างน้อย 1-2 ใบงาน ทำให้นักเรียนคิดว่าตนเองไม่มีเวลาเพียงพอที่จะเรียนรู้วิชาหลักๆ เพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เต็มที่ ทำให้ขาดความเชื่อมั่นและต้องพึ่งโรงเรียนกวดวิชาที่เชื่อว่าจะสอนเพิ่มเติมให้ได้ครบถ้วน

3.3.3 สัดส่วนครูต่อนักเรียนในสภาพปัจจุบัน คือ ครู 1 คน ต่อนักเรียน 40 หรือ 50 คน และครูต้องสอนหลายห้องหลายวิชา โอกาสที่เด็กจะเข้าไปปรึกษาครูหรือเรียนรู้กับครูโดยตรงจะมีน้อยมาก และมีเด็กนักเรียนบางคนกล่าวว่า ไม่กล้าถามครูเมื่อมีปัญหาการเรียน แต่สามารถ ถามครูที่สอนพิเศษได้อย่างเต็มที่

3.4 ครู

3.4.1 ครูในโรงเรียนมักมีภาระงานมากไม่มีเวลาพัฒนาการเรียนการสอนหรือดูแลช่วยเหลือนักเรียนนอกจากนี้ ยังมีปัญหาในการเรียนการสอน เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ฟิสิกส์ และเคมีเป็นต้น ทำให้นักเรียนต้องชวนชวนไปเรียนพิเศษในสถาบันกวดวิชาที่มีเทคนิคการสอนที่สนุก น่าสนใจ และเน้นการทำข้อสอบ

3.4.2 โรงเรียนกวดวิชาจะคัดเลือกครูที่มีคุณภาพมาสอน ซึ่งเหล่านี้รับผิดชอบเฉพาะงานสอนเพียงอย่างเดียวทำให้มีเวลาดันคว้า เตรียมการสอนได้อย่างเต็มที่ และจากการที่โรงเรียนกวดวิชาเป็นที่รวมของเด็กจากโรงเรียนต่างๆ ทำให้ครูที่สอน

กวดวิชาสามารถรู้ปัญหาและหาวิธีการแก้ปัญหาให้ผู้เรียน และพัฒนาการเรียนการสอนได้ถูกต้องตรงประเด็น นับเป็นข้อได้เปรียบของโรงเรียนกวดวิชาประการหนึ่ง

3.5 คุณภาพของสถานศึกษา

3.5.1 คุณภาพของสถานศึกษายังมีความแตกต่างกันระหว่างโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก โรงเรียนในเมืองและในชนบท โรงเรียนรัฐบาลและเอกชน ทำให้นักเรียนและผู้ปกครองเกรงจะเสียเปรียบในการแข่งขัน จึงต้องกวดวิชาเพิ่มเติม

3.5.2 ชื่อเสียงและค่าใช้จ่ายในสถาบันการศึกษาหรือมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด นอกจากชื่อเสียง ซึ่งเป็นค่านิยมอย่างกว้างขวางแล้ว มหาวิทยาลัยของรัฐจะเก็บค่าเล่าเรียนต่ำกว่ามหาวิทยาลัยเอกชน ประชาชนส่วนใหญ่เป็นชนชั้นกลางไม่สามารถจ่ายค่าเล่าเรียนได้ จึงต้องการให้บุตรหลานได้เรียนในมหาวิทยาลัยของรัฐ นอกจากนี้ นักเรียนยังไม่มี的信心ในคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาอื่น เช่น สถาบันราชภัฏ จึงทำให้ต้องชวนขายกวดวิชาเพื่อให้ได้มหาวิทยาลัยของรัฐเป็นอันดับแรก

3.5.3. ระบบการประเมินผลของโรงเรียนไม่มีมาตรฐานในการให้ GPA และ PR โดยนักเรียนให้ความเห็นว่าโรงเรียนใหญ่ ๆ และมีชื่อเสียงมักจะกดคะแนน และข้อสอบยากกว่า โรงเรียนเอกชนและโรงเรียนเล็ก ๆ การใช้ GPA และ PR เป็นส่วนหนึ่งของการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบจึงต้องกวดวิชาเพื่อทำเกรดให้สูงขึ้น

4. เหตุผลจากการถูกบังคับทางสังคม

4.1 สังคมปัจจุบันนี้มีการแข่งขันกันในระดับสูงมาก รวมถึงการแข่งขันทางการศึกษาเพราะโรงเรียนและสถานศึกษารวมทั้งตำแหน่งหน้าที่การงานมีจำนวนจำกัด ไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนและบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้ว จึงทำให้บุคคลเหล่านี้ต้องพยายามชวนขายหาความรู้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อแข่งขันกับผู้อื่น ผลที่ตามมาอย่างหนึ่งคือ ต้องเรียนกวดวิชา

4.2 สังคมมีค่านิยมยกย่องคนเก่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนเรียนเก่ง ซึ่งเป็นที่ภาคภูมิใจของพี่น้องและวงศ์ตระกูล จึงทำให้ทุกคนพยายามเรียนให้ได้มากที่สุดและสูงที่สุด

4.3 สังคมมีความเห่อ นักเรียนนอกอยู่ แม้ว่าการศึกษาวิทยาการต่าง ๆ บางสาขาจะเรียนจากในประเทศ หรือ นอกประเทศก็ไม่แตกต่างกันมากนัก จึงต้องมีการเรียนกวดวิชากันเพื่อให้สอบชิงทุนได้

4.4 จากการถูกลัทธิเอาอย่างบังคับให้จ่ายอมกวดวิชา ซึ่งลัทธิอย่างนี้อาจเกิดจากผู้ปกครองชักจูง ชี้นำ เกลี้ยกล่อม หรือข่มขู่ให้นักเรียนกลัวว่าการที่ไม่ได้เรียนกวดวิชานั้นเป็นปมด้อยของเด็ก จะทำให้เด็กเรียนแข่งขันหรือสอบแข่งขันสู้ผู้อื่นไม่ได้ เพราะว่าคนอื่น ๆ เขาก็เรียนกัน ทำให้นักเรียนต้องเรียนกวดวิชาเพื่อเอาใจผู้ปกครอง

เหตุผลที่จะต้องกวาดวิชาในทุกระดับตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึงระดับบัณฑิตศึกษามีดังนี้ (อภิชัย พันธเสน, 2530 : 55)

1. การแข่งขัน เป็นสาเหตุที่สำคัญที่เป็นเครื่องกระตุ้นให้มีการกวาดวิชาการแข่งขันเกิดขึ้นเมื่อมีการให้คุณค่า มีการกำหนดจำนวนและผลตอบแทนแก่ผู้ชนะสูง โดยเฉพาะในบางสาขาที่เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย เช่น สาขาแพทยศาสตร์ สาขาทันตแพทยศาสตร์สาขาเภสัชศาสตร์ สาขาวิศวกรรมศาสตร์ การแข่งขันเพื่อเข้าสู่เป้าหมายดังกล่าว มีความจำเป็นเนื่องจากมีผลแตกต่างกันอย่างชัดเจนสำหรับชีวิตในอนาคตของผู้สำเร็จการศึกษา

2. การคัดเลือกที่วัดผลโดยถือเอาฐานความรู้เป็นเกณฑ์ โดยปกติการวัดผลของการแข่งขัน ผู้ทำการคัดเลือกมักจะถือเอาฐานความรู้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ที่ฉลาดหรือผู้ที่มีความสามารถทางการศึกษามากกว่าควรได้รับการคัดเลือกให้ศึกษาสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะบุคคลดังกล่าวจะเป็นผู้สามารถเรียนรู้ เข้าใจวิชาการชั้นสูงได้ง่าย และทำให้สามารถ จัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ความพยายามในการจัดให้ความรู้มีมาตรฐานเดียวกันหมดเพื่อที่จะสามารถเปรียบเทียบกันได้

4. ความรู้ที่ใช่วัดนั้นใช้ความจำเป็นส่วนใหญ่ และเป็นเรื่องที่ทบทวนโดยให้ความเข้าใจประกอบเพื่อให้ความจำเป็นมีความแม่นยำมากขึ้น การกวาดวิชาจะช่วยในจุดนี้ได้

3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจกวาดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา โดยทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้จะเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในด้านพฤติกรรม ด้านจิตวิทยา ด้านสังคม ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีที่ใช้อธิบายปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจกวาดวิชาของนักเรียนด้วยกัน 2 ทฤษฎี คือ 1. ทฤษฎีการตัดสินใจ (Decision Theory) 2. ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Reasoned Action Theory)

3.1 ทฤษฎีการตัดสินใจ (Decision Theory)

โดยทฤษฎีการตัดสินใจนี้ ผู้วิจัยต้องการที่จะเชื่อมโยงถึงสาเหตุการตัดสินใจของนักเรียนต่อการเรียนกวาดวิชา ทั้งในด้านพฤติกรรม ด้านจิตวิทยา ด้านสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทยา วิสูตรเรืองเดช (2545 : 27) ได้อธิบายเกี่ยวกับการตัดสินใจว่าในการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคล จะต้องผ่านกระบวนการต่าง ๆ อยู่มากมายโดยการตัดสินใจเลือกกระทำ หรือละเว้นไม่กระทำ กิจกรรมต่างๆของตน ขึ้นอยู่พื้นฐานเหตุผลของความแตกต่างระหว่างบุคคล ต่างกันออกไป ตามปัจจัยส่วนตัว และปัจจัยสิ่งแวดล้อม การตัดสินใจเพื่อส่วนรวมซึ่งขึ้นอยู่กับ ความเชื่อ ค่านิยม ทัศนคติ และแรงจูงใจต่าง ๆ

3.1.1 ความหมายของการตัดสินใจ

การตัดสินใจมีหลายความหมาย แต่ส่วนใหญ่มักให้นิยามว่าเป็นทางเลือกที่จะกระทำ หรือปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จากทางเลือกเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่วางไว้ โดยมีนักวิชาการได้ให้คำจำกัดความหรือคำนิยามไว้ ดังนี้

ฮินเนส และ มาสสิค (Hynes & Massic, อ้างอิงใน ดลฤดี สุวรรณศิริ, 2536 : 5) กล่าวว่า การตัดสินใจ คือการกระทำตามที่ตั้งใจเลือกเพื่อให้บรรลุที่ตั้งไว้

แฮร์ริสัน Harrison (อ้างอิงใน ปัญญา บุญเลิศล้ำ, 2546 : 18) ได้สรุปเกี่ยวกับการให้คำนิยามของการตัดสินใจว่า เป็นกระบวนการประเมินผลเกี่ยวกับทางเลือก หรือตัวเลือกที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย และการคาดคะเนผลที่เกิดทางเลือกปฏิบัติ ที่ส่งผลถึงการบรรลุเป้าหมายได้มากที่สุด

Friedman's Consumption Function (1994 : 9) นิยาม ความหมายของการตัดสินใจ คือความสามารถในการทำงานหรือการบริการงาน นอกจากบุคคลจะต้องมีความรู้ความสามารถใน งานที่ปฏิบัติแล้วสิ่งสำคัญประการหนึ่งของผู้ปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวหน้าหรือผู้บริหารก็คือ การตัดสินใจ (Decision Making) การตัดสินใจเปรียบเสมือนหัวใจของการปฏิบัติงาน และบริหารงาน ทั้งนี้เพราะการตัดสินใจจะมีอยู่แทบทุกขั้นตอนและทุกกระบวนการของการทำงานแม้แต่บุคคลทั่วไปก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงเรื่องการตัดสินใจได้ นับตั้งแต่บุคคลตื่นขึ้นมาก็จะมีการตัดสินใจในเรื่องต่างๆอยู่ตลอดเวลาไม่ว่าจะเป็นการเลือกชุดที่จะใส่ เวลาที่จะออกจากบ้านเส้นทางที่จะใช้เดินทาง เป็นต้น แต่ดูเหมือนว่าการตัดสินใจในเรื่องต่างๆไป เหล่านี้เป็นเรื่องที่ไม่ต้องพิจารณาอะไรมากนักแม้ตัดสินใจแล้วผิดพลาดก็สามารถแก้ไขได้ไม่ยาก แต่ถ้าเรื่องที่ตัดสินใจนั้นเป็นเรื่องใหญ่ซึ่งหมายถึง เรื่องที่หากตัดสินใจแล้วผิดพลาดจะเกิดความเสียหายมาก หรือแก้ไขได้ยาก การตัดสินใจในเรื่องใหญ่ๆ เหล่านี้ควรต้องพิจารณาให้รอบคอบก่อนที่จะตัดสินใจลงไป ทั้งนี้การตัดสินใจบางเรื่องของบุคคลอาจหมายถึงชีวิตหรืออนาคตของบุคคลนั้นทำนองเดียวกันกับการตัดสินใจในบางเรื่องของผู้นำหรือผู้บริหารอาจหมายถึงความอยู่รอดหรือไม่ของกลุ่ม ของหน่วยงาน หรือขององค์การ เป็นต้น

สรุปการตัดสินใจนับว่าเป็นสิ่งที่ยิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตและการทำงานของบุคคล และถือเป็นบทบาทที่สำคัญของผู้นำหรือผู้บริหารในการจัดการหรือบริหารงานซึ่ง จะนำไปให้เกิดความอยู่รอดหรือไม่ ของกลุ่ม ของหน่วยงาน หรือองค์การ การตัดสินใจที่ดีนั้นจะก่อให้เกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด ดังนั้นผู้ตัดสินใจจึงควรหาข้อมูล หรือมีข้อมูลที่ดีหรือกระบวนการที่ดีให้การตัดสินใจ ตลอดจนจนกระทั่งถึงสาเหตุที่ทำให้การตัดสินใจผิดพลาดอีกด้วยแล้ว การตัดสินใจก็จะเกิดผลดีมากที่สุด

3.1.2 กระบวนการตัดสินใจ

กาญจนา เกียรติมนิรัตน์ (2548 : 65) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจซื้อหรือรับบริการของผู้บริโภคว่ามีกระบวนการและพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งสามารถสรุปกระบวนการตัดสินใจซื้อหรือรับบริการและพฤติกรรมของผู้บริโภคเป็นองค์ประกอบ 3 ส่วนใหญ่ คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลลัพธ์ (Output) ซึ่งสามารถเชื่อมโยงต่อการอธิบายเหตุผลการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนได้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1.2.1 ปัจจัยนำเข้า (Input)

มีองค์ประกอบที่เกิดจากปัจจัยภายนอก(External Influence) ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ปัจจัยภายนอกดังกล่าวมีอิทธิพลต่อค่านิยม (Values) ทศนคติ (Attitudes) และพฤติกรรมของผู้บริโภค โดยเฉพาะปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อผู้บริโภคมาก คือ ปัจจัยด้านการตลาด และปัจจัยด้านสังคมวัฒนธรรม

ปัจจัยด้านการตลาด (Marketing Inputs) เป็นกิจกรรมทางการตลาดที่พยายามเข้าถึงการแจ้งข้อมูลข่าวสารและจูงใจให้ผู้บริโภคให้ซื้อและใช้ผลิตภัณฑ์ เรียกว่า กลยุทธ์ ส่วนผสมทางการตลาด ได้แก่ การโฆษณา การให้ข่าวประชาสัมพันธ์สินค้า และการขายตรงให้แก่ผู้บริโภค

ปัจจัยด้านสังคม วัฒนธรรม (Social cultural Inputs) ปัจจัยนำเข้าในด้านนี้เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมด้านสังคมวัฒนธรรม ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ ได้แก่ สมาชิกในครอบครัว ชนชั้นทางสังคม ตลอดจนแหล่งข้อมูลที่ไม่เป็นทางการ และแหล่งข้อมูลอื่นที่ไม่ใช่ทางธุรกิจ ทั้งนี้ ปัจจัยด้านสังคมวัฒนธรรมไม่จำเป็นต้องสนับสนุนการซื้อหรือบริโภคผลิตภัณฑ์นั้น แต่อาจจะทำให้ผู้บริโภคต่อต้านการใช้ผลิตภัณฑ์ก็ได้

3.1.2.2 กระบวนการ (Process)

กระบวนการตัดสินใจซึ่งปัจจัยภายในประกอบไปด้วย แรงจูงใจ การรับรู้ การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และทัศนคติ ของผู้บริโภค แยกเป็นองค์ประกอบ 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นความต้องการรับรู้ (Need Recognition) เนื่องจากผู้บริโภคตระหนักถึงปัญหาหรือความต้องการที่เกิดขึ้น แต่ยังไม่ได้รับการตอบสนองทำให้เกิดความเครียด ความกดดัน ต้องการที่จะผ่อนคลายความต้องการที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจเป็นความต้องการพื้นฐานที่เกิดจากสภาพร่างกาย หรือความต้องการที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น จากการโฆษณา เป็นต้น

ขั้นการค้นหาข้อมูลก่อนตัดสินใจ (Prepurchase Search) ถ้าความต้องการที่เกิดขึ้นรุนแรง และมีสิ่งซึ่งสามารถสนองความต้องการได้ ผู้บริโภคก็จะตัดสินใจซื้อ แต่ถ้าไม่เป็นไปตามความต้องการ ความต้องการนี้ก็จะถูกเก็บสะสมไว้ในความทรงจำ และอาจมีการค้นหาข้อมูลต่อไปอย่างจริงจัง หรือหยุดการค้นหาข้อมูล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความต้องการของผู้บริโภคแหล่งข้อมูลอาจมาจากหลายแหล่ง เช่น ครอบครัว เพื่อน ผู้คุ้นเคย

หรืออาจได้มาจากการโฆษณาพนักงานขาย การแสดงสินค้า และการเผยแพร่โดยสื่อมวลชน ตลอดจนการทดลอง ใช้ผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภคเอง

อิทธิพลของข้อมูลข่าวสารที่ผู้บริโภคได้รับแตกต่างกันไปตามประเภทของผลิตภัณฑ์ และคุณลักษณะส่วนตัวของผู้บริโภค โดยทั่วไปแล้วผู้บริโภคได้รับข้อมูลจากแหล่งการค้ามากที่สุด แต่แหล่งส่วนตัวจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อมากที่สุดแหล่งการค้ามักจะให้ข้อมูลในรูปแบบของการแจ้งข่าวสาร ส่วนข้อมูลจากแหล่งส่วนตัวจะใช้สำหรับประเมินผลิตภัณฑ์ เช่น แม่บ้านเรียนรู้จากข่าวสารเกี่ยวกับน้ำมันพืชจากโฆษณา แต่จะพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเพื่อประเมินค่าจากข่าวสารที่ได้รับการประเมินทางเลือก (Evaluation of Alternative) ข้อมูลที่ได้จากแหล่งต่างๆ

ที่กล่าวมาแล้ว นักเรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะนำมาประเมินทางเลือกตามข้อมูลที่มีอยู่ การประเมินค่าจะเป็นอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตาม การศึกษาพบว่า มาตรฐาน 4 ประการที่ผู้เรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการเลือกตัดสินใจศึกษาต่อ ได้แก่ ค่าใช้จ่าย การปฏิบัติงาน ความเหมาะสม และความสะดวก

ขั้นการประเมินทางเลือก (Evaluation Alternative) ข้อมูลที่ได้จากแหล่งต่างๆ ที่ได้กล่าวมาแล้ว ผู้บริโภคจะนำมาใช้ในการประเมินทางเลือกตามข้อมูลที่มีอยู่ การประเมินค่าเป็นอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของผู้บริโภค การรับรู้ถึงความต้องการ ตลอดจนอิทธิพลที่ได้รับจากกลุ่มอ้างอิงต่างๆ แต่อย่างไรก็ตาม การศึกษาพบว่า มาตรฐาน 4 ประการที่ผู้บริโภคใช้ประเมินค่าได้แก่ ค่าใช้จ่าย (Cost) การปฏิบัติงาน (Performance) ความเหมาะสม (Suitability) และความสะดวก (Convenience) ซึ่งมาตรการเหล่านี้สามารถนำมาปรับใช้ให้เข้ากับคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์/สินค้าได้

3.1.2.3 ผลลัพธ์ (Output)

ผลที่ได้จากการตัดสินใจในปัจจุบันต่างๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจ วุฒิชัย จำนวน (อ้างอิงใน ดลฤดี สุวรรณศิริ, 2551 : 8 - 10) แบ่งกระบวนการตัดสินใจออกเป็น 6 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1.2.3.1 การแยกแยะ (Problem Identification) ขั้นตอนแรกของการตัดสินใจ นั้น เป็นเรื่องของการสร้างความแน่ใจ มั่นใจในการค้นหา ทำความเข้าใจกับสิ่งที่ต้องการอย่างแท้จริง ที่ว่าเป็นเรื่องการแยกแยะสิ่งที่ต้องการออกมาแน่ชัดนั้น ก็เพราะกระบวนการตัดสินใจ จะเริ่มต้นตามขั้นตอนแรกเมื่อผู้กระทำการตัดสินใจมีความรู้ว่าจะเกิดปัญหาขึ้นมา ซึ่งโดยทั่วไปแล้วสิ่งที่ต้องการนี้จะเรียกร่องความสนใจหรือความตั้งใจในอันที่จะแก้ปัญหาเหล่านั้น

3.1.2.3.2 การหาข่าวสารที่เกี่ยวกับตัวปัญหานั้น (Information Search) ในขั้นที่ 2 เป็นการเสาะแสวงหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของปัญหามากที่สุดที่จะมากที่สุด ทั้งนี้การเสาะหาข้อมูลข่าวสารควรเป็นไปตามแนวความคิดที่ว่า ข่าวสารนั้นจำเป็นต้องมีความเกี่ยวข้อง ตลอดจนมีความเพียงพอกับการตัดสินใจมากน้อยเพียงใด

3.1.2.3.3 การประเมินค่า (Evaluation of Information) การประเมินค่าจำเป็นต่อการวิเคราะห์หาความต้องการว่าถูกต้อง เหมาะสม เพียงพอหรือไม่ หลักจากการประเมินค่าไม่เพียงพอหรือไม่เกี่ยวข้องเท่าที่ควร จำเป็นต้องตัดข้อมูลบางอย่างออกไป ถ้าเห็นว่า ไม่เกี่ยวข้อง กับสิ่งที่ต้องการเพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ

3.1.2.3.4 การกำหนดทางเลือก (Listing of Alternatives) ในขั้นตอนนี้เองที่โดยทั่วไปมักจะเห็นเป็นขั้นสำคัญมากของกระบวนการตัดสินใจ คือการกำหนดทางเลือกมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ แต่ได้กล่าวแล้วในกระบวนการตัดสินใจตามขั้นตอนการกำหนดทางเลือกหรือเลือกทางใดนั้น เป็นการที่พยายามครอบคลุมวิถีทางที่จะแก้ปัญหาได้หลายๆ ถ้ามีข่าวสารสมบูรณ์และสำหรับปัญหาแต่ละเรื่อง อาจกำหนดทางเลือกได้เหมาะสมและครอบคลุมอย่างแท้จริงว่าในบรรดาทางเลือกที่กำหนดออกมานั้นยังไม่สมบูรณ์ เพราะเหตุว่าข่าวสารที่ได้มานั้นไม่สมบูรณ์นั้นมีความสำคัญหรือความจำเป็นมากน้อยเพียงใด

3.1.2.3.5 การเลือกทางเลือก (Selection of Alternative) เมื่อได้กำหนดทางเลือกต่างๆ ออกมาแล้วพร้อมทั้งกำหนดความสำคัญ และความเหมาะสมในการแก้ปัญหาแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการเลือกทางเลือกที่จะปฏิบัติการต่อไป ขั้นตอนนี้เองที่ยอมรับกันทั่วไปว่าเป็นการตัดสินใจโดยแท้จริง

3.1.2.3.6 การปฏิบัติตามการตัดสินใจ (Implement of Decision) เมื่อทางเลือกได้ถูกเลือกขึ้นมาแล้ว ก็เป็นการปฏิบัติตามผลของการตัดสินใจทางเลือกนั้น เราจะทราบการตัดสินใจนั้นถูกต้องเหมาะสมเพียงใด หรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับผลของการตัดสินใจนั้น หมายถึงว่าสามารถที่จะแก้ปัญหาหรือสนองความต้องการในขั้นตอนแรกได้หรือไม่

จากที่กล่าวมาข้างต้น การศึกษาถือเป็นการบริโภคอย่างหนึ่ง การศึกษาเป็นการลงทุน เพราะมีผลตอบแทน การลงทุนย่อมมีสิ่งหนึ่งที่เป็นการบริโภค การลงทุน และการบริโภคจึงแยกออกจากกันยาก แต่ที่เป็นข้อแตกต่าง คือ การบริโภคไม่มีผลตอบแทน บริโภคแล้วสิ้นเปลืองไปหมดไป

การบริโภค ได้แก่การใช้สิ่งของและบริการ เพื่อสนองความต้องการของมนุษย์ เป็นการสิ้นเปลืองหมดไป

การศึกษาเป็นการบริโภคตามความหมายนี้ คือ การศึกษาเป็นบริการที่สนองความต้องการของผู้ใฝ่เรียน ผู้ต้องการที่จะรู้ที่จะฉลาด นับเป็นผู้บริโภค เพราะการศึกษาล้ายยาบารุงสมอง ถ้าหากผู้ศึกษาไม่ได้นำความรู้ไปใช้ต่อ ก็จะเป็นการบริโภคที่สิ้นเปลืองหมดไป ไม่ได้นำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาไปประกอบอาชีพ

การศึกษาเป็นการบริโภค (ไพรินทร์ แยมจินดา, 2547 : 214) ได้แบ่งขั้นตอนของการศึกษาที่ถือเป็นการบริโภค ดังต่อไปนี้

1. การบริโภคเป็นการบริโภคสินค้าและบริการสินค้าย่อมรวมถึงบริการในที่นี้เป็นการศึกษา ดังนั้นผู้เรียนหนังสือจึงเป็นผู้บริโภค เราไม่เรียกบริโภคนการศึกษา

แต่เรียกว่าเราได้รับ (บริการ) การศึกษา ด้วยการมานั่งเรียนเพื่อมีความรู้ และมีฝีมือ มีนักเศรษฐศาสตร์บางคนถือว่าการศึกษาเป็นสินค้าทางสังคม แทนที่จะเรียกเป็นบริการ กล่าวคือ เป็นสินค้าที่ก่อให้เกิดประโยชน์ไม่เฉพาะตัวผู้รับการศึกษาเท่านั้น แต่เกิดประโยชน์แก่สังคมอื่นด้วย เช่น คนรู้หนังสือสามารถหาเงินได้มาก ต้องเสียภาษีแก่รัฐบาลมาก เป็นต้น

2. การศึกษาเปรียบเทียบกับบริการบริโภคอาหาร ยิ่งเรียนก็อยากเรียนมากขึ้น ยิ่งรู้ก็อยากรู้มากขึ้น คนที่ไม่ได้เรียนก็อยากจะเรียน ผู้ศึกษาอาจเรียนวิชาใดก็ได้ตามที่ตนเองอยากเรียน

3. การบริโภคสามารถที่จะบริโภคได้หลายครั้ง และไม่สิ้นเปลือง หรือหมดไปทันที การบริโภคแต่ละครั้งก็ทำความพอใจให้กับผู้บริโภค

ปัจจัยที่กำหนดรายจ่ายเพื่อการบริโภค

การที่ประชาชนจะสามารถมีรายจ่ายเพื่อการบริโภคมาก หรือน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการบริโภค ดังต่อไปนี้

1. รายได้สุทธิส่วนบุคคล เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายในการบริโภคมากที่สุด กล่าวคือ รายได้สุทธิส่วนบุคคล เป็นรายได้ที่ภาคครัวเรือนได้รับหลังจากหักภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา บุคคลสามารถนำรายได้ส่วนนี้ไปใช้จ่ายในการบริโภค ผู้ที่มีรายได้ส่วนนี้มากย่อมสามารถใช้จ่ายในการบริโภคมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย

2. สินทรัพย์ที่บุคคลมีอยู่ เนื่องจากสินทรัพย์ที่ครัวเรือนถือครองอยู่มีสภาพคล่องสูงหรือต่ำไม่เท่ากัน ซึ่งสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่อง ได้แก่ เงินสด เงินฝากกระแสรายวัน เงินฝากประจำ พันธบัตร ทองคำ หุ่น และที่ดิน ในกรณีที่ประชาชนถือสินทรัพย์เป็นเงินสดได้ตามเวลาที่ต้องการ และได้รับมูลค่าที่ตนพอใจ มากน้อยเพียงใด จึงต้องชะลอการบริโภคบางส่วนไว้ก่อน

3. สินทรัพย์ถาวรที่บุคคลมีอยู่แล้ว ถ้าประชาชนมีสินทรัพย์ถาวร เช่น รถยนต์ บ้าน เป็นต้น ความจำเป็นในการซื้อสินค้าเหล่านี้จะอยู่ในระดับต่ำ ทำให้ลดการใช้จ่ายลงได้มาก เพราะสินค้าเหล่านี้มีความคงทนถาวร และอายุการใช้งานนาน

4. รายได้ในอนาคต เกี่ยวกับรายได้ในอนาคตนี้จะมีผลต่อการบริโภคในปัจจุบัน หากประชาชนคาดการณ์ว่าจะมีรายได้เพิ่มขึ้นในอนาคต เขาก็จะเพิ่มการบริโภคในปัจจุบัน และเขาจะลดการบริโภคในปัจจุบันลง ถ้าคาดการณ์ว่าจะมีรายได้ในอนาคตน้อยลง

5. การคาดคะเนระดับสินค้า ถ้าหากประชาชนคาดว่าราคาสินค้าในอนาคตจะสูงขึ้นเขาจะรีบซื้อสินค้ามากกว่าปกติเพื่อกักตุนไว้ ทั้งนี้เป็นพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่วไปที่ไม่อยากซื้อของแพง โดยเฉพาะสินค้าประเภทคงทนถาวร ทำให้ค่าใช้จ่ายในการบริโภคขณะนั้นเพิ่มขึ้น แต่ถ้าลดลงในอนาคต ค่าใช้จ่ายในการบริโภคในระยะสั้นลดลง

6. อัตราดอกเบี้ย เมื่อประชาชนมีรายได้ ส่วนหนึ่งจะถูกใช้ในการบริโภค ส่วนที่เหลือจะเก็บออมไว้ และการที่ประชาชนจะมีการออมมากขึ้น และใช้จ่ายเพื่อการบริโภคน้อยลง แต่ถ้าอัตราดอกเบี้ยเงินต่ำ บุคคลจะมีการออมลดลง และมีใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมากขึ้น

7. ค่านิยมทางสังคม เป็นคุณค่าที่สังคมได้กำหนดไว้ว่าเป็นสิ่งที่น่าประพฤติปฏิบัติโดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสม และความสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ และสังคม หากค่านิยมทางสังคมให้ความสำคัญยิ่งต่อวัตถุ ก็จะทำให้บุคคลบางกลุ่มมีการใช้จ่ายในสินค้าและบริการที่ฟุ่มเฟือยและมีราคาสูง ทำให้สังคมนั้นมีการอยู่ในระดับสูง ส่วนสังคมที่ยึดค่านิยมการประหยัดสังคมนั้นจะมีการบริโภคในระดับต่ำกว่า

จากเหตุผลที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่ารายจ่ายสำหรับการบริโภค เป็นรายจ่ายเพื่อการศึกษาเนื่องจาก

1. รายได้สุทธิส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน หากฐานะทางครอบครัวของผู้ปกครองแตกต่างกันนั้นก็คือความสามารถในการจ่ายที่ไม่เท่ากัน ก็จะส่งให้บุตรหลานเรียนในสถานที่แตกต่างกัน

2. รายได้ในอนาคต ในเรื่องนี้เป็นการคาดการณ์ของผู้เรียนเองที่ต้องการจะมีอาชีพในอนาคต เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วว่าจะสามารถทำรายได้ในอนาคตได้มากหรือน้อย และพอกับความต้องการ หรือการคาดหวังในอนาคตหรือไม่

3. สินเชื่อเพื่อการบริโภค เนื่องจากสินเชื่อเพื่อการบริโภคปัจจุบันมีครอบคลุมไปถึงการบริโภคสินค้า และการบริการ โดยเฉพาะสินเชื่อในด้านการบริการการศึกษาที่ทางรัฐบาลให้การสนับสนุนส่งผลให้ผู้ปกครองสามารถส่งบุตรหลานเข้าเรียนได้แม้ว่าฐานะทางครอบครัวจะไม่ดีก็ตาม

ปัจจัยภายนอกของผู้บริโภค (External influences) (กาญจนา เกียรติมนิรัตน์, 2548 : 55 - 62) หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลเกี่ยวกับการบริโภคของบุคคลซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกให้บุคคลอื่นสามารถมองเห็นได้ ได้แก่ วัฒนธรรม สังคม ครอบครัว

1. ด้านวัฒนธรรม (Culture) วัฒนธรรม หมายถึง รูปแบบหรือวิถีทางในการดำรงชีวิตของประชาชนแต่ละสังคม วัฒนธรรมมีคุณลักษณะ คือ การเรียนรู้ สิ่งที่เกิดร่วมกัน การถ่ายทอดจากชนรุ่นหนึ่งถึงรุ่นหนึ่ง ลักษณะรูปแบบ และ การเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมจึงเป็นตัวกำหนดพื้นฐานสำคัญที่สุดของบุคคลและมีผลต่อพฤติกรรม การซื้อของบุคคลรวมทั้งค่านิยม ทศนคติ ความชอบ การรับรู้

2. ด้านสังคม (Social) พฤติกรรมการซื้อของบุคคลไม่ได้ขึ้นอยู่กับรายได้เพียงอย่างเดียวแต่บุคคลจะได้รับอิทธิพลอย่างมาก จากการใช้ผู้นั้นอยู่ในชั้นทางสังคมใดด้วยคนจะมีความคิด ความเชื่อ ทศนคติที่มีต่อตนเอง แบบแผนการบริโภคคล้ายคลึงกับบุคคลอื่น ๆ ในชั้นทางสังคมเดียวกัน สิ่งที่น่ามากำหนดชั้นทางสังคม ได้แก่ รายได้ การศึกษา อาชีพ ตำแหน่งหน้าที่การงาน วงศ์ตระกูล ตลอดจนบุคลิกภาพของบุคคลนั้น

3. ด้านครอบครัว (Family) ครอบครัวเป็นหน่วยหนึ่งของสังคมที่มีการซื่อมากที่สุดครอบครัวยังเป็นสถาบันแรกที่สองนให้บุคคลรู้จักใช้จ่าย และบริโภคสินค้าและบริการ พฤติกรรมการบริโภคของบิดา มารดา ในครอบครัวจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคของลูก ทั้งนี้เพราะลูกได้รับการเลี้ยงดูและถ่ายทอดพฤติกรรมต่างๆ จากพ่อ แม่

4. ด้านเศรษฐกิจ (Economic) จากแนวทางการพัฒนาประเทศไทยที่ยึดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 ที่ผ่านมามีอัตราการเจริญเติบโตที่ 2 เพราะอยู่ในช่วงการปรับปรุงโครงสร้างของประเทศหลายอย่าง แต่จากการที่ระบบเศรษฐกิจโลกเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจเสรี และการตั้งเขตการค้าระหว่างประเทศ ทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับเงื่อนไขทางการค้าต่างๆ เช่น ด้านสิ่งแวดล้อม การใช้แรงงานเด็ก สิทธิมนุษยชนและอื่นๆ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554 : ระบบออนไลน์) ภาคอุตสาหกรรมหรือบริษัทต่างๆ ได้เริ่มพัฒนาขึ้นและต้องการแรงงานที่มีความรู้พื้นฐานสูงขึ้นในการทำงาน เป็นการเปลี่ยนจากอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานระดับกลาง มาเป็นการใช้แรงงานที่มีความรู้พื้นฐานสูงขึ้นและขยายตัวอย่างรวดเร็ว เช่น อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยี อุตสาหกรรมบริการ และบริษัทต่างๆ แนวโน้มดังกล่าวแสดงว่าประเทศไทยจะต้องพัฒนากำลังคนที่มีความรู้ทางด้านอาชีพทั้งระดับกลางและระดับสูงขึ้น

Easton and Allah (1976 : 56) กล่าวว่ารูปแบบพฤติกรรมผู้บริโภคเป็นการศึกษาเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการตัดสินใจ โดยมีจุดเริ่มต้นจากการเกิดสิ่งกระตุ้นทำให้เกิดความต้องการสิ่งกระตุ้น ทำให้เกิดความต้องการสิ่งกระตุ้นผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ตัดสินใจ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ แวดล้อมตัวของผู้ตัดสินใจแล้วจึงมีการตอบสนอง หรือการที่ผู้ตัดสินใจมีการตัดสินใจมากขึ้น

นิคม สุวดี (2541 : 9-10) (อ้างอิงใน ฐิตากร สุรินทร์, 2549 : 22) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการเลือกในระหว่างทางเลือกต่างๆ และได้อธิบายขั้นตอนการตัดสินใจไว้ดังนี้

1. การแยกแยะตัวปัญหา ขั้นตอนแรกของการตัดสินใจนั้นเป็นเรื่องของการสร้างความมั่นใจและแน่ใจโดยค้นหา เป็นเรื่องของการแยกแยะตัวปัญหาออกมาอย่างแน่ชัด หรือตัวปัญหาอย่างแน่นอน นั่นคือขบวนการตัดสินใจจะเริ่มต้นขั้นตอนแรก

2. การหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหานั้น คือการเสาะแสวงหาสิ่งที่เป็นสาเหตุหรือสิ่งที่ก่อให้เกิดปัญหานั้น ซึ่งไม่อาจจะไม่ใช่สาเหตุโดยตรงก็เป็นได้ความสามารถที่จะหาข่าวสารข้อมูลที่ครอบคลุมมากที่สุดหรือข่าวสารที่สมบูรณ์นั้นอาจเป็นไปได้ แต่การเสาะหาตัวข่าวที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของปัญหามากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้การเสาะหาข่าวสารควรจะเป็นไปตามแนวคิดที่ว่าข่าวสารสรรหานั้นจำเป็นต้องมีความเกี่ยวข้องและจำเป็นกับตัวปัญหา ตลอดจนมีความพอเพียงในการแก้ปัญหา

3. การประเมินค่าข่าวสาร ในบรรดาข่าวสารที่แสวงหานั้นเราต้องยอมรับความจริงประการหนึ่งว่ามีได้ความหมายความว่าข่าวสารทุกชนิดที่หามานั้นเกี่ยวข้องกับตัวปัญหา และมีคุณค่ากับตัวปัญหาอย่างแท้จริงเสมอไป ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการประมาณค่าว่าข่าวสารนั้นถูกต้องเหมาะสมเพียงพอกับเวลาและความสามารถที่จะนำไปวิเคราะห์ปัญหาได้หรือไม่ ซึ่งจะมีการเสาะหาข้อมูลเพิ่มเติม หลังจากประเมินข่าวสารแล้วไม่เพียงพอหรือไม่เกี่ยวข้องเท่าที่ควร ก็จำเป็นต้องตัดข่าวสารบางอย่างออกไป ถ้าเห็นว่าไม่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหาที่จะทำการแก้ปัญหา หรือตัดสินใจนั้น

4. การกำหนดทางเลือกเป็นขั้นตอนสำคัญของการตัดสินใจ คือกำหนดทางเลือกที่สามารถครอบคลุมวิธีการแก้ปัญหาได้มากที่สุด ถ้าเรามีข่าวสารสมบูรณ์สำหรับปัญหาแต่ละเรื่อง เราอาจจะกำหนดทางเลือกได้เหมาะสมและครอบคลุมอย่างแท้จริง ถ้าข่าวสารไม่สมบูรณ์ ก็กำหนดทางเลือกที่มีลำดับความสำคัญของการแก้ปัญหา

5. การเลือกทางเลือก เมื่อกำหนดทางเลือกแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ การเลือกที่ปฏิบัติการต่อไป ขั้นนี้เองเป็นที่ยอมรับว่าเป็นการตัดสินใจแท้จริง การเลือกทางนั้นเกิดจากผลของการตัดสินใจแต่ยังไม่สมบูรณ์

6. การปฏิบัติการตัดสินใจ เป็นการปฏิบัติตามผลขั้นขบวนการตัดสินใจ หรือทางเลือกการตัดสินใจนั้นถูกต้องเหมาะสมเพียงใดหรือไม่ขึ้นอยู่กับผลการตัดสินใจนั้น การประเมินผลของการตัดสินใจเป็นการตรวจดูว่า ผลการตัดสินใจที่ปฏิบัติไปเหมาะสมกับการแก้ปัญหานั้นหรือไม่

3.1.3 กระบวนการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

ปัจจัยหนึ่งของการตัดสินใจกวตวิชาของนักเรียนคือการคาดหวังที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนทุกระดับชั้น (วิทยา วิสูตรเรืองเดช, 2545 : 9-10) ได้สรุปกระบวนการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา จากทฤษฎีการตัดสินใจเลือกอาชีพของฮอปพอค (Hoppock) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงความต้องการของบุคคลและความสำคัญของข้อสนเทศเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกและพัฒนาอาชีพไว้ ดังนี้

3.1.3.1 บุคคลเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการของตนเอง และความต้องการที่สำคัญที่สุดคือความต้องการที่จะปฏิบัติตามค่านิยมของตน

3.1.3.2 อาชีพที่บุคคลเลือก เป็นอาชีพที่บุคคลเชื่อว่าสามารถตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคลได้

3.1.3.3 บุคคลมีความรับรู้และความต้องการของตนอย่างเด่นชัดเจน แต่ไม่ว่าบุคคลจะรับรู้ความต้องการของตนได้ชัดเจนหรือไม่เพียงใด ความต้องการดังกล่าวยังมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ

3.1.3.4 พัฒนาการทางอาชีพของบุคคลคือ อาชีพที่สามารถช่วยตอบสนองความต้องการของตนเองได้

3.1.3.5 พัฒนาการทางอาชีพ บุคคลสามารถคาดคะเนอาชีพที่เลือกกว่าสามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้ดีเพียงใด

3.1.3.6 ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ ค่านิยม และฐานะทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการเลือกอาชีพ เพราะช่วยให้บุคคลตระหนักถึงความต้องการของตน และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่า อาชีพที่เลือกสามารถตอบสนองความต้องการเขาได้มากเพียงใด

3.1.3.7 ข้อเสนอแนะทางอาชีพ ส่งผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลค้นพบอาชีพต่างๆที่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเอง และให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่าอาชีพใดที่สามารถตอบสนองความต้องการได้ดีกว่าอาชีพอื่น

3.1.3.8 ความพึงพอใจในอาชีพ ขึ้นอยู่กับงานที่บุคคลว่าสามารถตอบสนองความต้องการที่คาดหวังมากน้อยเพียงใด และระดับความพึงพอใจมีการพิจารณาได้จากอัตราส่วนของความต้องการที่ได้รับการตอบสนอง และความต้องการที่คาดหวังว่าจะได้รับการตอบสนอง

3.1.3.9 ความพึงพอใจส่งผลจากงานซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลในปัจจุบัน หรือเป็นผลจากการวิจัยจากงานซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลนั้นในอนาคต

3.1.3.10 การเลือกอาชีพของบุคคล จะเปลี่ยนได้เสมอ ถ้าบุคคลนั้นเชื่อว่าการเปลี่ยนนั้นๆ จะสนองความต้องการของเขาได้ดีกว่า

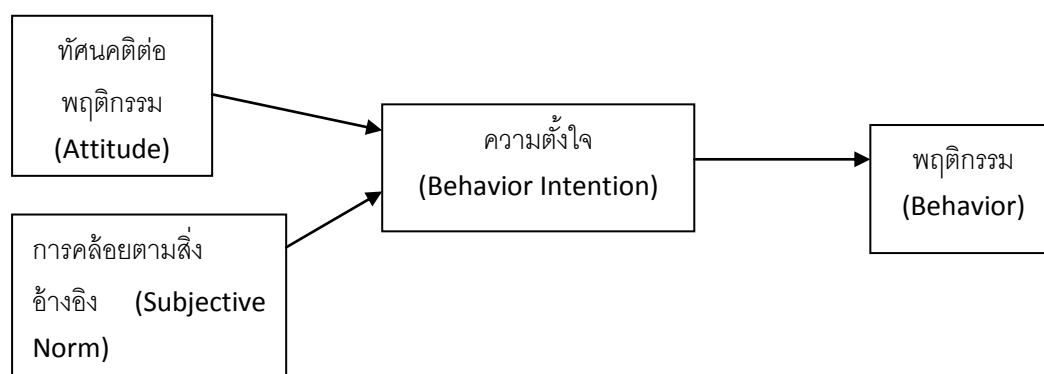
จากแนวคิดทฤษฎีการตัดสินใจ สะท้อนให้เห็นถึงการเลือกที่จะเรียนกวดวิชาหรือไม่เรียนกวดวิชาหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการตัดสินใจ และปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจของมนุษย์นั้นมี 2 องค์ประกอบหลัก คือ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านจิตวิทยา

3.2 ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Reasoned Action Theory)

ผู้วิจัยมีสมมติฐานที่เกี่ยวกับการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนว่าด้วยเรื่องของ ทศนคติที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียน สามารถที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนต่อการเรียนกวดวิชาได้ ซึ่งหมายถึงการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียน ทั้งนี้ มีทฤษฎีจำนวนมาก มุ่งสร้างความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ (Attitude) และพฤติกรรม (Behavior) แต่ในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Reasoned Action : TRA) ถูกสร้างขึ้นมา เพื่อทำนายว่า การที่บุคคลจะประกอบพฤติกรรมใดนั้น สามารถทำนายจากการวัดความเชื่อ (Beliefs) ทัศนคติ (Attitudes) และความตั้งใจกระทำ (Intention) ทฤษฎีนี้ถูกพัฒนาขึ้นโดย Ajzen and Fishbein (1975 : 1977) โดยทั้งสองได้ทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ (knowledge) และ ทัศนคติ (Attitude) ของพฤติกรรมการสูบบุหรี่กับการไม่สูบบุหรี่ขณะที่หลายทฤษฎีมุ่งเน้นที่การทำนายพฤติกรรมด้วย

กรอบความเกี่ยวข้องกันระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรม แต่ Ajzen and Fishbein (1975 : 1977) ได้เสนอกรอบความเกี่ยวข้องกันระหว่าง ความเชื่อ (Beliefs) ทัศนคติ (Attitude) ความตั้งใจ (Intention) พฤติกรรม (Behavior) แนวคิดทฤษฎีนี้เชื่อว่า มนุษย์โดยปกติจะเป็นผู้มีเหตุผล และใช้ข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อตนเองอย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุถึงการตัดสินใจของตน พฤติกรรมของมนุษย์ไม่ได้ถูกกำหนดโดยขาดการพิจารณามาก่อน ยิ่งกว่านั้นยังเชื่อว่าได้มีการพิจารณาสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและความตั้งใจปฏิบัติพฤติกรรมของบุคคล จะมีตัวกำหนดที่สำคัญ 2 ประการ คือ ทัศนคติต่อพฤติกรรม และการคล้อยตามสิ่งอ้างอิง ในการที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น

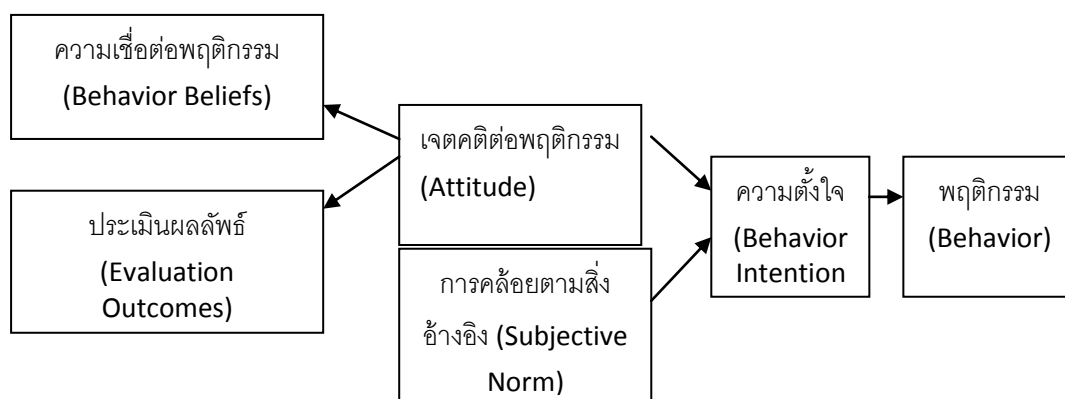
เป้าหมายของทฤษฎีนี้ คือ การทำนายและการเข้าใจพฤติกรรมของบุคคล (Ajzen & Fishbein : 1980) ข้อตกลงเบื้องต้นของทฤษฎีนี้คือ ความตั้งใจของมนุษย์ที่กระทำหรือไม่กระทำถูกกำหนดโดยเกณฑ์ของพฤติกรรม (Behavioral Criterion) ซึ่งทฤษฎีนี้เสนอว่าปัจจัยในการกำหนดความตั้งใจของมนุษย์คือ ทัศนคติ และการคล้อยตามสิ่งอ้างอิง ดังภาพประกอบ 2



ภาพประกอบ 2 รูปแบบทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Ajzen & Fishbein, 1980)

ทัศนคติต่อพฤติกรรม (Behavioral Attitudes)

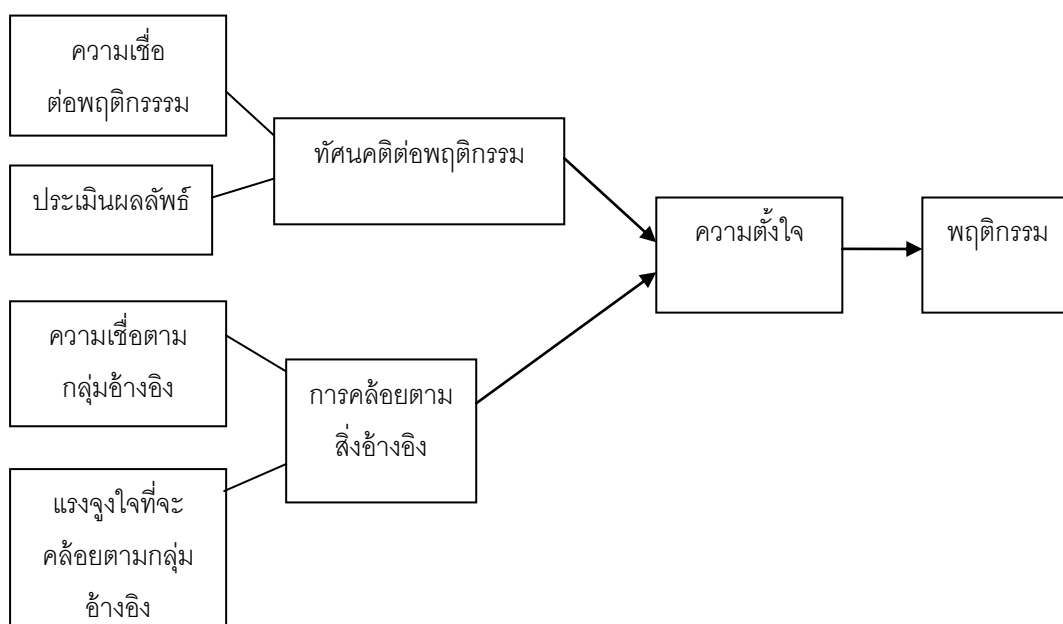
ทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมมีผลมาจากความเชื่อของบุคคลว่า การกระทำในพฤติกรรมใด ๆ นั้นจะมีผลที่ได้รับแน่นอนและมีประเมิณผลลัพธ์ที่ออกมา (Fishbein, 1980) ตัวอย่างเช่น ความเชื่อของผู้ประกอบการว่าการทำธุรกิจบนระบบอินเทอร์เน็ตจะทำให้ธุรกิจมีความได้เปรียบในการแข่งขันได้ และการประเมิณผลลัพธ์ในการได้เปรียบในการแข่งขัน และการเสียเปรียบในการแข่งขัน คือ สิ่งที่น่ามาทำนายหรือพยากรณ์ความตั้งใจในการทำธุรกิจของผู้ประกอบการข้อตกลงเบื้องต้นของทฤษฎีนี้คือว่า ความเชื่อในผลลัพธ์ของการทำธุรกิจบนอินเทอร์เน็ตหรือไม่ทำนั้น อยู่บนพื้นฐานของทัศนคติของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการทำธุรกิจบนอินเทอร์เน็ต สิ่งนี้เรียกว่า ความเชื่อต่อพฤติกรรม (Behavioral Beliefs)



ภาพประกอบ 3 ความสัมพันธ์ระหว่าง ความเชื่อต่อพฤติกรรม การประเมินผลลัพธ์ ที่ศนคติและการคล้อยตามสิ่งอ้างอิง ตามรูปแบบทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Ajzen & Fishbein : 1980)

การคล้อยตามสิ่งอ้างอิง (Subjective Norm)

ในต้นแบบแรกของงานวิจัยของ Ajzen and Fishbein (1980) ความเชื่อต่อพฤติกรรม และการประเมินผลลัพธ์ของการกระทำ มีความเพียงพอในการทำนายความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมนั้น อย่างไรก็ตามต้นแบบต่อมาสนับสนุนว่ากลุ่มของความเชื่อที่เกิดจากการคล้อยตามสิ่งอ้างอิง หรืออิทธิพลของสิ่งอ้างอิง (Subjective Norm) ก็เป็นปัจจัยหนึ่งในการทำนายความตั้งใจในการกระทำด้วย (Ajzen & Fishbein, 1977 : Fishbein : 1980) กลุ่มอ้างอิงจะมีอิทธิพลต่อการกระทำพฤติกรรมมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับความสำคัญต่อบุคคลนั้นๆ เช่น พฤติกรรมการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ผู้บังคับบัญชาอาจมีความสำคัญต่อพฤติกรรม การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้มากกว่าสามีหรือภรรยา เป็นต้น การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงนี้สันนิษฐานว่าเกิดจากผลรวมของผลคุณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงที่เขาให้ความสำคัญกับความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิงโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเข้มของความเชื่อตามกลุ่มอ้างอิง (Normative Beliefs) และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Motivation to Comply with the Referent) ซึ่งสามารถเขียนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Ajzen, 2002) ได้ดังนี้



ภาพประกอบ 4 รูปแบบทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Ajzen, 2002)

ความเชื่อ ทัศนคติ และความตั้งใจกระทำ (Beliefs, Attitudes, and Intentions)

ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อ เจตคติ และความตั้งใจกระทำ ยังไม่มีความชัดเจนเนื่องมาจากการวัดทัศนคติถูกกำหนดไว้ โดยทางตรงและทางอ้อม ในทฤษฎี TRA กล่าวว่า เจตคติ เป็นส่วนหนึ่งของความเชื่อ ดังนั้นการวัดความเชื่อที่มีความถูกต้องและการประเมินผลลัพธ์จากการกระทำ จึงมีความเพียงพอในการวัดทัศนคติ ในงานวิจัยเกี่ยวกับประเด็นนี้หลายเรื่องที่มีการวัดเจตคติแบบโดยตรงหรือวัดการแสดงออก (Affect) พบว่าเจตคติ มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจที่จะซื้อสินค้าเจตคติโดยทางอ้อมหรือวัดจากความเชื่อ (Beliefs) ตัวอย่างเช่นในงานวิจัยเกี่ยวกับสินค้า ผู้บริโภคมีการแสดงออกถึงความชอบสินค้าแต่ไม่มีความตั้งใจที่จะซื้อสินค้านั้นในอนาคต ถ้างานวิจัยที่สนใจจะหาผลกระทบของการโฆษณาสินค้าใดๆ ที่มีต่อยอดขายผู้วิจัยจะต้องมีการกำหนดพฤติกรรมการซื้อในอนาคต โดยวัดจากความเชื่อต่อพฤติกรรม ไม่ใช่ความเชื่อต่อสินค้า จากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Reasoned Action Theory) สามารถที่จะอธิบายที่มาของปัจจัยและสาเหตุต่างๆที่เป็นความเชื่อ ทัศนคติ ที่ส่งผล ต่อพฤติกรรมการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยด้านปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ, อาชีพบิดา, อาชีพมารดา

4.1.1 เพศ

จากงานวิจัยของจุฑามาศ แสงสุวรรณ (2550 : 49) ซึ่งทำการวิจัยเรื่องความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจโรงเรียนกวดวิชา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า เพศของผู้เรียนแตกต่างกันมีระดับการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชา ด้านค่าเล่าเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยูพา วีระไวฑู และคณะ (2532 : 140) ได้ศึกษาเรื่อง การประสานสัมพันธ์ ระหว่างการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษากับอุดมศึกษา พบว่าการกวดวิชาในปี 2531 มีจำนวนผู้สมัครสอบ 89,979 คน มีผู้ผ่านการกวดวิชาทั้งสิ้นคิดเป็นร้อยละ 57 และผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ ผ่านการกวดวิชาคิดเป็นร้อยละ 67 และพบว่าเพศหญิงกวดวิชา มากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอมรรัตน์ ถาวรานุรักษ์ (2534 : A-B) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องการใช้สารนิเทศ เพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 และพบว่าเพศหญิง มีผู้ปกครองที่จัดหาหนังสือคู่มือเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย และให้เรียนกวดวิชาที่สอนเปิดสอนช่วงก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัยเพศชาย และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมควร นาวิระ (2543 : 64) ซึ่งศึกษาการกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-9 สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดพิจิตร พบว่าเพศมีความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุ การเรียนกวดวิชา และเพศหญิงเรียนกวดวิชามากกว่าเพศชาย และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจำเนียร สุขสง (2543 : 66) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษา ต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาส กรณีศึกษาอำเภอเมืองจังหวัดสตูล พบว่า ปัจจัยเพศมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกสายวิชาของนักเรียน

4.1.2 อาชีพบิดา

จากงานวิจัยของสุปรียา ควนเดชะคุปต์ (2529 : 35) ได้กล่าวถึง ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย ค่าเสียโอกาส อาชีพของบิดา ขนาดของครอบครัว การย้ายถิ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของไพฑูรย์ ลินลารัตน์ (2544 : 96) ได้ศึกษาเรื่องการกวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพรับราชการจะมีอัตราการกวดวิชาสูงกว่านักเรียน ที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยูพา วีระไวฑู และคณะ (2532 : 142) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การประสานสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษากับอุดมศึกษา และพบว่าผู้ที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้มาจากความครัวที่มีบิดามีอาชีพต่างกัน และในบรรดาผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้คือผู้ที่ผ่านการกวดวิชา และผู้ที่มีบิดาประกอบอาชีพ กรรมกรมีการกวดวิชาน้อยที่สุดคือร้อยละ 38.1 ในขณะที่ผู้บิดามีอาชีพประเภทอื่น ๆ

อยู่ระหว่างร้อยละ 69-70 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของธวัชชัย บุญมี (2542 : 93) ศึกษาวิจัยมีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า อาชีพบิดามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความต้องการเรียนกวดวิชาในระดับต่ำ ส่วนผลงานวิจัยของไพฑูรย์ สีนรรัตน์ (2544 : 80) ได้ศึกษาเรื่องการกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของไทย พบว่านักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพรับราชการมีการเรียนกวดวิชาสูงกว่าอาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 77.7 ส่วนบิดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรหรือประมงจะกวดวิชาเพียงร้อยละ 28.2

4.1.3 อาชีพมารดา

จากงานวิจัยของศรารวรรณ์ ศิริพันธ์ (2544 : 113) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโทด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าอาชีพของผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและสอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัฏฐา ประกฤติพงษ์ (2545 : 60) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับสูงชั้น ณ สถาบันภาษาเขตกรุงเทพฯ พบว่าอาชีพมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับที่สูงขึ้น

4.1.4 เกรดเฉลี่ย (GPA)

จากงานวิจัยของไพฑูรย์ สีนรรัตน์ (2544 : 35) ได้ศึกษาเรื่องการกวดวิชา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย และพบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย (GPA) สูงจะมีการกวดวิชามากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย (GPA) ในช่วง 3.51 - 4.00 จะมีอัตราการกวดวิชามากที่สุดคือร้อยละ 79.2 ผลงานวิจัยของจิตติมา อัจฉริยกุล (2544 : 88) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของของศรารวรรณ์ ศิริพันธ์ (2544 : 106) ศึกษาปัจจัยที่มีการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโทด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพฯ พบว่าเกรดเฉลี่ย (GPA) ที่เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโทด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ นักศึกษามีเกรดเฉลี่ย (GPA) ส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 - 2.50 นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงมีความต้องการศึกษาต่อในระดับสูง

4.1.5 รายได้รวมของบิดาและมารดาต่อเดือน

จากงานวิจัยของบุญพุ่ม เสนารักษ์ (2549 : 56) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์สำหรับการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายปัจจัย ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และการเมือง ได้แก่ รายได้ของบิดามารดา อัตราค่าเล่าเรียน ราคาอื่นที่เกี่ยวข้อง จำนวนประชากร รสนิยม หรือทัศนคติของประชากร กิจกรรมที่เกี่ยวกับการศึกษา ประเพณี รวมทั้งนโยบายการศึกษา

ของรัฐ จากงานวิจัยข้างต้นแสดงถึงปัจจัยด้านรายได้รวมของบิดาและมารดาต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจกวตวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของยุพา วีระไวทยะ และคณะ (2532 : 143) ได้ศึกษาเรื่อง การประสานงานสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษากับอุดมศึกษา และพบว่า ผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูงกวตวิชามากกว่าผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่าโดยผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ตั้งแต่ 1,400 บาทขึ้นไป มีผู้กวตวิชามากถึงร้อยละ 79.3 ในขณะที่ผู้ที่มาจากผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาทกวตวิชาเพียงร้อยละบาทกวตวิชาเพียงร้อยละ 36.7 และสอดคล้องกับงานวิจัยของชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539 : 89) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่าการตัดสินใจของนักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพ มีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ปกครอง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิตติมา อัจฉริยกุล (2544 : 89) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวตวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่ารายได้ต่อเดือนของครอบครัวมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวตวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

4.2 งานวิจัยด้านปัจจัยด้านจิตวิทยา ประกอบด้วย ทศนคติที่มีต่อการจัดการ, เรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ, ทศนคติที่มีต่อการเรียนกวตวิชา

จากงานวิจัยของสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ.2551) ได้ทำการวิจัยเพื่อตอบข้อสงสัยที่ว่า การกวตวิชา มีผลต่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อจริงหรือไม่ ผลการวิจัยออกมาชัดเจนว่า กลุ่มนักเรียนกวตวิชา มีโอกาสสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้มากกว่า 1.75 เท่าเมื่อเทียบกับเด็กที่ไม่ได้กวตวิชา โดยเฉพาะเด็กที่กวตวิชาชนิด “ติวก่อนสอบ” มีโอกาสสอบติดมากขึ้นเป็นสองเท่า สอดคล้องกับงานวิจัยของนริศรา สุปรภากร (2549 : 67) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสมัครเรียนของนักเรียนที่เรียนกวตวิชาให้ความสำคัญที่สุด คือ ในเรื่องความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวตวิชา จากจำนวนนักเรียนที่เรียนกับโรงเรียนกวตวิชาแล้วสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ในระดับสำคัญมากที่สุด รองลงมาให้ความสำคัญในเรื่องเทคนิคการแก้โจทย์ปัญหาหรือสูตรต่างๆ ที่ได้รับจากการเรียนกับโรงเรียนกวตวิชา สอดคล้องกับงานวิจัยของเจริญพร แก้วละเอียด (2544 : 45) ได้ศึกษาเรื่อง ค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวตวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่าค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวตวิชาเกิดจากนักเรียนมีความเชื่อว่า มีการสอนเทคนิคคิดลัดในโรงเรียนกวตวิชา มีวิธีการสอนโดยเชื่อมโยงเนื้อหาบทเรียน มีจุดมุ่งหมายการสอนที่ต่างกัน ระหว่างโรงเรียนกวตวิชาและโรงเรียนมัธยมศึกษา อาจารย์จากมหาวิทยาลัย มีคุณภาพการสอนที่ต่างกัน ข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยไม่กระจายเนื้อหาบทเรียน การกวตวิชาไม่ได้ยืนยันว่าจะต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ การกวตวิชาไม่ส่งผลเสียต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในโรงเรียนและครอบครัว และสุดท้าย การกวตวิชาเป็นการลงทุนทางการศึกษาอย่างหนึ่ง

จากงานวิจัยข้างต้นแสดงถึงปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ และทัศนคติที่มีต่อการกวดวิชา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

4.3 งานวิจัยปัจจัยด้านสังคม ประกอบด้วย ค่านิยมของสังคมต่อการศึกษา, ค่านิยมของสังคมต่ออาชีพในอนาคต, สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการกวดวิชา

จากงานวิจัยของเจริญพร แก้วละเอียด (2544 : 45) ได้ศึกษาเรื่อง ค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า สภาพเงื่อนไขและความจำเป็น ที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชา เกิดจาก 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยตัวผู้เรียนต้องการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย การเลือกคณะที่เป็นที่นิยม และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน ปัจจัยที่สองเกิดมาจากผู้ปกครอง ซึ่งต้องการให้บุตรมีโอกาสเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาและขึ้นำในการเลือกคณะวิชา สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณา เปรมโสตร์ (2552 : 52) ซึ่งได้ศึกษาพบว่าการเตรียมประมณที่ดีส่งผลไปสู่การเรียนมัธยมที่ดี และสู่การสอบติดมหาลัยของรัฐที่มีชื่อเสียง และสุดท้ายจะเป็นใบเบิกทางสู่การทำงานในองค์กรใหญ่โตและมีหน้าที่การงานมั่นคง จากงานวิจัยข้างต้นแสดงถึงปัจจัยด้านค่านิยมของสังคมต่อการศึกษา, ค่านิยมของสังคมต่ออาชีพ, และสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการกวดวิชา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

4.4 งานวิจัยด้านปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการกวดวิชา

จากงานวิจัยของไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2544 : 35) ได้ศึกษาเรื่องการกวดวิชา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในประเทศไทยพบว่านักเรียนที่เรียนกวดวิชามีความคาดหวังว่าการกวดวิชาจะช่วยให้ได้เทคนิคในการทำข้อสอบมากยิ่งขึ้น ช่วยให้เข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น ช่วยเพิ่มโอกาสในการสอบเข้าศึกษาต่อได้ ต่อมาไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2545 : 42) ก็ได้ศึกษาต่อในเรื่อง ลักษณะการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่ของกลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่กวดวิชามีเหตุผลว่าเพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น กลุ่มครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการที่นักเรียนกวดวิชานั้น เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ กลุ่มโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่มีความเห็นว่านักเรียนนักศึกษาที่กวดวิชาเพราะต้องการให้ผลการเรียนดีขึ้น ในขณะที่ส่วนใหญ่ของผู้ปกครองก็มีความเห็นในทำนองเดียวกันคือ นักเรียนกวดวิชาเนื่องจากต้องการให้ผลการเรียนดีขึ้น สอดคล้องกับเกษศิณี โฉมโต (2545 : 55) ได้เขียนไว้ใน ศิล มติธรรม เรื่องกวดวิชา หนทางสู่มหาวิทยาลัย ค่านิยมและความจำเป็นของเด็กรุ่นใหม่ ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนกวดวิชายังคงอยู่คู่กับระบบการศึกษาของไทยไปอีกนานตราบเท่าที่ยังมีการเอ็นทรานซ์เข้ามหาวิทยาลัยและค่านิยมเข้าสถาบันเก่าแก่มีชื่อเสียงยังคงมีอิทธิพลในสังคมไทย ค่านิยมที่นักเรียนคิดเหมือนกัน คือ ให้เกิดความมั่นใจในตัวเองว่าสามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ เชื่อมั่นว่า โรงเรียนกวดวิชาให้สูตรดี และมีเหตุผลร่วมกับพ่อแม่ว่าเหตุสำคัญที่ต้องไปเรียน คือ อยากรได้คะแนน จีพีเอ เพิ่ม แรงจูงใจที่ทำให้เด็ก

เข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา คือ เมื่อเด็กกวดวิชาสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้จะได้ขึ้นป้ายใหญ่ของโรงเรียน ในอนาคตโรงเรียนกวดวิชาเชื่อว่าจะขยายตัวออกไปยังต่างจังหวัดมากขึ้น เด็กก็จะเรียนมากขึ้นตามลำดับโดยที่ไม่ไปหนักที่มัธยมปลายเพียงอย่างเดียวแต่จะรวมไปถึงระดับประถมด้วย จากงานวิจัยข้างต้นแสดงถึงปัจจัยด้านปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการกวดวิชา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจกวติวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัดสงขลา ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2556 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 จังหวัดสงขลา จำนวน 18,657 คน ดังตาราง 3 แสดงจำนวนประชากรของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2557

ตาราง 3 รายชื่อโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา

ที่	ชื่อโรงเรียน	อำเภอ	จำนวนนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย			
			ม.4	ม.5	ม.6	รวม
1	หาดใหญ่วิทยาลัย	หาดใหญ่	844	858	712	2,414
2	วรรณาริเฉลิม ฯ	เมืองสงขลา	637	597	600	1,834
3	มหาวิชราวุธ ฯ	เมืองสงขลา	650	618	626	1,894
4	หาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์ ฯ	หาดใหญ่	484	487	478	1,449
5	หาดใหญ่รัฐประชาสรรค์	หาดใหญ่	446	455	426	1,327
6	หาดใหญ่วิทยาลัย 2	หาดใหญ่	448	392	392	1,232
7	นวมินทรราชูทิศ ฯ	เมืองสงขลา	443	428	384	1,255
8	สะเดา “ซรคชัย ฯ”	สะเดา	266	267	248	781
9	นาทวีวิทยาคม	นาทวี	178	163	136	477
10	พะตงประธานศรีวัฒน์	หาดใหญ่	183	200	183	566
11	ระโนดวิทยา	ระโนด	161	179	145	485
12	สทิงพระวิทยา	สทิงพระ	141	128	129	398
13	รัตภูมิวิทยา	รัตภูมิ	138	131	146	415
14	ควนเนียงวิทยา	ควนเนียง	164	116	137	417
15	มัธยมสิริวัณวรี 2 ฯ	รัตภูมิ	115	105	88	308
16	สงขลาวิทยาคม	สิงหนคร	107	128	128	363
17	เทพา	เทพา	122	131	98	351
18	ระโนด	ระโนด	78	63	29	170
19	จะนะชนูปถัมภ์	จะนะ	97	99	87	283
20	หาดใหญ่พิทยาคม	หาดใหญ่	96	97	116	309
21	สะบ้าย้อยวิทยา	สะบ้าย้อย	93	83	93	269
22	ธรรมโมสิต	นาหม่อม	48	95	47	190
23	กอบกุลวิทยาคม	สะเดา	63	51	46	160
24	กระแสดินธุ์วิทยา	กระแสดินธุ์	45	31	30	106
25	เทพพิทยาภานุมาศ	เทพา	46	42	34	122

ตาราง 3 รายชื่อโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	อำเภอ	จำนวนนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย			
			ม.4	ม.5	ม.6	รวม
26	ทับช้างวิทยา	นาทวี	65	35	38	134
27	หาดใหญ่เจริญราษฎร์	หาดใหญ่	35	20	34	89
28	สามบ่อวิทยา	ระโนด	28	28	30	86
29	ชะแล่นิมิตวิทยา	สิงหนคร	20	28	28	76
30	จะนะวิทยา	จะนะ	33	38	17	88
31	ป่าดงติณสุลานนท์	สะเดา	34	13	19	66
32	จะโหนดพิทยาคม	จะนะ	13	18	12	43
33	ปากจำวิทยา	ควนเนียง	35	30	21	86
34	ไม้แก่นประชาอุทิศ	จะนะ	15	51	18	84
35	ตะเคียนวิทยา	ระโนด	29	30	19	78
36	บางกล่ำวิทยา ฯ	บางกล่ำ	30	23	23	76
37	คลองแดนวิทยา	ระโนด	3	8	12	23
38	รัตนพลวิทยา	รัตภูมิ	17	21	13	51
39	สทิงพระชนูปถัมภ์	สทิงพระ	24	14	7	45
40	เขาแดงกุลวิทยา	สะบ้าย้อย	21	16	8	45
รวม			6,503	6,313	5,841	18,657

ที่มา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 จังหวัดสงขลา, 2556

กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) มีดังนี้

$$n = \frac{X^2 NP(1-P)}{d^2(N-1)+X^2 P(1-P)}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

d = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

X^2 = ค่าไคสแควร์ที่ df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95% ($X^2=3.841$)

p = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (ถ้าไม่ทราบให้กำหนด p = 0.5)

จากสูตรของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) สามารถแทนค่าหากกลุ่มตัวอย่างการวิจัยได้ดังนี้

$$n = \frac{3.84(18657)(0.5)(0.5)}{(0.5)^2(18675-1)+3.84(0.5)(0.5)}$$

$$n = \frac{17910.72}{46.64+0.96}$$

$$n = 376.27$$

จากจำนวนประชากรได้แก่จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปลายปีการศึกษา 2556 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 จังหวัดสงขลา จำนวน 18,657 คน ซึ่งจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจากสูตรที่ 377 คน

การสุ่มตัวอย่าง (Sampling)

การวิจัยในครั้งนี้ จะทำการสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีการศึกษา 2556 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16 จังหวัดสงขลา จำนวน 18,657 คน โดยวิธีการการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ซึ่งมีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1 ทำการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มต่างๆ ตามจำนวนโรงเรียนแบ่งเป็นแต่ละอำเภอได้เป็น 14 กลุ่มได้ดังตารางที่ 4 แสดงจำนวนโรงเรียนแบ่งเป็นแต่ละอำเภอในแต่ละกลุ่ม

ตาราง 4 จำนวนโรงเรียนแบ่งเป็นแต่ละอำเภอในแต่ละกลุ่ม

ที่	อำเภอ	ที่	โรงเรียน
1	หาดใหญ่	1	หาดใหญ่วิทยาลัย
		2	หาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ ๑
		3	หาดใหญ่รัฐประชาสรรค์
		4	หาดใหญ่วิทยาลัย 2
		5	หาดใหญ่พิทยาคม
		6	หาดใหญ่เจริญราษฎร์
2	เมืองสงขลา	1	วรรณวีเฉลิม ๑
		2	มหาวิทยาลัยราชภัฏ ๑
		3	นวมินทร์ราชูทิศ ๑
3	สะเดา	1	สะเดา “ขรรค์ชัย ๑”
		2	กอบกุลพิทยาคม
		3	ป่าตังติณสุสานนท์
4	นาทวี	1	นาทวีพิทยาคม
		2	ทับช้างวิทยาคม
5	ระโนด	1	ระโนดวิทยา
		2	ระโนด
		3	สามบ่อวิทยา
		4	ตะเคียนวิทยาคม
		5	คลองแดนวิทยา
6	สทิงพระ	1	สทิงพระวิทยา
		2	สทิงพระชนูปถัมภ์
7	รัตภูมิ	1	รัตภูมิวิทยา
		2	มัธยมสิริวัณวรี 2 ๑
		3	รัตนพลวิทยา
8	ควนเนียง	1	ควนเนียงวิทยา
		2	ปากจำวิทยา
9	สิงหนคร	1	สงขลาวิทยาคม
		2	ชะแล่นิมิตวิทยา

ตาราง 4 จำนวนโรงเรียนแบ่งเป็นแต่ละอำเภอในแต่ละกลุ่ม (ต่อ)

ที่	อำเภอ	ที่	โรงเรียน
10	เทพา	1	เทพา
		2	เทพพิทยาภานุมาศ
11	จะนะ	1	จะนะชนูปถัมภ์
		2	จะนะวิทยา
		3	จะโหนดพิทยาคม
		4	ไม้แก่นประชาอุทิศ
12	สะบ้าย้อย	1	สะบ้าย้อยวิทยา
		2	เขาแดงกุศลวิทยา
13	นาหม่อม	1	ธรรมโมสิต
14	กระแสสินธุ์	1	กระแสสินธุ์วิทยา
15	บางกล่ำ	1	บางกล่ำวิทยา ฯ

ขั้นที่ 2 เมื่อแบ่งจำนวนโรงเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ตามอำเภอแล้ว ก็จะทำการศึกษาโรงเรียนแต่ละกลุ่มโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) คือการจับสลากชื่อโรงเรียนของแต่ละอำเภอ ซึ่งจะได้ 1 โรงเรียนของแต่ละอำเภอได้ดังตารางที่ 5 แสดงโรงเรียนที่ได้รับการสุ่มของแต่ละอำเภอ

ตาราง 5 โรงเรียนที่ได้รับการสุ่มของแต่ละอำเภอ

ที่	อำเภอ	โรงเรียน
1	หาดใหญ่	หาดใหญ่วิทยาลัย
2	เมืองสงขลา	มหาวิทยาลัยฯ
3	สะเดา	สะเดา “ซรรค์ชัยฯ”
4	นาทวี	นาทวีพิทยาคม
5	ระโนด	ระโนดวิทยา
6	สติงพระ	สติงพระวิทยา
7	ระโนด	รัตภูมิวิทยา
8	ควนเนียง	ควนเนียงวิทยา
9	เทพา	เทพา
10	จะนะ	จะนะชนูปถัมภ์
11	สะบ้าย้อย	สะบ้าย้อยวิทยา

ตาราง 5 โรงเรียนที่ได้รับการสุ่มของแต่ละอำเภอ (ต่อ)

ที่	อำเภอ	โรงเรียน
12	นาหม่อม	ธรรมโมสิต
13	กระแสดินรุ้ง	กระแสดินรุ้งวิทยา
14	สิงหนคร	สงขลาวิทยาคม
15	บางกล่ำ	บางกล่ำวิทยา ฯ

ขั้นที่ 3 เมื่อแบ่งจำนวนเป็นกลุ่มต่างๆแล้ว ก็จะทำการสุ่มนักเรียนแต่ละกลุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) คือการจับสลากเลขประจำตัวนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของแต่ละโรงเรียน ซึ่งจะได้จำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน โดยใช้สูตรดังนี้ (ธีรวุฒิ เอกะกุล 2544 : 140)

$$n_i = n \left[\frac{N_i}{N} \right]$$

เมื่อ	N	แทน	จำนวนประชากร
	n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
	N_i	แทน	ประชากรแต่ละกลุ่ม
	n_i	แทน	กลุ่มตัวอย่างของแต่ละกลุ่ม

จากการคำนวณได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนในแต่ละกลุ่มได้ดังตาราง 6 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม

ตาราง 6 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม

ที่	โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	หาดใหญ่วิทยาลัย	2,414	147
2	มหาวิทยาลัยราชภัฏฯ	1,894	101
3	สะเดา “ขรรค์ชัยฯ”	781	21
4	นาทวีวิทยาคม	477	12
5	ระโนดวิทยา	485	17
6	สทิงพระวิทยา	398	10
7	รัตภูมิวิทยา	415	16
8	ควนเนียงวิทยา	417	10
9	เทพา	351	10

ตาราง 6 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม (ต่อ)

ที่	โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
10	จนะชนูปถัมภ์	283	10
11	สบบ้ายวิทยุ	269	6
12	ธรรมโฆสิต	190	3
13	กระแสดินธุวิทยา	106	2
14	สงขลาวิทยาคม	363	10
15	บางกล่ำวิทยา ฯ	76	2

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) มีรูปแบบดังนี้

2.1 แบบสอบถามปลายปิด (Closed Form) มีลักษณะเหมือนข้อสอบ มีข้อความซึ่งเป็นคำถาม และมีคำตอบที่กำหนดไว้เรียบร้อยแล้วให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบข้อใดข้อหนึ่งที่ตรงตามที่เป็นจริงเกี่ยวกับผู้ตอบ จำนวนตัวเลือกที่ให้เลือกตอบมีหลายลักษณะคือ

2.1.1 แบบสำรวจรายการ (Check list) เป็นแบบสอบถามที่มีตัวเลือกให้ตอบ เช่น

เพศ ชาย หญิง

2.2 แบบสอบถามปลายเปิด (Opened Form) เป็นแบบสอบถามที่ไม่กำหนดคำตอบไว้แน่นอนแต่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้อย่างอิสระ เช่น

ผลการเรียนเฉลี่ย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

2.3 แบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) โดยจะมีเกณฑ์ในการวัด เช่น ท่านคิดว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้หรือไม่ในระดับใด เห็นด้วยในระดับใด แล้วมีระดับคะแนนให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบตามช่องที่เหมาะสม

2.4 โครงสร้างของแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 เป็นคำชี้แจงของแบบทดสอบ เป็นการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการต้องการข้อมูลจากแบบสอบถามโดยผู้วิจัยได้ชี้แจงให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจว่าต้องการข้อมูลไปทำอะไร คำตอบนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างไรบ้าง มีความสำคัญแก่ผู้วิจัยอย่างไร

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระที่จะศึกษา เช่น เพศ อาชีพบิดา อาชีพมารดา เป็นต้น

ส่วนที่ 3 เป็นส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาหรือเรื่องที่ศึกษา ซึ่งก็คือตัวแปรตาม

ที่ต้องการศึกษาซึ่งจะมีเป็นคำถามแบบปลายปิด โดยจะถามเกี่ยวกับสถานการณ์การกวตวิชา
ของนักเรียน และปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวตวิชา

2.5 ขั้นตอนในการเตรียมแบบสอบถาม ดังนี้

- ศึกษาค้นคว้าจากงานวิชาการต่างๆ อันได้แก่ ตำรา เอกสารและบทความ
ทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวบรวมข้อมูลที่ต้องการในการวิจัย แล้วพิจารณาเกี่ยวกับหัวข้อ
ปัญหาและจุดมุ่งหมาย พิจารณาเกี่ยวกับรูปแบบที่ใช้ว่าใช้แบบปลายปิดหรือปลายเปิด

- จากนั้นก็นำไปร่างแบบสอบถาม เขียนข้อความต่างๆ ให้สอดคล้องกับหัวข้อ
ปัญหาและจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

- ตรวจสอบแบบสอบถามฉบับร่าง เพื่อปรับปรุงแก้ไข โดยทำใน 2 ระดับดังนี้

- ตรวจสอบด้วยตนเอง เป็นการตรวจสอบการใช้ถ้อยคำและการใช้
ประโยคว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่ ตรวจสอบการเรียงลำดับข้อความ ดูว่าสับสนหรือไม่

- ตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นการให้ช่วยตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง
ดูว่าคำถามต่างๆ สอดคล้องกับหัวข้อปัญหาและจุดมุ่งหมายที่ศึกษาหรือไม่ และประเด็นต่างๆ
ที่ถามครอบคลุมหรือไม่ เมื่อตรวจสอบก็นำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำ

2.6 นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Tryout) ซึ่งในที่นี้ได้ทำการทดสอบ

กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 30 คน โดยผู้วิจัยเลือกทำการทดสอบ
แบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
ซึ่งทำการทดสอบที่โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย เพื่อนำไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่า
สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอบบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.89

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

เมื่อสร้างเครื่องมือแบบสอบถามที่จะใช้ในการศึกษาวิจัยเบื้องต้นแล้วจะนำไป
ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทดสอบเครื่องมือก่อน (Tryout) แล้วนำผลที่ได้จากการทดสอบ
แบบสอบถามมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถามก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
โดยมาวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้จะอาศัยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
การหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรครอบบัค สูตรที่ใช้คือ (Cronbach, 1970: 160 - 161)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามโดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตาม
กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการสุ่มไว้ แล้วนำผลดังกล่าวมาทำการประมวลผล โดยที่ผู้วิจัยได้ทำการ
สร้างแบบสอบถาม ตามขั้นตอนที่วางไว้และนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปเก็บข้อมูล
กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2557 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 จังหวัดสงขลา 377 ชุด โดยผู้วิจัยได้เก็บ

รวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 10 – 20 มิถุนายน พ.ศ. 2557 ตามกลุ่มตัวอย่าง
ที่ระบุไว้แล้วข้างต้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลจากการแจกแบบสอบถามแล้ว จากนั้นก็เป็นขั้นตอนจัดกระทำและ
วิเคราะห์ข้อมูลซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

4.1 ตรวจสอบแบบสอบถามว่ามีความครบถ้วนถูกต้อง

4.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาแปลงค่า แล้วบันทึกในตารางบันทึกข้อมูล

(Coding Table)

4.3 นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าทางสถิติต่าง ๆ ได้แก่

4.4 ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ยเลขคณิต

4.5 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อวัดการกระจายของข้อมูล

4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

4.7 ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยใช้สถิติต่าง ๆ

4.8 การวัดระดับตัวแปร โดยใช้วิธี Rating Scale ซึ่งวัดค่าโดยให้คะแนน

ประเมินดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน
ไม่มีผล	0	คะแนน

เกณฑ์ประเมินผลระดับอิทธิพล โดยใช้เกณฑ์ประเมิน จากสูตรต่อไปนี้

(วิเชียร เกตุสิงค์, 2538 : 8-11)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงคะแนน}} \\
 &= \frac{5 - 0}{6} \\
 &= 0.83
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
\text{เกณฑ์ประเมิน} &= \text{ระดับคะแนน} + 0.83 \\
&= 0.00 + 0.83 = 0.83 \\
&= 0.83 + 0.83 = 1.66 \\
&= 1.66 + 0.83 = 2.49 \\
&= 2.49 + 0.83 = 3.32 \\
&= 3.32 + 0.83 = 4.15 \\
&= 4.15 + 0.83 = 5.00
\end{aligned}$$

4.9 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

4.9.1 สถิติพรรณนา หรือสถิติภาคบรรยาย (Descriptive Statistic)

ซึ่งเป็นการอธิบายให้เห็นคุณลักษณะต่างๆ ของตัวแปรอิสระ

ร้อยละ (Percentage) ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นว่าแต่ละข้อนั้นมีจำนวนมากน้อยเพียงใด เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ค่าความถี่ของรายการนั้น} \times 100}{\text{ความถี่ของรายการทั้งหมด}}$$

การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง (Measure of Central Tendency) ได้แก่
ค่าเฉลี่ยเลขคณิตหรือมัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic Mean)

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนข้อมูล

การวัดการกระจายได้แก่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
ใช้สำหรับวัดการกระจายของข้อมูล คำนวณได้จากสูตร (ชัยสิทธิ์ เจริญมีประเสริฐ, มปป)

$$S.D = \frac{\sqrt{N(\sum X^2) - (\sum X)^2}}{N(N-1)}$$

เมื่อ $S.D$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของข้อมูล
 N แทน จำนวนตัวอย่าง

4.9.2 สถิติอนุมาน หรือสถิติอ้างอิง (Inferential Statistics) ซึ่งเป็นการสรุปข้อเท็จจริงของข้อมูลทั้งหมด ในลักษณะการประมาณค่า (Estimation) เพื่ออธิบายลักษณะต่าง ๆ ของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

4.9.2.1 การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis) เป็นการวิเคราะห์การถดถอย กรณีตัวแปรตามมีค่าเพียงสองค่า (Dihotomous Dependent Variable) เพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก เป็นการวิเคราะห์จากสมการ (1) (Allison, 1999 : 184)

$$\log (p/1-p) = A + B_1 X_1 + B_2 X_2 + \dots + B_n X_n \quad \dots\dots\dots(1)$$

เมื่อ p แทน ความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์หนึ่ง ๆ ($Prob_{event}$)
 $1-p$ แทน ความน่าจะเป็นที่จะไม่เกิดเหตุการณ์หนึ่ง ๆ ($Prob_{no event}$)

ตัวแปรและการกำหนดตัวแปรในแบบจำลองแบบโลจิสติก

ตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลอง (Logit Model) และแสดงดังตาราง 7

ตาราง 7 ตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองแบบโลจิสติก

ตัวแปรอิสระ				ตัวแปรตาม
ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยด้านจิตวิทยา	ปัจจัยด้านสังคม	ปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการกวดวิชา	
1. เพศ	1.ทัศนคติที่มีต่อการเรียนกวดวิชา	1. ค่านิยมของสังคมต่อการศึกษาศึกษา	1. ความคาดหวังต่อการเรียนกวดวิชา	การตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียน
2. อาชีพบิดา	2. ทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ	2. ค่านิยมของสังคมต่ออาชีพในอนาคต		
3. อาชีพมารดา		3. สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการกวดวิชา		
4. เกรดเฉลี่ย (GPA)				
5. รายได้ของบิดาและมารดาต่อเดือน				

จากตาราง 7 แสดงตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองแบบโลจิสติก ซึ่งตัวแปรอิสระแบ่งออกตามปัจจัยที่สำคัญ 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านจิตวิทยา ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการเรียนกวดวิชา และตัวแปรตาม ได้แก่ การตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะเป็นการแสดงผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจะมีเนื้อหา ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล
2. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจกววิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา โดยแบ่งเนื้อหาในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สถานการณ์การกววิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจกววิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา

2. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ประกอบการนำเสนอข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งแทนค่าต่าง ๆ ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)
n	แทน	จำนวนนักเรียน
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนด (Coefficient of Determination)
Nagelkerke R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของ Nagelkerke
Cox & Snell R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของ Cox & Snell
χ^2	แทน	ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi - square)
Wald	แทน	ค่าสถิติวัลด์ (Wald Statistics)
p - value	แทน	ค่านัยสำคัญจากการคำนวณ
a	แทน	ค่าคงที่ (Constant)
b	แทน	สัมประสิทธิ์การถดถอย (Logistic Coefficient)

e	แทน	ตัวคลาดเคลื่อน (Error Term)
df	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
α	แทน	ค่านัยสำคัญที่ตั้งไว้หรือค่าวิกฤต (Critical Value)
LR	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสัมประสิทธิ์การถดถอยใน
แบบจำลอง		
Exp	แทน	ค่าอัตราส่วนความน่าจะเป็นที่ถอดล็อกแล้ว (Antilog of the Odds Ratio)
H_0	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H_1	แทน	สมมติฐานทางเลือก (Alternative Hypothesis)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ผลสรุปดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการสำรวจข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัดสงขลา จำนวน 377 คน ได้ผลดังนี้ ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล

หัวข้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
หญิง	237	62.86
ชาย	140	37.14
รวม	377	100.0
2. อาชีพของบิดา		
รับราชการ	102	27.06
ค้าขาย	68	18.04
เกษตรกร	20	5.31
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	33	8.75
พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน	38	10.08
เจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว	74	19.62

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล (ต่อ)

หัวข้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
2.อาชีพของบิดา (ต่อ)		
อื่นๆ	42	11.14
รวม	377	100.0
3.อาชีพของมารดา		
รับราชการ	77	20.42
ค้าขาย	77	20.42
เกษตรกร	89	23.61
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	2.12
พนักงานหรือลูกจ้าง บริษัทเอกชน	24	6.37
เจ้าของหรือผู้ประกอบการ ส่วนตัว	46	12.20
รวม	377	100.0

ตาราง 8 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ เพศ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และอาชีพของมารดา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักเรียนเพศหญิง จำนวน 236 คน (คิดเป็นร้อยละ 62.6) อาชีพของบิดา นักเรียนส่วนใหญ่บิดาประกอบอาชีพรับราชการ จำนวน 102 คน (คิดเป็นร้อยละ 23.08) และอาชีพของมารดา นักเรียนส่วนใหญ่มารดาประกอบอาชีพ เกษตรกร จำนวน 89 คน (คิดเป็นร้อยละ 23.6)

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการเรียนและเศรษฐกิจ

หัวข้อ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม(GPA)	3.18	.790
รายได้รวมบิดาและมารดาต่อเดือน	47,985.22 บาท	67,663.14

ตาราง 9 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการเรียนและเศรษฐกิจ พบว่า ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPA) ส่วนใหญ่นักเรียนมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPA) มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.18 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .790 รายได้รวมบิดาและมารดาต่อเดือน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 47,985.22 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 67663.14

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สถานการณ์การกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา เพื่อศึกษาสถานการณ์การกวดวิชาของนักเรียน
ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในจังหวัดสงขลา เป็นไปในทิศทางใด

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์สถานการณ์การเรียนกวดวิชาของนักเรียน

หัวข้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1.กวดวิชา		
กวด/เคยกวด	85	22.5
ไม่เคยกวด	291	77.2
รวม	376	100.0
2.เหตุผลในการตัดสินใจกวดวิชา		
เป็นการทบทวนความรู้ จากการเรียน ที่โรงเรียน	69	81.18
เตรียมตัวในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย	51	60.00
ได้วิธีการและเทคนิคการคิด และการ จำแบบหลากหลาย	75	88.24
ติดตามตาให้เรียน	28	32.94
เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	34	40.00
เรียนตามเพื่อน	18	21.18
อื่นๆ	9	10.59
3.วิชาที่ตัดสินใจเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชา		
คณิตศาสตร์	83	97.65
ฟิสิกส์	70	82.35
เคมี	58	68.24
ชีววิทยา	48	56.47
ภาษาไทย	33	38.82
ภาษาอังกฤษ	52	61.18
สังคม	21	24.71
ภาษาอื่นๆ	15	17.65

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์สถานการณ์การเรียนรู้กวดวิชาของนักเรียน (ต่อ)

หัวข้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
4.ทราบข้อมูลการเรียนรู้หรือเคยเรียนกวดวิชาจากแหล่งต่าง ๆ		
เพื่อน	72	84.71
พ่อแม่	48	56.47
รุ่นพี่	68	80.00
อาจารย์	46	54.12
ป้ายโฆษณา	35	41.18
อินเทอร์เน็ต	32	37.65
หนังสือพิมพ์	8	9.41
แผ่นพับ/ใบปลิว	58	68.24
5.รูปแบบการสอนกวดวิชาที่ท่านตัดสินใจเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชา		
1. การสอนแบบเน้นการทำแบบฝึกหัด	59	69.41
2. การสอนแบบเน้นการทำข้อสอบ	63	74.12
3. การสอนเทคนิคคิดลัด	77	90.59
4. การสอนเทคนิคในการเชื่อมโยงเนื้อหาในแต่ละบทเรียน	64	75.29
6.ปัจจัยด้านผู้สอนที่ทำให้ท่านตัดสินใจเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชา		
1. อาจารย์ผู้สอนมีชื่อเสียง	41	48.24
2. อาจารย์ผู้สอนมีวุฒิการศึกษาที่เหมาะสม	39	45.88
3. อาจารย์ผู้สอนตั้งใจสอนอย่างจริงจัง	84	98.82
4. อื่น ๆ	5	5.88
7.ปัจจัยด้านสื่อการสอนที่ทำให้ท่านตัดสินใจเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชาคืออะไร		
1. มีหนังสือเรียนที่ทันสมัย	37	43.53
2. มีอุปกรณ์การสอนครบถ้วน	35	41.18
3. มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย	28	32.94
4. อาจารย์ผู้สอนมีเทคนิควิธีการถ่ายทอดให้เข้าใจง่าย	42	49.41
5. อื่น ๆ	3	3.53

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์สถานการณ์การเรียนรู้กวดวิชาของนักเรียน (ต่อ)

หัวข้อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
8.จำนวนรายวิชาที่กวดต่อครั้ง		
1 - 3 วิชา	57	67.06
4 - 6 วิชา	16	18.82
7 - 9 วิชา	5	5.88
มากกว่า 9 วิชา ขึ้นไป	7	8.24
รวม	85	100.0
9.ค่าใช้จ่ายต่อรายวิชาที่กวดโดยเฉลี่ย		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	47	55.29
5,001 - 10,000 บาท	18	21.18
10,001 - 15,000 บาท	6	7.06
15,001 - 20,000 บาท	7	8.24
มากกว่า 20,000 บาท ขึ้นไป	7	8.24
รวม	85	100.0

ตาราง 10 แสดงการวิเคราะห์สถานการณ์การกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัดสงขลา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีการกวดวิชา จำนวน 85 คน (คิดเป็นร้อยละ 22.5) เหตุผลในการตัดสินใจกวดวิชา นักเรียนส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าได้วิธีการและเทคนิคการคิด และการจำแบบหลากหลาย จำนวน 75 คน (คิดเป็นร้อยละ 88.24) วิชาที่ตัดสินใจเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชา นักเรียนส่วนใหญ่มีการตัดสินใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุด จำนวน 83 คน (คิดเป็นร้อยละ 97.65) รองลงมาฟิสิกส์ จำนวน 70 คน (คิดเป็นร้อยละ 82.35) ตามลำดับ ทราบข้อมูลการเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชาจากเพื่อน จำนวน 72 คน (คิดเป็นร้อยละ 84.71) รูปแบบการสอนกวดวิชาที่ตัดสินใจเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชา คือ การสอนเทคนิคคิดลัด จำนวน 77 คน (คิดเป็นร้อยละ 90.59) ปัจจัยด้านผู้สอนที่ทำให้ตัดสินใจเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชา คือ อาจารย์ผู้สอนตั้งใจสอนอย่างจริงจังมากที่สุด จำนวน 84 คน (คิดเป็นร้อยละ 98.82) ปัจจัยด้านสื่อการสอนที่ทำให้ตัดสินใจเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวด คือ อาจารย์ผู้สอนมีเทคนิควิธีการถ่ายทอดให้เข้าใจง่าย จำนวน 42 คน (คิดเป็นร้อยละ 49.41) จำนวนรายวิชาที่กวดวิชาต่อครั้ง คือ 1 - 3 วิชา จำนวน 57 คน (คิดเป็นร้อยละ 67.06) ค่าใช้จ่ายต่อรายวิชาที่กวดวิชา นักเรียนส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่อรายวิชาที่กวด เท่ากับ ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 47 คน (คิดเป็นร้อยละ 55.29) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจกววิชาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัดสงขลา

ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจกววิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัดสงขลา ทำการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก (Logistic Regress) โดยได้ดำเนินการออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลองมี 4 วิธี ดังนี้

- 1.การทดสอบค่าล็อกไลค์ฮูด (Log Likelihood)
- 2.การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2 - test)
- 3.การทดสอบของโฮสเมอร์และเลเมโชว์ (Hosmer and Lemeshow Test)
- 4.สัมประสิทธิ์แห่งการกำหนด (Coefficient of Determination)

การวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลอง เพื่อทดสอบว่าแบบจำลองที่ได้มีความเหมาะสมในการอธิบายอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่จะส่งผลกระทบต่อตัวแปรตามหรือไม่ ซึ่งการทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลอง สรุปได้ดังตาราง 11 - 13

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลอง

ลำดับขั้น (step)	-2Log Likelihood (-2LL)	χ^2	p-value
1	221.960	9.044	.339
2	221.975	14.741	.064
3	222.262	16.805	.032
4	222.775	8.460	.390
5	228.189	10.356	.241
6	229.476	10.065	.260
7	231.174	8.725	.366
8	232.705	10.621	.224
9	234.290	12.398	.134
10	236.176	14.683	.066

ตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์แบบจำลองโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก (Logistic Regress) ซึ่งจากตารางแสดงค่าล็อกไลค์ฮูดของแบบจำลอง ซึ่งจะเห็นว่า ค่าล็อกไลค์ฮูดตั้งแต่ในลำดับขั้นที่ 1 - 10 มีค่าเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และค่าล็อกไลค์ฮูดในลำดับที่ 1 มีค่าต่ำสุด คือ 221.960

จากการวิเคราะห์ความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปร โดยดูจากสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนด ได้สรุปผลดังตาราง 12

ตาราง 12 ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนดในแบบจำลอง

ลำดับขั้น(step)	สัมประสิทธิ์แห่งการตัดสินใจ (Coefficient of Determination)	
	Cox & Snell R ²	Nagelkerke R ²
1	.298	.454
2	.298	.454
3	.297	.453
4	.296	.452
5	.283	.433
6	.281	.428
7	.277	.422
8	.273	.417
9	.269	.411
10	.265	.404

ตาราง 12 แสดงค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของ Cox & Snell R² และ Nagelkerke R² ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระในแบบจำลองมีความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ ค่าที่อธิบายได้สูงที่สุด คือ ลำดับขั้น(step) ที่ 1 มีค่า Cox & Snell R² และ Nagelkerke R² เท่ากับ .298 และ .454 ซึ่งสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ประมาณ ร้อยละ 29.8 และ 45.4 ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดดังกล่าว สรุปได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนดของแบบจำลองโลจิสติก มีค่าอยู่ระหว่าง .298 ถึง .454 ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยต่างๆในการศึกษาครั้งนี้มีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงของการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชาได้ร้อยละ 29.8 ถึง 45.4

และจากการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบจำลองโดยใช้วิธีการของโฮมเมอร์ และเลเมโซว์ ได้ผลการวิเคราะห์ ดังตาราง 13

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ในการทดสอบของโฮสเมอร์และเลเมโซว์

ขั้นที่ (step)	χ^2	p-value
1	9.044	.339
2	14.741	.064
3	16.805	.032
4	8.460	.390
5	10.356	.241
6	10.065	.260
7	8.725	.366
8	10.621	.224
9	12.398	.134
10	14.683	.066

ตาราง 13 แสดงการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ในการทดสอบของโฮสเมอร์และเลเมโซว์ เพื่อยืนยันว่าแบบจำลองมีความเหมาะสมหรือไม่ โดยมีสมมติฐานดังนี้

$H_0 : \beta = 0$ (ตัวแปรอิสระไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้)

$H_1 : \beta \neq 0$ (ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้)

พบว่า ค่าไคสแควร์ ขั้นที่ (step) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 และ 10 มีค่า เท่ากับ 9.044 14.741 8.460 5.422 10.356 10.065 8.725 10.621 12.398 และ 14.683 ตามลำดับ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (p-value = .196) จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ตัวแปรอิสระหรือปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้สามารถใช้ในการทำนายการเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจการเรียนกวดวิชาได้

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก (Logistic Regress) โดยใช้วิธีการตัดตัวแปรออกจากแบบจำลองทีละตัว (Backward Stepwise Likelihood Ratio)

ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สมการถดถอยเพื่ออธิบายผลของตัวแปรต่างๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา ในการวิเคราะห์ครั้งนี้จะใช้สถิติวัลด์ (Wald Statistics) และค่าอัตราส่วนความน่าจะเป็น (Antilog of the odds Ratio : Exp(B)) สรุปได้ดังตาราง 14 - 15

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอย
แบบโลจิสติก

ตัวแปร (Variable)	สัมประสิทธิ์การถดถอย (b : Logistic Coefficients)	Wald	p-value	Exp(B)
ค่าคงที่	-.397	.053	.818	.672
เพศ	.485	1.751	.186	1.624
อาชีพบิดา¹		2.290	.891	
อาชีพรับราชการ	-.012	.000	.988	.988
อาชีพค้าขาย	-.541	.437	.509	.582
อาชีพเกษตรกร	-.902	1.454	.228	.406
อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ	18.468	.000	.998	1.048E8
อาชีพพนักงานหรือลูกจ้าง บริษัทเอกชน	-.755	.588	.443	.470
อาชีพเจ้าของหรือผู้ ประกอบธุรกิจส่วนตัว	-.543	.410	.522	.581
อาชีพมารดา²		5.525	.478	
อาชีพรับราชการ	1.062	1.824	.177	2.891
อาชีพค้าขาย	-.133	.041	.840	.875
อาชีพเกษตรกร	.112	.022	.881	1.118
อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน	1.134	1.233	.267	3.109
อาชีพเจ้าของธุรกิจส่วนตัว	1.226	1.983	.159	3.408
เกรดเฉลี่ย	1.503	17.401***	.000	4.496
ทัศนคติต่อการจัดการเรียน การสอนในชั้นเรียนปกติ	-.231	.843	.359	.793
ทัศนคติต่อการจัดการเรียน กวดวิชา	.355	1.710	.191	1.426
ค่านิยมของสังคมต่อ การศึกษา	-.231	.927	.336	.845
ค่านิยมของสังคมต่ออาชีพ กลุ่มโรงเรียน	.355	.015	.901	1.032
	-.215	1.683	.195	.806

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก (ต่อ)

ตัวแปร (Variable)	สัมประสิทธิ์การถดถอย (b : Logistic Coefficients)	Wald	p-value	Exp(B)
กลุ่มครอบครัว	-.057	.281	.596	.945
กลุ่มสังคมออนไลน์	-.259	1.595	.207	.772
ความคาดหวังต่อการกวดวิชา	-.135	.601	.438	.874
รายได้ ³		11.814	.008	
ต่ำกว่า 5,000 บาท	-1.346	4.566*	.033	.260
5,000 – 10,000 บาท	-1.608	10.628**	.001	.200
10,001 – 20,000 บาท	-.501	1.080	.299	.606

^{1,2} กลุ่มอ้างอิง คือ อาชีพอื่น ๆ

³ กลุ่มอ้างอิง คือ รายได้ ตั้งแต่ 20,001 ขึ้นไป

จากตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก โดยมีสมการการถดถอย ดังนี้

$$\begin{aligned}
 Y_{T_1} = & a + b_1 \text{เพศ} + b_2 \text{อาชีพรับราชการ} + b_3 \text{อาชีพค้าขาย} + b_4 \text{อาชีพเกษตรกร} \\
 & + b_5 \text{อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ} + b_6 \text{อาชีพพนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน} + b_7 \text{อาชีพเจ้าของ} \\
 & \text{หรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว} + b_8 \text{อาชีพมารดารับราชการ} + b_9 \text{อาชีพมารดาค้าขาย} + b_{10} \text{อาชีพ} \\
 & \text{มารดาเกษตรกร} + b_{11} \text{อาชีพมารดาพนักงานรัฐวิสาหกิจ} + b_{12} \text{อาชีพมารดาพนักงานหรือลูกจ้าง} \\
 & \text{บริษัทเอกชน} + b_{13} \text{อาชีพมารดาเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว} + b_{14} \text{เกรดเฉลี่ย} \\
 & + b_{15} \text{ทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ} + b_{16} \text{ทัศนคติต่อการจัดการเรียนกวด} \\
 & \text{วิชา} + b_{17} \text{ค่านิยมของสังคมต่อการศึกษา} + b_{18} \text{ค่านิยมของสังคมต่ออาชีพ} + b_{19} \text{กลุ่มโรงเรียน} \\
 & + b_{20} \text{กลุ่มครอบครัว} + b_{21} \text{กลุ่มสังคมออนไลน์} + b_{22} \text{ความคาดหวังต่อการกวดวิชา} + b_{23} \text{รายได้} \\
 & \text{ต่ำกว่า 5,000 บาท} + b_{24} \text{รายได้ 5,000 – 10,000 บาท} + b_{25} \text{รายได้ 10,001 – 20,000 บาท} \\
 & + e
 \end{aligned}$$

จากตาราง 14 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติก โดยมีสมการการถดถอยแบบโลจิสติก ดังนี้

$$\begin{aligned}
 Y_{T_1} = & -.397 + .485(\text{เพศ}) -.012(\text{อาชีพรับราชการ}) -.541(\text{อาชีพค้าขาย}) \\
 & -.902(\text{อาชีพเกษตรกร}) + 18.468(\text{อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ}) + 1.062(\text{อาชีพพนักงานหรือ} \\
 & \text{ลูกจ้างบริษัทเอกชน}) -.133(\text{อาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว}) + 1.062(\text{อาชีพมารดา}
 \end{aligned}$$

รับราชการ) $-.133$ (อาชีพมารดาค้าขาย) $+ .112$ (อาชีพมารดาเกษตรกร) $+ 19.051$
 (อาชีพมารดาพนักงานรัฐวิสาหกิจ) $+ 1.134$ (อาชีพมารดาพนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน)
 $+ 1.226$ (อาชีพมารดาเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว) $+ 1.503$ (เกรดเฉลี่ย) $-.231$
 (ทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ) $+ .355$ (ทัศนคติต่อการจัดการเรียนกวด
 วิชา) $-.231$ (ค่านิยมของสังคมต่อการศึกษา) $+ .355$ (ค่านิยมของสังคมต่ออาชีพ) $-.215$
 (กลุ่มโรงเรียน) $-.057$ (กลุ่มครอบครัว) $-.259$ (กลุ่มสังคมออนไลน์) $-.135$ (ความคาดหวัง
 ต่อการกวดวิชา) -1.346 (รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท) -1.608 (รายได้ 5,000 – 10,000 บาท)
 $-.501$ รายได้ 10,001 – 20,000 บาท

จากตาราง 14 แสดงสมการการถดถอยแบบโลจิสติกเกี่ยวกับการตัดสินใจ
 เรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา ซึ่งมีปัจจัยที่ใช้ใน
 แบบจำลอง ได้แก่ เพศ อาชีพบิดา อาชีพมารดา เกรดเฉลี่ย รายได้ของบิดาต่อเดือน รายได้
 ของมารดาต่อเดือน ทัศนคติที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน
 ในชั้นเรียนปกติ ค่านิยมของสังคมที่มีต่อการศึกษา อิทธิพลของโรงเรียน อิทธิพลของครอบครัว
 อิทธิพลของสังคมออนไลน์ ความคาดหวังต่อการกวดวิชา ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผล
 ต่อการตัดสินใจการเรียนกวดวิชาของนักเรียน ได้แก่ เกรดเฉลี่ย รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท
 และรายได้ 5,001 – 10,000 บาท

จากสมการถดถอย ปัจจัยด้านผลการเรียนสำหรับนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยส่งผล
 ต่อการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.503
 และมีค่าอัตราส่วนความน่าจะเป็น (Antilog of the odds Ratio : Exp(B)) เท่ากับ 4.496
 รายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท และรายได้ 5,001 – 10,000 บาท มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ
 ในการกวดวิชาของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ
 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ -1.346 และ -1.608 และมีค่าอัตราส่วนความน่าจะเป็น
 (Antilog of the odds Ratio : Exp(B)) เท่ากับ .260 และ .200 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติวัตต์ (Wald Statistics) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อ
 การตัดสินใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่มีค่าสถิติวัตต์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 คือ ปัจจัยด้านผลการเรียนเกรดเฉลี่ย โดยมีค่าสถิติวัตต์ เท่ากับ 16.690 ($P = .000$) รองลงมา
 คือ ปัจจัยรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท และรายได้ 5,001 – 10,000 บาท มีค่าสถิติวัตต์เท่ากับ
 4.566 ($P = .033$) และ 10.628 ($P = .001$) ตามลำดับ

จากค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในแบบจำลอง สามารถอธิบายผลการวิเคราะห์ที่ได้
ดังนี้

1. ปัจจัยด้านผลการเรียน

จากการวิเคราะห์ปัจจัยด้านผลการเรียนมีผลต่อการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชา
ของนักเรียน คือ เกรดเฉลี่ย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.503 นั้นหมายถึง
ถ้านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะส่งผลให้การตัดสินใจในการเรียนกวดวิชา
ของนักเรียนเพิ่มขึ้น 1.503 คะแนน

2. ปัจจัยรายได้

ปัจจัยด้านรายได้ รายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท และ 5,001 – 10,000 บาท
มีผลต่อการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในเขตจังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ
โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ -1.346 และ -1.608 นั้นหมายถึง ถ้ามีรายได้ลง 1 บาท
จากระดับเดิม จะส่งผลให้การตัดสินใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนลดลง 1.346
และ 1.608 บาท

โดยสรุปแล้วปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัดสงขลามากที่สุด ได้แก่ เกรดเฉลี่ย รายได้ต่ำกว่า
5,000 บาท และรายได้ 5,001 – 10,000 บาท ซึ่งสามารถสรุปผลได้ ดังตาราง 15
ตาราง 15 สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา

ตัวแปร (Variable)	ผลการศึกษา (Result)	ทิศทาง (Direction)
ค่าคงที่	-	-
อาชีพบิดา		
อาชีพรับราชการ	ไม่มีผล	-
อาชีพค้าขาย	ไม่มีผล	-
อาชีพเกษตรกร	ไม่มีผล	-
อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ	ไม่มีผล	-
อาชีพพนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน	ไม่มีผล	-
อาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว	ไม่มีผล	-
อาชีพมารดา		
อาชีพรับราชการ	ไม่มีผล	-

ตารางที่ 15 สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัดสงขลา (ต่อ)

ตัวแปร (Variable)	ผลการศึกษา (Result)	ทิศทาง (Direction)
อาชีพค้าขาย	ไม่มีผล	-
อาชีพเกษตรกร	ไม่มีผล	-
อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ	ไม่มีผล	-
อาชีพพนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน	ไม่มีผล	-
อาชีพเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว	ไม่มีผล	-
เกรดเฉลี่ย	มีผล	ทางบวก (Positive)
ทัศนคติต่อการจัดการเรียนในชั้นเรียนปกติ	ไม่มีผล	-
รายได้		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	มีผล	ลบ (Negative)
5,000 – 10,000 บาท	มีผล	ลบ (Negative)
10,001 – 20,000 บาท	ไม่มีผล	-

จากตาราง 15 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชา ได้แก่ เกรดเฉลี่ยส่งผลต่อการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชาในทิศทางบวก รายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท และ รายได้ 5,000 – 10,000 บาท ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชาในทิศทางลบ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาครั้งนี้ ต้องการทราบสถานการณ์การกวดวิชาของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา ว่าสถานการณ์การกวดวิชาของนักเรียนเป็นอย่างไร และปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการตัดสินใจกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง สถานการณ์การกวดวิชาของนักเรียน และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัดสงขลา สรุปได้ดังนี้

1 .การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 377 คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 237 คน (ร้อยละ 62.86) และเป็นเพศชาย จำนวน 140 คน (ร้อยละ 37.14) โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPA) 3.18 ส่วนอาชีพของบิดา นักเรียนโดยส่วนใหญ่บิดาจะประกอบอาชีพรับราชการมากที่สุด จำนวน 102 คน (ร้อยละ 27.06) และประกอบอาชีพเกษตรกรน้อยที่สุด จำนวน 20 คน (ร้อยละ 5.31) ด้านอาชีพมารดาของนักเรียน พบว่า มารดานักเรียนประกอบอาชีพรับราชการและอาชีพค้าขายมากที่สุด จำนวน 77 คน (ร้อยละ 20.42) เท่ากันทั้ง 2 อาชีพ และมารดานักเรียนประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจน้อยที่สุด จำนวน 8 คน (ร้อยละ 2.12) โดยรายได้เฉลี่ยรวมของบิดามารดาต่อเดือนของนักเรียนเท่ากับ 47,985.22 บาท

2. การวิเคราะห์สถานการณ์การกวดวิชา

พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยกวดวิชา จำนวน 291 (ร้อยละ 77.2) และเหตุผลในการตัดสินใจกวดวิชา นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการได้วิธีการและเทคนิคการคิด และการจำที่หลากหลายมากที่สุด จำนวน 75 คน (ร้อยละ 88.24) เหตุผลรองลงมา คือ เป็นการทบทวนความรู้ จากการเรียนที่โรงเรียน จำนวน 69 คน (ร้อยละ 81.18) ด้านวิชาที่ตัดสินใจเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชา นักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุด จำนวน 83 คน (ร้อยละ 97.65) วิชารองลงมา คือ วิชาฟิสิกส์ จำนวน 70 คน (ร้อยละ 82.35) และการทราบข้อมูลการเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชาจากแหล่งต่างๆ พบว่า นักเรียนทราบข้อมูลการเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชาจากเพื่อนมากที่สุด จำนวน 72 คน (ร้อยละ 84.71) รองลงมาทราบข้อมูลการเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชาจากรุ่นพี่ 68 คน (ร้อยละ 80) ด้านรูปแบบการสอนกวดวิชาที่นักเรียนตัดสินใจเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชา

พบว่า การสอนแบบเทคนิคัลด์ เป็นรูปแบบการสอนกวดวิชาที่นักเรียนตัดสินใจเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชามากที่สุด จำนวน 77 คน (ร้อยละ 90.59) รองลงมา คือ รูปแบบการสอนเทคนิคในการเชื่อมโยงเนื้อหาในแต่ละบทเรียน จำนวน 64 คน (ร้อยละ 75.29) และปัจจัยด้านผู้สอน ที่ทำให้นักเรียนตัดสินใจเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชาพบว่า นักเรียนต้องการอาจารย์ผู้สอนที่มีความตั้งใจสอนอย่างจริงจัง จำนวน 84 คน (ร้อยละ 98.82) รองลงมา คือ นักเรียนต้องการอาจารย์ผู้สอนที่มีชื่อเสียง จำนวน 41 คน (ร้อยละ 48.24) ด้านปัจจัยด้านสื่อการสอนที่ทำให้นักเรียนตัดสินใจเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชามากที่สุด คือ อาจารย์ผู้สอนมีเทคนิควิธีการถ่ายทอดให้เข้าใจง่าย จำนวน 42 คน (ร้อยละ 49.41) รองลงมา คือ มีหนังสือเรียนที่ทันสมัย จำนวน 37 คน (ร้อยละ 43.53) ด้านจำนวนรายวิชาที่นักเรียนกวดต่อครั้งมากที่สุด คือ กวดวิชาต่อครั้ง 1-3 วิชา จำนวน 57 คน (ร้อยละ 67.06) รองลงมา นักเรียนกวดวิชาต่อครั้ง 4-6 วิชา จำนวน 16 คน (ร้อยละ 18.82) และค่าใช้จ่ายต่อรายวิชาที่กวดเฉลี่ยมากที่สุด คือ ค่าใช้จ่ายต่อรายวิชาที่กวดต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 47 คน (ร้อยละ 55.29) รองลงมา คือ ค่าใช้จ่ายต่อรายวิชาที่กวด 5,001 - 10,000 บาท จำนวน 18 คน (ร้อยละ 21.18)

3.การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจกวดวิชา

จากปัจจัยที่ใช้ในแบบจำลองได้แก่ เพศ อาชีพบิดา อาชีพมารดา เกรดเฉลี่ยรายได้ของบิดาต่อเดือน รายได้ของมารดาต่อเดือน ทศนคติที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ทศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ ค่านิยมของสังคมที่มีต่อการศึกษา อิทธิพลของโรงเรียน อิทธิพลของครอบครัว อิทธิพลของสังคมออนไลน์ ความคาดหวังต่อการกวดวิชา พบว่า

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนคือ เกรดเฉลี่ย มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 1.503 และมีค่าอัตราส่วนความน่าจะเป็น เท่ากับ 4.496 ส่งผลให้เกรดเฉลี่ยมีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาเพิ่มขึ้น 4.49 เท่า ซึ่งหมายความว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูงขึ้น 1 หน่วย จะทำให้มีความน่าจะเป็นในการตัดสินใจเรียนกวดวิชาประมาณ 4.5 เท่า และรายได้รวมบิดามารดา ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนคือ รายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท และรายได้ 5,001 - 10,000 บาท มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย เท่ากับ -1.346 และ -1.608 และมีค่าอัตราส่วนความน่าจะเป็น เท่ากับ .260 และ .200 ตามลำดับ ส่งผลให้รายได้รวมของบิดาและมารดาต่อเดือน ที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีผลต่อการตัดสินใจกวดวิชาน้อยกว่านักเรียนที่บิดาและมารดาที่มีรายได้รวมต่อเดือนมากกว่า 20,001บาทประมาณ 3.84 เท่า และรายได้รวมของบิดาและมารดาต่อเดือนที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท มีผลต่อการตัดสินใจ

เรียนกวดวิชาน้อยกว่านักเรียนที่บิดาและมารดามีรายได้รวมต่อเดือนมากกว่า 20,001 บาท ประมาณ 5 เท่า

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น ทำให้ทราบถึงสถานการณ์การเรียนกวดวิชาของนักเรียน ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจการเรียนกวดวิชาของนักเรียน โดยผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ มีบางส่วนที่สอดคล้อง และบางส่วนที่ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผลการศึกษาสถานการณ์การกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตจังหวัดสงขลา ว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยกวดวิชา เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมกลุ่มตัวอย่างการวิจัยในทุกอำเภอของจังหวัดสงขลา ซึ่งจะเห็นได้ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกลุ่มเขตอำเภอรอบนอก (ไม่รวมอำเภอหาดใหญ่และอำเภอเมืองสงขลา) มองว่าการกวดวิชา ไม่ได้เป็นเรื่องที่จำเป็นกับนักเรียน สาเหตุเป็นเพราะค่านิยมของนักเรียน และผู้ปกครองในเขตอำเภอรอบนอก ไม่ได้มีความคาดหวังผลที่จะได้จากการกวดวิชาเท่ากับนักเรียน และผู้ปกครองในอำเภอเขตเมือง ซึ่งมองว่าการเรียนในชั้นเรียนปกติเพียงพอต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ และเพียงพอต่อการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพียงพอ ต่อการสอบเข้าคณะหรือมหาวิทยาลัยที่ตนเองต้องการ ซึ่งต่างจากค่านิยมของนักเรียนและผู้ปกครองในอำเภอเขตเมือง ซึ่งมองว่าชื่อเสียงของสถาบันและค่านิยมที่ยกย่องคนเก่ง โดยเชื่อว่าการมีการศึกษาที่สูงขึ้นจะทำให้มีโอกาสในการประกอบอาชีพที่ดี มีชื่อเสียง รวมถึงผลตอบแทนที่สูง และเป็นแพชชั่นการเรียนรู้แบบในกลุ่มวัยรุ่น คือ การเรียนกวดวิชาตามเพื่อน สอดคล้องกับผลสำรวจของศูนย์วิจัยกสิกรไทยเกี่ยวกับกิจกรรมในช่วงปิดเทอมปี พ.ศ. 2551 ของเด็ก 7 -15 ปี พบว่า กิจกรรมที่ได้รับความสนใจมากเป็นอันดับที่ 1 ก็คือการกวดวิชา เพื่อที่จะเตรียมความพร้อมในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของอภิชัย พันธเสน (2530 : 14) พบว่า วิชาที่นักเรียนเคยกวดวิชา มากที่สุดคือ วิชาคณิตศาสตร์ รองลงมาเคยกวดวิชาฟิสิกส์ (ร้อยละ 77.5 , 54.9) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาที่ได้ คือ นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเรียนวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุด รองลงมาต้องการเรียนวิชาฟิสิกส์ (ร้อยละ 24.2 และ 21.1) ตามลำดับ อาจเป็นเพราะวิชาคณิตศาสตร์เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนในวิชาต่างๆ ในระดับที่สูงขึ้นไป และเป็นวิชาค่อนข้างยากต้องใช้การคำนวณและการพลิกแพลงโจทย์มากกว่าวิชาอื่น ส่วนด้านรูปแบบการสอนที่นักเรียนต้องการมากที่สุด คือ รูปแบบที่ได้วิธีการและเทคนิคการคิด และการจำแบบหลากหลาย เนื่องมาจากการจำกัดในเรื่องของเวลาจึงทำให้นักเรียนต้องการรูปแบบการสอนที่กระชับและเข้าใจได้อย่างรวดเร็วถึงแม้เป็นวิธีที่ไม่ได้ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ในเนื้อหามากนักแต่ก็เป็นประโยชน์ต่อผู้กวดวิชาโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย

ของธวัชชัย บุญมี (2542 : 93) พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ และอำเภอใกล้เคียง รายวิชาที่ต้องการกววิชามากที่สุด ได้แก่ คณิตศาสตร์ และฟิสิกส์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2544 : 25) ศึกษาเรื่องการกววิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย พบว่า รายวิชาที่นักเรียนกววิชามากที่สุด คือ คณิตศาสตร์ เคมี และฟิสิกส์ ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจกววิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตจังหวัดสงขลา ซึ่งปัจจัยที่นำมาศึกษาได้แก่ “ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านจิตวิทยา ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการกววิชาของนักเรียน มีผลต่อการตัดสินใจกววิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” จากผลการวิจัย และสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

2.1.1 เพศ พบว่าไม่มีผลต่อการตัดสินใจกววิชาของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องจากการเรียนกววิชา เป็นการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียน ไม่มีข้อจำกัดด้านเพศ และปัจจุบันสิทธิทางการศึกษาของเพศชายและเพศหญิงเท่าเทียมกันจึงทำให้เพศชาย และเพศหญิงต่างมีความสนใจกววิชาและมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนเช่นเดียวกัน จึงทำให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความต้องการทางการศึกษาเท่าเทียมกัน และเห็นได้ว่า ตัวแปรเพศไม่สามารถเป็นตัวแปรที่อธิบายความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับการตัดสินใจกววิชา ของนักเรียน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑามาศ แสงสุวรรณ (2550 : 49) ซึ่งทำการวิจัย เรื่องความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจโรงเรียนกววิชา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า เพศของผู้เรียนแตกต่างกันมีระดับการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกววิชา ด้านค่าเล่าเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และไม่สอดคล้องกับงานวิจัย ของ ยุพา วีระไวฑู และคณะ(2532 : 140) ได้ศึกษาเรื่อง การประสานสัมพันธ์ระหว่าง การศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษากับอุดมศึกษา พบว่าการกววิชาในปี 2531 มีจำนวนผู้สมัครสอบ 89,979 คน มีผู้ผ่านการกววิชาทั้งสิ้นคิดเป็นร้อยละ 57 และผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ ผ่านการกววิชาคิดเป็นร้อยละ 67 และพบว่าเพศหญิงกววิชา มากกว่าเพศชาย และไม่สอดคล้อง กับผลงานวิจัยของสมควร นาวิระ (2543 : 64) ซึ่งศึกษา การกววิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-9 สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดพิจิตร พบว่าเพศมีความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุการเรียนกววิชา และเพศหญิงเรียนกววิชามากกว่า เพศชาย และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัย ของจำเนียร สุขสง (2543 : 66) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาส กรณีศึกษาอำเภอเมืองจังหวัดสตูล พบว่า ปัจจัยเพศมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกสายวิชาของนักเรียน

2.1.2 อาชีพบิดา พบว่า ไม่มีผลต่อการตัดสินใจกวตวิชาของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจกวตวิชา และนักเรียนส่วนใหญ่สามารถตัดสินใจเรียนกวตวิชาได้โดยอิสระ และบิดาของนักเรียนส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรหลานของตนได้ประกอบอาชีพเช่นเดียวกับบิดาหรือดีกว่า จึงสนับสนุนให้บุตรหลานของตนกวตวิชา ไม่ว่าจะบิดาของนักเรียนจะประกอบอาชีพที่มีรายได้สูง จนถึงมีรายได้ต่ำ ล้วนต้องการให้บุตรหลานของตนเองได้ประกอบอาชีพที่มีผลตอบแทนสูง และมีชื่อเสียงกว่าบิดาจึงสนับสนุนให้บุตรหลานของตนกวตวิชาสะท้อนให้เห็นว่าอาชีพบิดาไม่มีผลต่อการตัดสินใจกวตวิชาของนักเรียน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุปรียา ควนเดชะคุปต์ (2529 : 35) ได้กล่าวถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการกวตวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย ค่าเสียโอกาส อาชีพของบิดา ขนาดของครอบครัว การย้ายถิ่น และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2544 : 96) ได้ศึกษาเรื่องการกวตวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพรับราชการจะมีอัตราการกวตวิชาสูงกว่านักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่น ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุพา วีระไวฑู และคณะ (2532 : 142) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การประสานสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษากับอุดมศึกษา และพบว่าผู้ที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้มาจากครอบครัวที่มีบิดามีอาชีพต่างกัน และในบรรดาผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ คือ ผู้ที่ผ่านการกวตวิชา และผู้ที่มีบิดาประกอบอาชีพกรรมกรมีการกวตวิชาน้อยที่สุดคือร้อยละ 38.1 ในขณะที่ผู้ที่มีบิดาประกอบอาชีพประเภทอื่นๆ อยู่ระหว่างร้อยละ 69-70 และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของธวัชชัย บุญมี (2542 : 93) ศึกษาวิจัยมีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนกวตวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า อาชีพบิดามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความต้องการเรียนกวตวิชาในระดับต่ำ และงานวิจัยของไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2544 : 80) ได้ศึกษาเรื่องการกวตวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของไทย พบว่านักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพรับราชการมีการกวตวิชาสูงกว่าอาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 77.7 ส่วนบิดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรหรือประมงจะกวตวิชาเพียงร้อยละ 28.2 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัย

2.1.3 อาชีพมารดา พบว่า ไม่มีผลต่อการตัดสินใจกวตวิชาของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่สามารถตัดสินใจกวตวิชาได้โดยอิสระ และจากการศึกษาพบว่ามารดาของนักเรียนที่มีอาชีพที่มีผลตอบแทนสูง และมีชื่อเสียง จนถึงมารดาที่ประกอบอาชีพที่มีรายได้ต่ำ ล้วนต้องการให้บุตรหลานของตนได้ประกอบอาชีพเช่นเดียวกันกับบิดาหรือมารดา หรือดีกว่า มารดาจึงสนับสนุนให้บุตรหลานของตนกวตวิชา สะท้อนให้เห็นว่าอาชีพมารดาไม่มีผลต่อการตัดสินใจกวตวิชาของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศรารัตน์ ศิริพันธ์ (2544 : 113) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโทด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า อาชีพของผู้ปกครอง

เป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโทด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและสอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัชชา ประกฤติพงษ์ (2545 : 60) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับสูงขึ้นไป ณ สถาบันภาษาเขตกรุงเทพฯ พบว่า อาชีพมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับที่สูงขึ้น

2.1.4 เกรดเฉลี่ย (GPA) พบว่า มีผลต่อการตัดสินใจกวตวิชาของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากจากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูงมีความต้องการกวตวิชามากกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำหรือปานกลาง ซึ่งหมายความว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูงกว่า จะมีความน่าจะเป็นในการตัดสินใจเรียนกวตวิชามากกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูงมักจะถูกคาดหวังด้านผลการเรียน จากเพื่อน ครู และผู้ปกครอง สูงกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำเพื่อรักษาสภาพด้านผลการเรียนของตนไว้ ทั้งนี้ก็ต้องได้เกรดเฉลี่ยที่สูง ทำให้นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูงเลือกที่จะเรียนกวตวิชา เพราะเชื่อว่าการเรียนกวตวิชา จะสามารถทำให้นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูงประสบความสำเร็จตามที่ต้องการ ซึ่งต่างจากทัศนคติของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำหรือปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2544 : 35) ได้ศึกษาเรื่องการกวตวิชาในระดับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย และพบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย (GPA) ซึ่งจะมีการกวตวิชามากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย (GPA) ในช่วง 3.51 - 4.00 จะมีอัตราการกวตวิชามากที่สุด คือ ร้อยละ 79.2 ผลงานวิจัยของจิตติมา อัจฉริยกุล (2544 : 88) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัย ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนการกวตวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของของศรารัตน์ ศิริพันธ์ (2544 : 106) ศึกษาปัจจัยที่มีการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโทด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพฯ พบว่าเกรดเฉลี่ย (GPA) ที่เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโทด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ นักศึกษามีเกรดเฉลี่ย (GPA) ส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 - 2.50 นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงมีความต้องการศึกษาต่อในระดับสูง

2.1.5 รายได้รวมของบิดาและมารดาต่อเดือน พบว่า รายได้รวมของบิดาและมารดาต่อเดือนรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และ 5,001 - 10,000 บาท มีผลต่อการตัดสินใจกวตวิชาของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องมาจาก การศึกษาพบว่า รายได้รวมของบิดาและมารดาของนักเรียนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และมีรายได้ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวตวิชาของนักเรียนในทิศทางลบ กล่าวคือ นักเรียนกลุ่มนี้จะมีโอกาสตัดสินใจเรียนกวตวิชาน้อยกว่านักเรียนกลุ่มที่มีบิดาและมารดาต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาท

ขึ้นไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในการส่งนักเรียนให้เรียนเพิ่มเติมในสถาบันกวดวิชาต่าง ๆ นั้น ผู้ปกครองจำเป็นที่จะต้องมีค่าใช้จ่ายมากเพียงพอ ในการสนับสนุนให้นักเรียนเรียนกวดวิชา ถ้ารายได้ของผู้ปกครองลดลงจากเดิม การตัดสินใจในการส่งลูกเรียนในสถาบันกวดวิชา ก็จะลดลงตาม รายได้ที่ลดลง ถึงแม้ว่าต้องการจะลูกหลานได้มีความทัดเทียมในด้านการศึกษา กับคนอื่น ๆ แต่ด้วยข้อจำกัดในเรื่องทางการเงินก็ทำให้โอกาสในการตัดสินใจเรียนกวดวิชาลดลงตามไปด้วย อย่างไรก็ตามผู้ปกครองก็ยังต้องการให้บุตรหลานของตนไปเรียนกวดวิชา เนื่องจากต้องการให้บุตรหลานของตนได้ศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาของรัฐ เพราะสามารถทำให้ผู้ปกครองประหยัด ค่าใช้จ่ายในการศึกษาได้เป็นจำนวนมากกว่าที่จะให้บุตรหลานเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ของเอกชน สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีจำกัด และปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจในปัจจุบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของบุญพุ่ม เสนารักษ์ (2549 : 56) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์สำหรับการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายปัจจัย ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และการเมือง ได้แก่ รายได้ของบิดามารดา อัตราค่าเล่าเรียน จำนวนประชากร รสนิยมหรือทัศนคติ ของประชากร กิจกรรมที่เกี่ยวกับการศึกษา ประเพณี รวมทั้งนโยบาย การศึกษาของรัฐ จากงานวิจัยข้างต้น แสดงถึงปัจจัยด้านรายได้รวมของบิดาและมารดาต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัย ของยุพา วีระไวฑู และคณะ (2532 : 143) ได้ศึกษาเรื่อง การประสานงาน สัมพันธ์ระหว่างการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษากับอุดมศึกษา และพบว่า ผู้สอบเข้า มหาวิทยาลัยได้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูงกวดวิชามากกว่าผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ ต่ำกว่าโดยผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ตั้งแต่ 1,400 บาทขึ้นไปมีผู้กวดวิชามากถึง ร้อยละ 79.3 ในขณะที่ผู้ที่มาจากผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาทกวดวิชาเพียงร้อยละบาทกวดวิชา เพียงร้อยละ 36.7 และสอดคล้องกับงานวิจัยของชาญวิทย์ กลิ่นเสนา (2539 : 89) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า การตัดสินใจของนักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพมีความสัมพันธ์ กับรายได้ของผู้ปกครอง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิตติมา อัจฉริยกุล (2544 : 89) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า รายได้ต่อเดือน ของครอบครัวมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย

2.2 ปัจจัยด้านจิตวิทยาในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ทัศนคติที่มีต่อ การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติและทัศนคติที่มีต่อการกวดวิชา พบว่าไม่มีผลต่อ การตัดสินใจกวดวิชาของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในทุกอำเภอในจังหวัดสงขลา จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอรอบนอก (ไม่รวมอำเภอหาดใหญ่และอำเภอเมืองสงขลา) มีทัศนคติที่ดี

ต่อการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมองว่าการที่ตั้งใจเรียนอย่างเต็มที่ ในชั้นเรียน การที่มีครูที่สอนดีในชั้นเรียน การที่หมั่นทบทวนวิชาความรู้อยู่เสมอ เพียงพอ ต่อการมีเกรดเฉลี่ย (GPA) ที่ดี เพียงพอต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่ต้องการได้ ซึ่งทำให้ทัศนคติต่อการเรียนกวดวิชาเป็นไปในทางลบ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 376 คน พบว่านักเรียนที่กวดหรือเคยกวดวิชา มีจำนวนแค่ 85 คนเท่านั้น (ร้อยละ 22.5) ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยกวดวิชา จำนวน 291 (ร้อยละ 77.2) ซึ่งไม่สอดคล้องกับ งานวิจัยของสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ(พ.ศ.2551) ได้ทำการวิจัยเพื่อตอบข้อสงสัยที่ว่า การกวดวิชา มีผลต่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อจริงหรือไม่ ผลการวิจัยออกมาชัดเจนว่ากลุ่มนักเรียนกวดวิชา มีโอกาสสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ได้มากกว่า 1.75 เท่า เมื่อเทียบกับเด็กที่ไม่ได้กวดวิชา โดยเฉพาะเด็กที่กวดวิชา ชนิด “ติวก่อนสอบ” มีโอกาสสอบติดมากขึ้นเป็นสองเท่า ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของนริศรา สุปรภากร (2549 : 67) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสมัครเรียนของนักเรียนที่เรียน กวดวิชาให้มีความสำคัญที่สุด คือ ในเรื่องความมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชาจากจำนวนนักเรียน ที่เรียนกับโรงเรียนกวดวิชาแล้วสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ในระดับสำคัญมากที่สุด รองลงมาให้ความสำคัญในเรื่องเทคนิคการแก้โจทย์ปัญหาหรือสูตรต่างๆ ที่ได้รับจากการเรียน กับโรงเรียนกวด วิชา และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของเจริญพร แก้วละเอียด (2544 : 45) ได้ศึกษาเรื่อง ค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัย พบว่า ค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาเกิดจากนักเรียนมีความเชื่อว่ามี การสอนเทคนิคคิดลัดในโรงเรียนกวดวิชา มีวิธีการสอนโดยเชื่อมโยงเนื้อหาบทเรียน มีจุดมุ่งหมายการสอนที่ต่างกัน ระหว่างโรงเรียนกวดวิชาและโรงเรียนมัธยมศึกษา อาจารย์จากมหาวิทยาลัยมีคุณภาพการสอนที่ต่างกัน ข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ไม่กระจายเนื้อหาบทเรียน การเรียนกวดวิชาไม่ได้ยืนยันว่าจะต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ การเรียนกวดวิชาไม่ส่งผลเสียต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในโรงเรียนและครอบครัว และสุดท้ายการเรียนกวดวิชาเป็นการลงทุนทางการศึกษาอย่างหนึ่ง

2.3 ปัจจัยด้านสังคม ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ค่านิยมของสังคม ต่อการศึกษา ค่านิยมของสังคมต่ออาชีพในอนาคต และสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการกวดวิชา พบว่า ไม่มีผลต่อการตัดสินใจกวดวิชาของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายในทุกอำเภอในจังหวัดสงขลา จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอรอบนอก(ไม่รวมอำเภอหาดใหญ่และอำเภอเมืองสงขลา) มีทัศนคติต่อค่านิยมของสังคมต่อการศึกษาและค่านิยมของสังคมต่ออาชีพในอนาคต กล่าวคือค่านิยมต่อสถานศึกษาของรัฐที่มีชื่อเสียงอันจะนำไปสู่สาขาวิชาที่ดีและเป็นใบเบิกทาง สู่หน้าที่การงานที่ดีและฐานะที่ดีนั้น สำหรับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แล้วอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่มีนัยสำคัญ

ทางสถิติ สะท้อนให้เห็นค่านิยมดังกล่าวไม่ได้เป็นเป้าหมายสำคัญของการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมองว่าการที่ตั้งใจเรียนอย่างเต็มที่ในชั้นเรียน การที่มีครูที่สอนดีในชั้นเรียน การที่หมั่นทบทวนวิชาความรู้อยู่เสมอ ก็เป็นที่พึงพอใจแล้ว นอกจากนี้สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการทบทวนวิชา ก็ไม่ได้อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อการตัดสินใจทบทวนวิชาของนักเรียน ซึ่งสะท้อนให้เห็นความเป็นอิสระในความคิดของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่สภาพแวดล้อมต่างๆ ไม่ได้ส่งผลต่อการตัดสินใจทบทวนวิชา หากแต่เกิดจากการตัดสินใจและวางแผนด้วยตัวเองมากกว่า ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของเจริญพร แก้วละเอียด (2544 : 45) ได้ศึกษาเรื่องค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนทบทวนวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัย พบว่า สภาพเงื่อนไขและความจำเป็น ที่มีผลต่อการเรียนทบทวนวิชาเกิดจาก 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยตัวผู้เรียนต้องการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย การเลือกคณะที่เป็นที่นิยม และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน ปัจจัยที่สองเกิดมาจากผู้ปกครอง ซึ่งต้องการให้บุตรมีโอกาสเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาและขึ้นำในการเลือกคณะวิชา สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณ เปรมโสตร์ (2552 : 52) ซึ่งได้ศึกษาพบว่า การเตรียมประถมที่ดีส่งผลไปสู่การเรียนมัธยมที่ดี และสู่การสอบติดมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีชื่อเสียง และสุดท้ายจะเป็นใบเบิกทางสู่การทำงานในองค์กรใหญ่โตและมีหน้าที่การงานมั่นคง

2.4 ปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการเรียนทบทวนวิชา พบว่า ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนทบทวนวิชาของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากในส่วนของความคาดหวังด้านความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยนั้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งรวมถึงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างอาจจะมองว่ายังมีเวลาในการเตรียมความพร้อมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยค่อนข้างนานจึงยังทำให้มีความคาดหวังต่อการเรียนทบทวนวิชาไม่สูงมาก ส่วนความคาดหวังในคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้นและความคาดหวังต่อการทำความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้นนั้น กลุ่มตัวอย่างมองว่าการตั้งใจเรียนอย่างเต็มที่ในชั้นเรียน การที่มีครูที่สอนดีในชั้นเรียน การที่หมั่นทบทวนวิชาความรู้อยู่เสมอ เพียงพอต่อการมีเกรดเฉลี่ย (GPA) ที่ดีและความเข้าใจในเนื้อหาในแต่ละวิชา และความคาดหวังด้านโอกาสในการประกอบอาชีพตามที่ตนเองคาดหวัง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังไม่มีมีความคาดหวังในเรื่องดังกล่าว เพราะมองว่าการประกอบอาชีพในวัยนี้ยังเป็นความคาดหวังที่ค่อนข้างไกลตัว ความคาดหวังในการประกอบอาชีพเป็นผลพลอยได้จากการมีผลคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นและการเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจจะส่งผลในอนาคตของการประกอบอาชีพ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2544 : 35) ได้ศึกษาเรื่องการทบทวนวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย พบว่า นักเรียนที่เรียนทบทวนวิชามีความคาดหวังว่า การทบทวนวิชาจะช่วยให้ได้เทคนิคในการทำข้อสอบมากยิ่งขึ้น ช่วยให้เข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น ช่วยเพิ่มโอกาสในการสอบเข้าศึกษาต่อได้ ต่อมาไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2545 : 42) ก็ได้ศึกษาต่อในเรื่อง ลักษณะการเรียน

กวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย ผลการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่ของกลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่กวดวิชา มีเหตุผลว่าเพื่อช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น กลุ่มครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการที่นักเรียนกวดวิชานั้น เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ กลุ่มโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่มีความเห็นว่านักเรียนนักศึกษาที่กวดวิชาเพราะต้องการให้ผลการเรียนดีขึ้น ในขณะที่ ส่วนใหญ่ของผู้ปกครองก็มีความเห็นในทำนองเดียวกัน คือ นักเรียนกวดวิชาเนื่องจากต้องการให้ผลการเรียนดีขึ้น สอดคล้องกับเกษศิณี โฉมโต (2545 : 55) ได้เขียนไว้ใน ศิลปวัฒนธรรม เรื่องกวดวิชา หนทางสู่มหาวิทยาลัย ค่านิยม - ความจำเป็นของเด็กรุ่นใหม่ ผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนกวดวิชา ยังคงอยู่คู่กับระบบการศึกษาของไทยไปอีกนานตราบเท่าที่ ยังมีการเอ็นทรานซ์เข้ามหาวิทยาลัยและค่านิยมเข้าสถาบันเก่าแก่มีชื่อเสียงยังคงมีอิทธิพลในสังคมไทย ค่านิยมที่นักเรียนคิดเหมือนกัน คือ ให้เกิดความมั่นใจในตัวเองว่าสามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ เชื่อมั่นว่า โรงเรียนกวดวิชาให้สูตรดี และมีเหตุผลร่วมกับพ่อแม่ว่าเหตุผลสำคัญที่ต้องไปเรียน คือ อยากรได้คะแนน จีพีเอ เพิ่ม แรงจูงใจที่ทำให้เด็กเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา คือ เมื่อเด็กกวดวิชาสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้จะได้ขึ้นป้ายใหญ่ของโรงเรียน ในอนาคตโรงเรียนกวดวิชาเชื่อว่า จะขยายตัวออกไปยังต่างจังหวัดมากขึ้น เด็กก็จะเรียนมากขึ้นตามลำดับ โดยที่จะไม่ไปหนักที่มัธยมปลายเพียงอย่างเดียวแต่จะรวมไปถึงระดับประถมด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. จากผลการศึกษา สถานการณ์การกวดวิชาของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัดสงขลา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ต้องการเรียนกวดวิชา และเหตุผลนักเรียนที่ต้องการกวดวิชามากที่สุด คือ ได้วิธีการและเทคนิคการคิด และการจำแบบหลากหลาย และวิชาที่นักเรียนสนใจกวดวิชามากที่สุดคือ วิชาคณิตศาสตร์ และรูปแบบการสอนกวดวิชาที่นักเรียนสนใจมากที่สุดคือ การสอนแบบเน้นการทำแบบฝึกหัด และปัจจัยด้านผู้สอนกวดวิชาที่นักเรียนต้องการมากที่สุด คือ ต้องการอาจารย์ผู้สอนที่ตั้งใจสอนอย่างจริงจัง ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงความต้องการในการกวดวิชานั้น ขึ้นอยู่กับสภาพภูมิศาสตร์และสภาพแวดล้อม ที่นักเรียนอาศัยอยู่และสถานศึกษาของนักเรียน จากผลการวิจัยที่ได้ทำการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอรอบนอกหรืออำเภอที่มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจน้อย จะมองแค่ว่าการที่มีความตั้งใจเรียนภายในโรงเรียนและขยันในการหมั่นหาความรู้ให้ตนเองโดยการอ่านหนังสือนั้นเพียงพอที่จะทำให้ตัวนักเรียนเองมีโอกาสที่จะเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยของรัฐได้ ซึ่งจะแตกต่างจากนักเรียนที่อาศัยอยู่ในอำเภอในเขตเมืองหรืออำเภอที่มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจมาก

กลับมามองว่าการศึกษาค้นคว้าความรู้แต่เพียงในห้องเรียนนั้น ไม่เพียงพอต่อการจะสามารถเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงของรัฐได้ สภาพสังคมที่มีการแข่งขันกันของอำเภอในเขตเมืองหรืออำเภอที่มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจมากหล่อหลอมให้ทัศนคติของนักเรียนมีการแข่งขันอยู่ตลอดเวลาไม่เว้นแม้แต่เรื่องการศึกษา ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงนโยบายการศึกษาของรัฐในการที่จะจัดทำนโยบายที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน รวมถึงเนื้อหาวิชา การกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถในการรับรู้ของแต่ละบุคคล นอกจากนี้เรื่องของการปลูกฝังจิตสำนึกของนักเรียนที่มีต่อสังคม การมีจริยธรรมที่ดีในสังคม นำมาใช้ประยุกต์ในชั้นเรียนปกติ เป็นต้น การพัฒนาคุณภาพครู การให้คุณค่าและสนับสนุนกับการศึกษาสายอาชีพให้มากยิ่งขึ้น

2. จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจกวตริวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐในเขตจังหวัดสงขลา ซึ่งปัจจัยที่ได้ศึกษาคือ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านจิตวิทยา ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการกวตริวิชา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจกวตริวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเกรดเฉลี่ย (GPA) ปัจจัยด้านรายได้รวมบิดาและมารดาต่อเดือนคือ รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และรายได้ 5,001 – 10,000 บาท ผลจากงานวิจัยในครั้งนี้ สะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมที่ว่านักเรียนที่เรียนดีต้องไปเรียนกวตริวิชามากกว่านักเรียนที่เรียนอ่อน นักเรียนที่มีรายได้รวมบิดา มารดาต่อเดือนต่ำมีความเสียเปรียบในด้านโอกาสการเรียนกวตริวิชา โอกาสที่จะเข้าถึงการได้เรียนกวตริวิชาไม่เท่ากัน เป็นช่องว่างทางสังคมอีกด้านหนึ่ง กล่าวคือ นักเรียนที่มาจากบิดา มารดาที่มีฐานะยากจนแทบจะไม่มีโอกาสที่จะได้เรียนกวตริวิชาได้เลย นักเรียนที่มาจากบิดา มารดาที่มีฐานะร่ำรวยมีโอกาสการเรียนกวตริวิชาได้ดีกว่า และอาจจะนำไปสู่โอกาสที่นักเรียนที่มาจากบิดา มารดาที่มีฐานะยากจนจะได้ศึกษาในคณะที่เป็นที่นิยม เช่น คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ก็ลดลงอีกด้วย และผลจากโอกาสดังกล่าวก็จะส่งผลต่อโอกาสที่นักเรียนที่มาจากบิดา มารดาที่มีฐานะยากจนจะมีหน้าที่การงานที่ดี รายได้ที่ดี ก็จะลดลงเช่นกัน เป็นการเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ซึ่งจะนำไปสู่ความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่นับวัน จะมีแนวโน้มที่สูงขึ้น คำถามคือ นโยบายทางการศึกษาของรัฐจะสามารถที่จะลดช่องว่างนี้ได้อย่างไร ทั้งนี้ รัฐจะต้องหันไปแก้ปัญหาที่การศึกษาในระบบที่รัฐรับผิดชอบ เพราะจะไปแก้ปัญหการศึกษาในระบบอื่น อย่างเช่นโรงเรียน กวตริวิชาคงไม่ได้ จึงจะต้องหันไปที่การศึกษาในระบบว่าจะทำอย่างไร ที่จะทำให้นักเรียนที่มาจากบิดา มารดาที่มีฐานะยากจนได้มีโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกับนักเรียนที่มาจากบิดา มารดาที่มีฐานะร่ำรวย นอกจากนี้ นักเรียนที่มีผลการเรียนที่ดี แต่บิดา มารดาที่มีฐานะยากจน โอกาสที่นักเรียนดังกล่าว จะเข้าศึกษาต่อในคณะที่ดี ก็จะลดลง เพราะฉะนั้น การศึกษาในระบบจะต้องจัดสรรสิทธิทางการศึกษาให้กับนักเรียนดังกล่าว

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยแบบศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอำเภอในเขตเมือง (อำเภอหาดใหญ่และอำเภอเมืองสงขลา) กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอำเภอในเขตรอบนอก(ไม่รวมอำเภอหาดใหญ่และอำเภอเมืองสงขลา) เพื่อจะได้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจกวตริชาของนักเรียนที่มีความแตกต่างกันด้านปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความสะดวกสบายในการเดินทาง , ความใกล้กับสถาบันกวตริชา เป็นต้น
2. ควรทำการศึกษาวิจัยกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนเอกชน เพื่อจะได้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจกวตริชาของนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ซึ่งปัจจุบันโรงเรียนเอกชนก็มีการแข่งขันและมีคุณภาพการศึกษาไม่ด้อยไปกว่าโรงเรียนของรัฐ
3. ควรจะทำการศึกษาวิจัยกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากนักเรียนอยู่ในช่วงที่จะเตรียมตัวเข้ารับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ดังนั้นความคาดหวังในการเรียนกวตริชาจึงมีสูง และการศึกษาปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเรียนกวตริชาของนักเรียนจะมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น
4. ควรจะศึกษาวิจัยปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการตัดสินใจกวตริชาของนักเรียนเพิ่มเติม เช่น ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านนโยบายการศึกษาของรัฐ หรือปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน

บรรณานุกรม

- กองสถิติ กระทรวงศึกษาธิการ. 2555. สถิติการศึกษาฉบับย่อ 2555. สืบค้นเมื่อ 13 ตุลาคม 2556, จาก <http://www.mis.moe.go.th>.
- กาญจนา เกียรติมนิรัตน์ และ สุภาพ ฉัตรภรณ์. 2548. ภูมิปัญญาในการทอผ้าพื้นเมืองภาคเหนือ : รูปแบบการเรียนรู้และการถ่ายทอดความรู้ของครูภูมิปัญญาไทย. วารสารวิทยาศาสตร์เกษตรศาสตร์ (สาขาสังคมศาสตร์). ฉบับที่ 26(2) กรกฎาคม- ธันวาคม.
- เกษศิณี โฉมโต. 2545. สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัย. สืบค้นเมื่อ 13 ตุลาคม 2556, จาก http://www.vru.ac.th/about_vru/history.php.
- จิตติมา อัมฉริยกุล. 2545. ปัจจัยที่มีต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จุฑามาศ แสงสุวรรณ. 2550. การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
- เจริญพร แก้วละเอียด. 2544. ค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- จำเนียร สุขสง. 2543. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาส : ศึกษากรณีอำเภอเมืองจังหวัดสตูล. ภาคนิพนธ์ศิลป ศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- ชมนา จักรอารี. 2544. ผลของการกวดวิชาที่มีต่อความตรงเชิงพยากรณ์ของแบบวัดความรู้พื้นฐานวิชาการในการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา. 2539. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ชัยสิทธิ์ มีประเสริฐ. มปป. สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล. กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ฐิตากร สุรินทร์. 2549. การตัดสินใจเลือกศึกษาคณะวิชาบริหารธุรกิจ โรงเรียนเทคโนโลยี เอเชีย. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัชชา ประกฤติพงษ์. 2545. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นที่สูงขึ้น : กรณีศึกษา ณ สถาบันภาษา เขตกรุงเทพฯ. สารนิพนธ์ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดลฤดี สุวรรณศิริ. 2551. กระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธวัชชัย บุญมี. 2542. ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษาเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่และอำเภอใกล้เคียง. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นริสรา สุปรภาการ. 2549. การศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อธุรกิจกวดวิชา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประยูร ศรีประสาธน์ และ วิไล ศิริชุมแสง. 2526. การกวดวิชากับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษา ต่อ. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. ปีที่ 17 ฉบับที่ 3 กุมภาพันธ์-มีนาคม.
- บุญพุ่ม เสนารักษ์. 2549. เศรษฐศาสตร์วิเคราะห์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ประภาภรณ์ เจริญกุล. 2544. ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ที่มีต่อการเรียนกวดวิชาและความสำเร็จในการสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุ ศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประยูร ศรีประสาธน์ และวิไล ศิริชุมแสง. 2526. การกวดวิชากับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษา ต่อ. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. ปีที่ 17 ฉบับที่ 3 กุมภาพันธ์-มีนาคม.
- ประยูร ศรีประสาธน์. 2530. องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดการกวดวิชา. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. ฉบับที่ 21(2) มกราคม.
- ปริญญา แก้วไทรนันท์. 2545. ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียน กวดวิชา : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พวงรัตน์ คงอักษร. 2546. ความคิดเห็นต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พอดู สุวรรณทัต. 2530. โรงเรียนเอกชนประเภทกวดวิชา. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 ธันวาคม-มกราคม.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. 2544. การกวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. 2545. หลักการสอนแบบเน้นวิจัย (Research-Based Teaching) ในระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพรินทร์ แย้มจินดา. 2547. หลักเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ : เอ็มพันธ์.
- ยุพา วีระไวทยะ และคณะ. 2532. รายงานผลการวิจัย เรื่องการประสานสัมพันธ์ระหว่าง การศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษากับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2542. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- วิทยา วิสูตรเรืองเดช. 2545. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบัณฑิตวิทยา ปีการศึกษา 2544. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิเชียร เกตุสิงห์. 2538. ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้. วารสารข่าวสารการวิจัยการศึกษา. ฉบับที่ 1(4) กุมภาพันธ์-มีนาคม.
- ศรารวรรณ ศิริพันธ์. 2544. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในสังกัด ทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี สารสนเทศมหาบัณฑิต. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- บริษัท ศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์ จำกัด. 2543. การเรียนกวดวิชา. วารสารวิจัยการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัท ศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์ จำกัด.
- สมควร นาวิระ. 2543. การเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดกรม สสามัญศึกษา จังหวัดพิจิตร .วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุวรรณา เปรมโสตร์. 2552. ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ที่มีต่อการเรียนกวดวิชา และความสำเร็จในการสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุปรียา ควรเดชะคุปต์. 2529. เอกสารคำสอนเศรษฐศาสตร์การศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุพัฒน์ สุกมลสันต์. 2530. เรียนกวดวิชาแล้วได้อะไร. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. ฉบับที่ 21 มกราคม.

- สุเพ็ญพร ญวนทอง. 2547. **ทัศนะของผู้ปกครองต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน**. ภาคนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์.
- สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา. 2556. **ทำเนียบโรงเรียน**. สืบค้นเมื่อ 21 ธันวาคม 2556, จาก <http://www.skprivate.go.th>.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 จังหวัดสงขลา. 2556. **โรงเรียนของรัฐ**. สืบค้นเมื่อ 21 ธันวาคม 2556, จาก <http://www.sea16.go.th/home>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2526. **รายงานการวิจัยการกวดวิชากับการสอบ คัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : กองสถิติและวิเคราะห์ สำนักงานฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2552. **รายงานประจำปี 2552 สำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2554. **แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10**. สืบค้นเมื่อ 28 มกราคม 2556, จาก <http://www.nesdb.go.th/?tabid=139>.
- สำนักงานนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. 2554. **แผนปฏิบัติการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554**. สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2556, จาก <http://www.obec.go.th>.
- สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ 2547. **ผลการกวดวิชาของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลต่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ ในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ
- อมรรัตน์ ถาวรานุรักษ์. 2534. **การใช้สารนิเทศเพื่อเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยของ นักเรียนที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อภิชัย พันธเสน. 2530. **กวดวิชาเหตุและผลที่จะเกิดขึ้น**. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. ฉบับที่ 21(2) มกราคม.
- Ajzen, Icek. 2002. **Perceived Behavioral Control, Self-Efficacy, Locus of Control, and the Theory of Planned Behavior**. Journal of Applied Social Psychology, 32(4).
- Ajzen, I., & Fishbein, M. 1977. **Attitude Behavior Relations : A Theoretical Analysis and Review of Empirical Research**. Psychology Bulletin.

- Ajen & Fishbein. 1980. **Understanding attitudes and predicting social behavior.** Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall.
- Allison, paul D. 1999. **Mmultiple Regresstion.** Thousand Oaks : Pine Forge Prees. Clayton.
- Cronbach, Lee J. 1970. **Essentials of Psychological Testing.** New York : Heper & Row Publishers.
- Easton and Allah. 1976. **Defining and Negotiating Roles in a Complex Virtual Organization A Case Study of Instructors and Mentors in the Florida State University 2+2 Distance Learning Initiative.** Florida State University.
- Fishbien. 1980. **Understanding attitudes and predicting social behavior.** Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Friedman. 1994. **Marketing Management : Analysis, Implementtation and Control.** Engel wood Cliffs: Prentice Hall International.
- Guilford, J.P. 1954. **The Nature of Human Intelligence.** New York : McGraw-Hill Book Co.
- Holland, John L. 1973. **Making Vocational Choice : A Theory o Career.** New Jersey : Prentice-hall.
- Krejcie, R.V. and Morgan, D.W 1970. **Determining Sample Size for Research Activities.** Educational and Psychological Measurement. v.30, 607-610.
- Murray, H. A. 1938. **Explorations in Personality.** New York: Oxford University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

ข้อมูลปัจจัยด้านจิตวิทยา

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

ทัศนคติที่มีต่อการกวดวิชา หมายถึง การแสดงออกถึงความพึงพอใจของนักเรียน เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของชั้นเรียนกวดวิชา ประกอบด้วย รูปแบบการสอน ความสามารถของครูผู้สอน สิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน

ทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ หมายถึง การแสดงออกถึงความพึงพอใจของนักเรียน เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ ประกอบด้วย หลักสูตรการเรียนการสอน ความสามารถของครูผู้สอน สิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วพิจารณาว่า ข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับนิยามหรือทฤษฎีเชิงเนื้อหาหรือไม่

คะแนน 1 หมายถึงแน่ใจว่าสอดคล้อง

คะแนน 0 หมายถึงไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง

คะแนน -1 หมายถึงแน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

ข้อความ		ระดับความเห็น		
		-1	0	1
ทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ				
1	ท่านมีความพอใจกับรูปแบบการสอนในชั้นเรียนปกติ			
2	ท่านมีความพึงพอใจในความสามารถในการสอนของครูผู้สอนในชั้นเรียนปกติ			
3	ท่านมีความพึงพอใจในสิ่งแวดล้อมชั้นเรียนในชั้นเรียนปกติ			
4	ท่านมีความรู้สึกมีความตั้งใจเรียนในชั้นเรียนปกติ			
5	ท่านคิดว่าการเรียนในชั้นเรียนปกติเพียงพอต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย			
6	ท่านคิดว่าการเรียนในชั้นเรียนปกติเพียงพอต่อการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ดี			
7	ท่านคิดว่าการเรียนในชั้นเรียนปกติเพียงพอต่อความเข้าใจเนื้อหาวิชา			

รายการ		ระดับความเห็น		
		-1	0	1
ทัศนคติที่มีต่อการกวดวิชา				
8	ท่านมีความพึงพอใจกับรูปแบบการสอนในการกวดวิชา			
9	ท่านคิดว่าการกวดวิชาที่มีรูปแบบการสอนที่ดีกว่ารูปแบบการสอนในชั้นเรียนปกติ			
10	ท่านมีความพึงพอใจในความสามารถในการสอนของครูผู้สอนกวดวิชา			
11	ท่านคิดว่าครูผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชามีความสามารถในการสอนมากกว่าครูผู้สอนในชั้นเรียนปกติ			
12	ท่านมีความพึงพอใจในสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนกวดวิชา			
13	ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนกวดวิชาดีกว่าบรรยากาศในชั้นเรียนปกติ			
14	ท่านคิดว่าการกวดวิชาจะทำให้ท่านรู้สึกมีความตั้งใจเรียนเพิ่มขึ้น			
15	ท่านคิดว่าการกวดวิชาจะทำให้รู้สึกมีความตั้งใจเรียนมากขึ้นกว่าชั้นเรียนปกติ			

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อมูลปัจจัยด้านสังคม

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

ค่านิยมของสังคมต่อการศึกษา หมายถึง การได้รับการยอมรับของคนในสังคม ต่อสถานะทางการศึกษา กล่าวคือ ความมีชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา สาขาวิชาที่เลือกเรียนที่ ได้รับความนิยทางสังคม เช่น แพทย์ศาสตร์ เกษศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น

ค่านิยมของสังคมต่ออาชีพ หมายถึง การได้รับการยอมรับของคนในสังคมต่อ อาชีพ กล่าวคือ อาชีพที่มีเกียรติและศักดิ์ศรี อาชีพที่มีชื่อเสียงและรายได้ที่ดี เช่น แพทย์ เกษกร วิศวกร เป็นต้น

สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการกวดวิชา หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ กวดวิชาของนักเรียน ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มโรงเรียน กลุ่มครอบครัว และกลุ่มสังคม ออนไลน์

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วพิจารณาว่า ข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับนิยาม หรือทฤษฎีเชิงเนื้อหาหรือไม่

คะแนน 1 หมายถึงแน่ใจว่าสอดคล้อง

คะแนน 0 หมายถึงไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง

คะแนน -1 หมายถึงแน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

ข้อความ		ระดับความเห็น		
		-1	0	1
ค่านิยมของสังคมต่อการศึกษา				
1	ท่านคิดว่าท่านได้รับการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง จะทำให้ท่านได้รับการยอมรับจากสังคม			
2	ท่านคิดว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ตัวท่านเองมีความรู้สึก มีโอกาสได้รับการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงได้			
3	ท่านคิดว่าท่านได้รับการศึกษาต่อในสาขาวิชาที่รับความ นิยม เช่น แพทย์ศาสตร์ เกษศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น จะทำให้ท่านได้รับการยอมรับจากสังคม			
4	ท่านคิดว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ตัวท่านเองมีความรู้สึก มีโอกาสได้รับการศึกษาต่อในสาขาวิชาที่รับความนิยม เช่น แพทย์ศาสตร์ เกษศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น ได้			

ข้อความ		ระดับความเห็น		
		-1	0	1
ค่านิยมของสังคมต่ออาชีพ				
5	ท่านคิดว่าหากท่านได้ประกอบอาชีพ เช่น แพทย์ เภสัช วิศวกร เป็นต้น จะทำให้ท่านได้รับการยอมรับจากสังคม			
6	ท่านคิดว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ตัวท่านเองมีความรู้สึกรู้สึกมีโอกาสที่จะได้ประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับจากสังคม เช่น แพทย์ เภสัช วิศวกร เป็นต้น ในอนาคตต่อไปได้			
สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการกวดวิชา				
7	ท่านได้มีการพูดคุยเกี่ยวกับการกวดวิชาในประเด็นต่างๆ ได้แก่ ความสำคัญและความจำเป็นของการกวดวิชา สถานที่กวดวิชา รายวิชาที่กวดวิชา และอื่นๆ กับบุคคลดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด (ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มโรงเรียน กลุ่มครอบครัว และกลุ่มสังคมออนไลน์)			

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อมูลปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการกวดวิชา

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

ความคาดหวังต่อการกวดวิชา หมายถึง ความรู้สึกไว้วางใจและเชื่อต่อการกวดวิชา ว่าสามารถสนองต่อความคาดหวังด้านความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ความคาดหวังด้านการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้นเพียงพอต่อการสอบเข้าคณะหรือมหาวิทยาลัยที่ต้องการ ความคาดหวังด้านความเข้าใจเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น และความคาดหวังด้านโอกาสในการประกอบอาชีพตามที่คาดหวังของนักเรียนได้

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วพิจารณาว่า ข้อความนั้นมีความสอดคล้องกับนิยามหรือทฤษฎีเชิงเนื้อหาหรือไม่

คะแนน 1 หมายถึงแน่ใจว่าสอดคล้อง

คะแนน 0 หมายถึงไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง

คะแนน -1 หมายถึงแน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

ข้อความ		ระดับความเห็น		
		-1	0	1
ปัจจัยด้านความคาดหวัง				
1	ท่านคิดว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ท่านเกิดความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้			
2	ท่านคิดว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ท่านมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้นเพียงพอต่อการสอบเข้าคณะหรือมหาวิทยาลัยที่ตนเองต้องการ			
3	ท่านคิดว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ท่านมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น			
4	ท่านคิดว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ท่านมีโอกาสมากขึ้นในการประกอบอาชีพที่ตนเองคาดหวัง			

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชุดนี้ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัดสงขลา” หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพของการเรียนการสอนในโรงเรียน และการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในแต่ละระดับที่สูงขึ้นต่อไป

จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามให้ตรงความเป็นจริงมากที่สุด ผู้จัดทำจะเก็บข้อมูลของท่านเป็นความลับ และขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน
ที่นี้ด้วย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้มี 8 หน้า มีคำถามทั้งหมด 48 ข้อ แบ่งออกเป็น 6 ตอนคือ
ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านผลการเรียน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์การกวดวิชาของนักเรียน
ตอนที่ 3 ข้อมูลปัจจัยด้านจิตวิทยา
ตอนที่ 4 ข้อมูลปัจจัยด้านสังคม
ตอนที่ 5 ข้อมูลปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการกวดวิชา
ตอนที่ 6 ข้อมูลปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการกวดวิชา
2. โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง
3. ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเหล่านี้ไว้เป็นความลับ
4. แบบสอบถามนี้ใช้เวลาในการตอบประมาณ 5 นาที

.....

ตอนที่ 1 : ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านผลการเรียน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

คำชี้แจง โปรดตอบข้อความต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย V หรือเติมคำลงในช่องว่าง

หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อาชีพของบิดา (ในกรณีที่ไม่มีบิดาให้ตอบอาชีพของผู้ปกครอง)
 - รับราชการ ค้าขาย เกษตรกร พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน เจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว น. ๆ
3. อาชีพของมารดา (ในกรณีที่ไม่มีมารดาให้ตอบอาชีพของผู้ปกครอง)
 - รับราชการ ค้าขาย เกษตรกรรม พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน เจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว อื่น ๆ
4. ปัจจุบันเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)
5. รายได้รวมบิดาและมารดาต่อเดือนบาท
6. ท่านกวัดหรือเคยกวัดวิชาหรือไม่
 - กวด / เคยกวด ไม่เคยกวด
 (กรณีที่ท่านไม่เคยกวัดวิชาให้ข้ามไปตอบในตอน ที่ 2)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์การกวดวิชาของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เหตุผลที่ทำให้ท่านตัดสินใจเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชา (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)

- 1. เป็นการทบทวนความรู้ จากการเรียนที่โรงเรียน
- 2. เตรียมตัวในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย
- 3. ได้วิธีการและเทคนิคการคิด และการจำแบบหลากหลาย
- 4. บิดามารดาให้เรียน
- 5. เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- 6. เรียนตามเพื่อน
- 7. อื่นๆ ระบุ.....

2. วิชาที่ท่านตัดสินใจเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชา (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)

- 1.คณิตศาสตร์ 2. ฟิสิกส์ 3. เคมี 4. ชีววิทยา
- 5.ภาษาไทย 6.ภาษาอังกฤษ 7.สังคม 8.ภาษาอื่นๆ

3. ท่านทราบข้อมูลการเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชาจากแหล่งใด (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)

- 1. เพื่อน 2. พ่อแม่ 3. รุ่นพี่ 4. อาจารย์
- 5. ป้ายโฆษณา 6. อินเทอร์เน็ต 7. หนังสือพิมพ์ 8. แผ่นพับ/ใบปลิว

4. รูปแบบการสอนกวดวิชาที่ท่านตัดสินใจเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชา (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)

- 1. การสอนแบบเน้นการทำแบบฝึกหัด
- 2. การสอนแบบเน้นการทำข้อสอบ
- 3. การสอนเทคนิคคิดลัด
- 4. การสอนเทคนิคในการเชื่อมโยงเนื้อหาในแต่ละบทเรียน

5. ปัจจัยด้านผู้สอนที่ทำให้ท่านตัดสินใจเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชา (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)

- 1. อาจารย์ผู้สอนมีชื่อเสียง
- 2. อาจารย์ผู้สอนมีวุฒิการศึกษาที่เหมาะสม
- 3. อาจารย์ผู้สอนตั้งใจสอนอย่างจริงจัง
- 4. อื่นๆ ระบุ.....

6. ปัจจัยด้านสื่อการสอนที่ทำให้ท่านตัดสินใจเรียนอยู่หรือเคยเรียนกวดวิชาคืออะไร

(ตอบมากกว่า 1 ข้อ)

- 1. มีหนังสือเรียนที่ทันสมัย
- 2. มีอุปกรณ์การสอนครบถ้วน
- 3. มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย
- 4. อาจารย์ผู้สอนมีเทคนิควิธีการถ่ายทอดให้เข้าใจง่าย
- 5. อื่นๆ ระบุ.....

7. จำนวนรายวิชาที่กวดต่อครั้ง.....รายวิชา

8. ค่าใช้จ่ายต่อรายวิชาที่กวดโดยเฉลี่ย.....บาท

ตอนที่ 3 ข้อมูลปัจจัยด้านจิตวิทยา

คำถาม โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านจิตวิทยาที่มีผลต่อการตัดสินใจกวตวิชาว่า
ท่านมีระดับความคิดเห็นในแต่ละข้อคำถามในระดับใด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

คะแนน 5 หมายถึงเห็นด้วยมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึงเห็นด้วยมาก

คะแนน 3 หมายถึงเห็นด้วยปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึงเห็นด้วยน้อย

คะแนน 1 หมายถึงเห็นด้วยน้อยที่สุด

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ท่านมีความพอใจกับรูปแบบการสอนในชั้นเรียนปกติ					
2	ท่านมีความพึงพอใจในความสามารถในการสอนของครูผู้สอนในชั้นเรียนปกติ					
3	ท่านมีความพึงพอใจในสิ่งแวดล้อมชั้นเรียนในชั้นเรียนปกติ					
4	ท่านมีความรู้สึกมีความตั้งใจเรียนในชั้นเรียนปกติ					
5	ท่านคิดว่าการเรียนในชั้นเรียนปกติเพียงพอต่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย					
6	ท่านคิดว่าการเรียนในชั้นเรียนปกติเพียงพอต่อการมีคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ดีได้					
7	ท่านคิดว่าการเรียนในชั้นเรียนปกติเพียงพอต่อความเข้าใจเนื้อหาวิชา					
8	ท่านมีความพึงพอใจกับรูปแบบการสอนในการกวตวิชา					
9	ท่านคิดว่าการกวตวิชาที่มีรูปแบบการสอนที่ดีกว่ารูปแบบการสอนในชั้นเรียนปกติ					
10	ท่านมีความพึงพอใจในความสามารถในการสอนของครูผู้สอนกวตวิชา					

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
11	ท่านคิดว่าครูผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชามีความสามารถในการสอนมากกว่าครูผู้สอนในชั้นเรียนปกติ					
12	ท่านมีความพึงพอใจในสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนกวดวิชา					
13	ท่านคิดว่าสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนกวดวิชาดีกว่าบรรยากาศในชั้นเรียนปกติ					
14	ท่านคิดว่าการกวดวิชาจะทำให้ท่านรู้สึกมีความตั้งใจเรียนเพิ่มขึ้น					
15	ท่านคิดว่าการกวดวิชาจะทำให้รู้สึกมีความตั้งใจเรียนมากขึ้นกว่าชั้นเรียนปกติ					

ตอนที่ 4 ข้อมูลปัจจัยด้านสังคม

คำถาม โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านสังคมที่มีผลต่อการตัดสินใจกววิชาว่าท่านมีระดับความคิดเห็นในแต่ละข้อคำถามในระดับใด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

คะแนน 5 หมายถึงเห็นด้วยมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึงเห็นด้วยมาก

คะแนน 3 หมายถึงเห็นด้วยปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึงเห็นด้วยน้อย

คะแนน 1 หมายถึงเห็นด้วยน้อยที่สุด

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ท่านคิดว่าท่านได้รับการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงจะทำให้ท่านได้รับการยอมรับจากสังคม					
2	ท่านคิดว่าการเรียนกววิชาจะทำให้ตัวท่านเองมีความรู้สึกมีโอกาสได้รับการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงได้					
3	ท่านคิดว่าท่านได้รับการศึกษาต่อในสาขาวิชาที่รับความนิยม เช่น แพทย์ศาสตร์ เกษศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น จะทำให้ท่านได้รับการยอมรับจากสังคม					
4	ท่านคิดว่าการเรียนกววิชาจะทำให้ตัวท่านเองมีความรู้สึกมีโอกาสได้รับการศึกษาต่อในสาขาวิชาที่รับความนิยม เช่น แพทย์ศาสตร์ เกษศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้นได้					
5	ท่านคิดว่าหากท่านได้ประกอบอาชีพ เช่น แพทย์ เกษศาสตร์ วิศวกร เป็นต้น จะทำให้ท่านได้รับการยอมรับจากสังคม					
6	ท่านคิดว่าการเรียนกววิชาจะทำให้ตัวท่านเองมีความรู้สึกมีโอกาสที่จะได้ประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับจากสังคม เช่น แพทย์ เกษศาสตร์ วิศวกร เป็นต้น ในอนาคตต่อไปได้					

ตอนที่ 5 ข้อมูลปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการกวดวิชา

คำถาม ท่านได้มีการพูดคุยเกี่ยวกับการกวดวิชาในประเด็นต่างๆ ได้แก่ ความสำคัญและความจำเป็นของการกวดวิชา สถานที่กวดวิชา รายวิชาที่กวดวิชา และอื่นๆ กับบุคคลดังต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

คะแนน 5 หมายถึงพูดคุยมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึงพูดคุยมาก

คะแนน 3 หมายถึงพูดคุยปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึงพูดคุยน้อย

คะแนน 1 หมายถึงพูดคุยน้อยที่สุด

รายการ		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	เพื่อนในชั้นเรียน					
2	รุ่นพี่					
3	ครู					
4	พ่อแม่ / ผู้ปกครอง					
5	พี่น้อง					
6	ญาติ					
7	การสนทนาในรูปแบบต่างๆในสังคมออนไลน์ (ยกเว้นการสนทนากับเพื่อนในชั้นเรียน)					
8	การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต					

ตอนที่ 6 ข้อมูลปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการกวดวิชา

คำถาม โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านความคาดหวังต่อการกวดวิชาที่มีผลต่อการตัดสินใจกวดวิชาว่าท่านมีระดับความคิดเห็นในแต่ละข้อคำถามในระดับใด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย **V** ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

คะแนน 5 หมายถึงเห็นด้วยมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึงเห็นด้วยมาก

คะแนน 3 หมายถึงเห็นด้วยปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึงเห็นด้วยน้อย

คะแนน 1 หมายถึงเห็นด้วยน้อยที่สุด

รายการ		ผลการตัดสินใจ				
		5	4	3	2	1
1	ท่านคิดว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ท่านเกิดความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้					
2	ท่านคิดว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ท่านมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเพิ่มขึ้นเพียงพอต่อการสอบเข้าคณะหรือมหาวิทยาลัยที่ตนเองต้องการ					
3	ท่านคิดว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ท่านมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น					
4	ท่านคิดว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้ท่านมีโอกาสมากขึ้นในการประกอบอาชีพที่ตนเองคาดหวัง					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ
นายอาแซ ยะเยริ (ผู้วิจัย)

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

ที่ ศธ 0521.1.0803/263



คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตู้ ปณ. 5 ต.คอหงส์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90112

๒ มิถุนายน 2557

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูล

เรียน ตามรายชื่อท้ายนี้

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวนชุด

ด้วย นายอาแซ ยะเยริ รหัสนักศึกษา 5210520514 นักศึกษาหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคปกติ คณะวิทยาการจัดการ ได้ศึกษาค้นคว้าวิจัยวิทยานิพนธ์
เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจกวตริวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัด
สงขลา นั้น

ในการนี้ หลักสูตรฯ ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูล เพื่อที่นักศึกษาจะ
ได้นำข้อมูลที่ได้มาศึกษาและวิเคราะห์ผลในภาพรวมต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการเข้าเก็บข้อมูลของนักศึกษา
ดังกล่าวด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ดร.คณน ไตรจันทร์

(ดร.คณน ไตรจันทร์)

หัวหน้าภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
โทรศัพท์/โทรสาร 0 7428 7850

สำเนาเดียวกันเรียน

- | | |
|---|--------------|
| 1. อำเภอหาดใหญ่ = โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย | จำนวน 147 คน |
| 2. อำเภอเมือง = โรงเรียนมหาวชิราวุธฯ | จำนวน 101 คน |
| 3. อำเภอสะเดา = โรงเรียนสะเดา “ขรรค์ชัย” | จำนวน 21 คน |
| 4. อำเภอนาทวี = โรงเรียนนาทวีวิทยาคม | จำนวน 12 คน |
| 5. อำเภอระโนด = โรงเรียนระโนดวิทยา | จำนวน 17 คน |
| 6. อำเภอสทิงพระ = โรงเรียนสทิงพระวิทยา | จำนวน 10 คน |
| 7. อำเภอรัตนภูมิ = โรงเรียนรัตนภูมิวิทยา | จำนวน 16 คน |
| 8. อำเภอควนเนียง = โรงเรียนควนเนียงวิทยา | จำนวน 10 คน |
| 9. อำเภอเทพา = โรงเรียนเทพา | จำนวน 10 คน |
| 10. อำเภอจะนะ = โรงเรียนจะนะชนูปถัมภ์ | จำนวน 10 คน |
| 11. อำเภอสะบ้าย้อย = โรงเรียนสะบ้าย้อยวิทยา | จำนวน 6 คน |
| 12. อำเภอนาหม่อม = โรงเรียนธรรมโฆสิต | จำนวน 3 คน |
| 13. อำเภอกระแสสินธุ์ = โรงเรียนกระแสสินธุ์วิทยา | จำนวน 2 คน |
| 14. อำเภอสิงหนคร = โรงเรียนสงขลาวิทยาคม | จำนวน 10 คน |
| 15. อำเภอบางกล่ำวิทยาฯ = โรงเรียนบางกล่ำวิทยาฯ | จำนวน 2 คน |

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล นายอาแซ ยะเยริ
รหัสประจำตัวนักศึกษา 5210520514

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
วุฒิปริญญาตรี รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2552

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

2554 – 2556	อาจารย์ประจำกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โรงเรียนธรรมวิทยามูลนิธิ
2556 – ปัจจุบัน	รองหัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โรงเรียนธรรมวิทยามูลนิธิ

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

อาแซ ยะเยริ. 2557. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจกวตวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.
การประชุมวิชาการระดับชาติด้านการบริหารจัดการ ครั้งที่ 6 : 124.